

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVERNIGHT PUBLISHING

Villains
KNOX'S
WOMAN

HIS GREED WILL COME AT A PRICE.
WILL HE BE WILLING TO PAY IT TO SEE HIS
WOMAN AGAIN?

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SAM CRESCENT

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

©

EVERNIGHT YAYINCILIK

www.evernightpublishing.com

Telif Hakkı© 2025 Sam Crescent

ISBN: 978-0-3695-1327-4

Kapak Tasarımcısı: Jay

Aheer Editör: Lisa

Petrocelli

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

UYARI: Bu telif hakkı ile korunan eserin izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasaktır. Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, yazılı izin olmadan elektronik veya basılı olarak kullanılamaz veya çoğaltılamaz. Al Eğitimi yasaktır.

Bu eser bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler ve yerler kurgusal olup, gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı Sayfası](#)

[Knox'un Kadını \(Kötüler, #3\) .](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm](#)

KNOX'UN KADINI

Kötüler, 3

Sam Crescent

Telif Hakkı ©

2025

BİRİNCİ BÖLÜM

Knox Smith son derece hayal kırıklığına uğramıştı.

Güzel kişisel asistanına zarar vermek isteyen adamı aramaya gittiğinde, en azından arzu edilebilir birini bulmayı umuyordu. Bunun yerine, bir sandalyeye bağlanıp oldukça hoş işkence bıçakları gösterildikten on dakikadan az bir süre sonra, altına işemişti. Merhamet diledi ve yalvardı, değerli olabileceğini düşündüğü her şeyi teklif etti.

Pete Carmichael olarak bilinen bu adamın oldukça şüpheli bir ünü vardı. Onun bakımına verilen çocuklar tarafından birçok şikayet yapılmıştı, ancak hiçbir şikayet ciddiye alınmamıştı. Ancak Knox, kişisel asistanı Ava Martin'in raporunu okuduğunda, bu orospu çocuğuyla etkili bir şekilde ilgilenmesi gerektiğini anladı.

O, bakımındaki çocukları dövmeyi, işkence etmeyi ve travmatize etmeyi seven, bilinen bir zorba, pisliğin tekiydi. Şikayette bulunan çocukların isimlerini bulması uzun sürmedi. Bazıları hala hayattaydı ve neyse ki hayatlarını dolu dolu yaşıyorlardı. Diğerleri ise intihar etmişti. Ava'ya gelince, onun geçmişinin şu anki haliyle çok ilgisi olduğunu biliyordu.

Knox bir katildi. Hayat almak için sözleşme yapmıştı ve en yüksek teklifi verene çalışıyordu. Artık çalışmak zorunda bile değildi, ama yaptığı işi seviyordu. Çoğu zaman kötü adamları öldürüyordu. Birkaç şüpheli cinayet vardı ve bazılarını yapmayı reddetmişti.

Şu anda yaptığı bu cinayet ise zevk içindi. Kimse ondan bunu istememişti, o yapmak istemişti. Sonuçta, asistanına zarar veren herkesi dünyadan temizlemeyi kendine görev edinmişti ve şu ana kadar bunu yapmak onun için bir zevkti.

Yalvarışlar odada yankılandı ve Knox, Pete ile göz hizasına gelmek için diz çöktü.

"Ahırdaki tüm o çocuklara yaptığın şey bu değil miydi?" diye sordu Knox.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum. Bu ben değilim. Lütfen, lütfen, lütfen beni bırak. Ne istersen yaparım. Para mı istiyorsun?"

para veririm. Dur, dur artık."

Knox tısladı. "Ama hepsi yalvardı, değil mi, ve sen ne yaptın?" Ayağa kalktı ve midesine bir yumruk attı. Adam inledi.

"Sen durmadın. Hazır olana kadar durmadın, çünkü sen büyük adamsın. Yetkili sensin." Dişlerini tıkırdatarak, "Söylesene Pete, genç bir kızı hatırlıyor musun? Ava Martin?" dedi.

Tekrar göz hizasına gelmek için çömeldi ve Pete'in gözlerine baktı. Adın onda bir tanıdık geldiği anı gördü.

"Hatırlıyorsun, değil mi?"

"O bir yalancı. Ne dediğini bilmiyor."

Knox ayağa kalktı ve kemerini çıkardı. "Yani, onu tam olarak böyle baş aşağı asmadın, kemerini çıkarmadın ve kanayana kadar kırbaçlamadın, öyle mi?"

Deriyi yumruğuna dolayarak, adamın vücuduna vurdu. Nereye vurduğunu umursamadan, sadece vücuda vurduğu için durmadı.

Çığlıklar havayı doldurdu, ama Knox sıkılmıştı. Bu adam Ava'yı bütün gün işkence etmişti. Durum o kadar kötüleşmişti ki, yaraları enfekte olduğu için bir doktor çağırmak zorunda kalmıştı. Raporlarda yalan beyanda bulunarak, bunun dayaktan kaynaklanmadığını belirten, kaderini çoktan belirlemiş olan aynı doktor. Tüm morlukları ve kesikleri rapor etmemişti. Her şey yalandı ve şimdi gerçek ortaya çıkmıştı. İyi kalpli doktor, vicdanını rahatlatmak için iki set dosya tutmuştu: biri yazması için para aldığı, diğeri ise gerçeği gösteren dosya. Knox raporları okumuştı. Ava'nın ve birkaç başka çocuğun raporlarını okumuştı.

Pete çok saygın biriydi, ama Knox onunla işini bitirdiğinde, geriye hiçbir şey kalmayacaktı. Çok geçmeden Knox sıkıldı ve Pete neredeyse ölmüştü, bu yüzden onu götürdüğü kulübeye doğru yola çıktı ve onu yakmak için kibriti çaktı.

Dışarı çıkıp kibriti çaktı, benzinin bırakıldığı yere attı ve alevin tutuşmasını izledi.

Sanki cennette yapılmış bir kibrit gibiydi. Benzin ve kibrit. Bir araya geldiler. Dünyanın en ölümcül silahlarından biri olan ateşi yarattılar.

Kulübenin yanmasını izledi ve tamamen yanana kadar arkasını dönmedi, sonra yerinden ayrıldı ve arabasına geri döndü. Geri dönerken cep telefonu çalmaya başladı ve baktığında, arayanın muhteşem asistanı Ava Martin olduğunu gördü. Arayan kişinin kızacağını bildiği için aramayı iptal etme isteği çok güçlüydü, ama cevap verdi.

Son görevi onu geçen hafta ondan uzaklaştırmış ve onu birkaç müşterisiyle baş başa bırakmıştı.

"Alo," dedi.

"Knox, telefonun durmadan çalışıyor. Blondie One fikrini değiştirdiğini ve kocasını öldürmeni istemediğini söyledi. Aramayı kesmiyor ve seni hemen görmek istiyor. İkincisi, Blondie'nin kocası, döndüğünde seninle görüşmek istediğini söyledi. Ona biftek ve patates verebilir miyim?" diye sordu Ava.

Knox sırtıttı. Müşterilerinin isimlerini söylemeyi reddediyordu. Bu onun kurallarından biriydi.

Blondie One, Marshal'ın açgözlü, para düşkünü eşi Patricia Lease'di. Marshal, Blondie'nin kocasıydı ve şu anda Knox'un evinde yaşıyor, Ava tarafından hizmet ediliyor ve kendisi tarafından gözetiliyordu. Marshal, aldatıcı eşinin planlarından haberdar olmuş ve onu hayatta tutması için iki katı para ödemişti.

Bu durum neredeyse iki aydır devam ediyordu. Patricia, onu yeniden düşünmesi için ikna etmeye çalışıyordu. Marshal, karısını öldürmeyi reddediyordu, bu yüzden durum bir kısır döngüye dönüşmüştü. Ayrıca, Ava'nın işi tamamlamak için mülküne girmeye çalışan bir tetikçiyi öldürmek zorunda kaldığını da biliyordu. Ava bunu umursamıyor gibiydi, ama Knox çok kızmıştı.

O ve Ava tuhaf bir şekilde tanışmışlardı. Üç yıl önce bir Cadılar Bayramı partisindeydi. Knox, yerel polis arkadaşlarından biri tarafından kahramanlık yapıp bir tecavüzcü ve seri katili yakalamasına yardım etmesi istenmişti. Uzun lafın kısası, Ava tecavüzcü/seri katilin son kurbanı olacaktı. Bunun yerine Knox onu öldürdü

ve Ava'yı kendine aldı. Onu insan boyunda bir dart tahtasına zincirlenmiş halde buldu, tahtaya birkaç ok atılmıştı. Bir ok karnına, diğeri omzuna saplanmıştı. O andan itibaren, nadir görülen bir dostluk filizlendi. Ava her konuda onun asistanı rolünü üstlendi ve Knox onu yanında tuttu.

Artık onsuz bir hayat düşünemiyordu ve bunu istemiyordu. Bu yüzden eve dönmeyi iple çekiyordu.

Ava örgü iğnelerini birbirine vurarak, yavaş yavaş bir şeye dönüşen yumuşak pastel yünü sevdi. Her bir çizgiyi işaretlemesi ve ilerledikçe sayması gerekse bile, bir deseni takip etmeyi seviyordu.

Zorlu bir günün sonunda, şömine başında oturmak, hayatın anlamıydı. Önünde, evin tüm kameralarını ve olası bir hırsız alarmını gösteren ev güvenlik tableti vardı. Sehpanın üzerinde, kullanması gerekirse diye bir tabanca, basit bir Glock ve bir av bıçağı vardı. Blondie'nin kocası, kadınlar ve onların ne kadar adaletsiz oldukları hakkında beş saat daha şikayet ettikten sonra yatmaya gitmişti. Zengin bir adam artık kadınlara güvenemiyordu, çünkü hepsi sadece parasının peşindeydi. O, kocasının bu değerlendirmesine itiraz edemedi.

Adam, karısını nasıl halledeceğine karar verene kadar Ava ve Knox'la birlikte saklanıyordu. Blondie One, paraya sandığı kadar kolay ulaşamadığı için paniklemeye başlamıştı. Bu durum biraz baş ağrıtıcı olmaya başlamıştı.

Ava, o kaltağı kendi elleriyle öldürmek için can atıyordu, ama bu kurallara aykırıydı ve ayrıca, o sadece kendini savunmak için savaşmıştı. Ayrıca, o saldırganı öldürmediğini, sadece sakatladığını biliyordu, Knox gelip onu öldürmüştü. O henüz kimseyi öldürmemişti.

Ölümün onu rahatsız etmemesi gerçeğinden rahatsız olup olmaması gerektiğini bilmiyordu. Knox ile ilk tanıştığında, Knox onu öldürmek isteyen bir adamı öldürmüştü. O pislik herif onu sokaklardan kaçırmış

onu sokaklardan kaçırmış ve büyük bir dart tahtasına zincirleyerek onu hedef tahtası olarak kullanmıştı.

Ava nasıl bu kadar şanssız olduğunu bilmiyordu, ama Knox'u bulmak başına gelen en iyi şeydi. Hiçbir zaman boktan dairesine geri dönmemişti, çünkü ne yaparsa yapsın, o daire bir tür yaratıkla istila edilmiş gibiydi. Dağınıklığı nefret ediyordu. Her şeyi düzenli ve temiz tutmayı seviyordu.

Bu garipti, çünkü tarzı genellikle ruh haline uymuyordu. Bazıları, gördükleri ve tanık oldukları her şeyden sonra onun karanlık bir kişiliğe sahip olduğunu düşünebilirdi. Yine de pastel renkler giyiyordu. Şu anda olduğu gibi, açık mavi bir kot pantolon, pembe, üç çeyrek kollu bir gömlek ve parlak sarı çoraplar giyiyordu. Sarı saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve saç köklerinin uçlarına bile biraz pastel pembe boya sürmüştü. Elinde değildi. Pembeyi, maviyi ve yeşili seviyordu. Parlak renkleri seviyordu.

Ancak romantik filmlerde ağlamıyordu. Korku filmlerinde gülüyordu.

Ayrıca örgü örmeyi ve her şeyi düzenli tutmayı da severdi.

Knox'un mesleği onu hiç rahatsız etmiyordu. O bir kiralık katildi ve onun en iyi arkadaşıydı. Aslında, o onun tanıdığı tek arkadaşıydı. Hiçbir zaman kolayca arkadaş edinememişti. Parlak renkleri sevmesine rağmen, neşeli bir kişiliği yoktu ve nadiren gülümserdi.

Ava, ana kapının açılıp kapandığını duyduğunda kıpırdamadı. Knox'un eve geldiğini ve arabasını garaj yoluna park ettiğini görmüştü. Arabaları için garajları hiç kullanmazdı. Arabaların ekstra bir eve ihtiyacı olduğuna inanmazdı. Garajlarını ne için kullandığı umurunda değildi.

O, Knox ana oturma odasına girerken örgü örmeye devam etti ve bir sıra ters örgü bitirdi. Knox'a nerede olduğunu sormasına gerek yoktu. Haberleri çoktan duymuştu ve Knox'un Pete'in ölümünde parmağı olduğunu hissediyordu.

"İyi akşamlar, Ava. Yalnızsın."

"Blondie'nin kocası yatmaya gitti. O... parçalanmış durumda ve kadınlardan yine nefret ediyor, ama karısını öldürtecek kadar değil," dedi Ava. Örgüsünü çantasına geri koydu ve ayağa kalktı.

Knox iyi görünüyordu. Her zaman öyleydi. Şu anda olduğu gibi işten çıkmış olması ya da yeni uyanmış olması fark etmezdi. O her zaman kontrolü elinde tutan bir adamdı. Giydiği gömleğin üst kısmında birkaç düğme açıktı ve göğsündeki dövmeyle belli ediyordu. Ava, onun vücudunun yoğun bir şekilde dövmeli olduğunu zaten biliyordu. Kolları, göğsü ve sırtı birçok farklı dövmeyle kaplıydı. Bacaklarında da birkaç tane vardı, ama aşırıya kaçmamıştı, tam kıvamındaydı. Ava patronunun ne kadar iyi göründüğünü fark etmemeye çalıştı. Hayatta görünüşten daha önemli şeyler vardı, ama Knox her şeye sahipti ve bunun servetiyle hiçbir ilgisi yoktu.

Elbette, onun mesleğinden biraz rahatsız olan bazı kadınlar vardı. Kiralık katil olmak biraz aşırı görünebilirdi, ama Ava, işinde bazen başka seçeneği olmadığını biliyordu. O, insanları kurtarmış ve insanları öldürmüştü. Ava, onun yaptıklarını yargılamak için burada değildi, sadece onun kişisel ve bazen de iş meselelerini halletmek için buradaydı.

"Sen olsan böyle mi yapardın?" diye sordu Knox. "Karısını öldürmek mi?"

Ava iç geçirdi. "Onun emrettiği suikastın genişletildiğinin farkındayız. Onu barındırdığımız bu yere zaten bir saldırı oldu. Şu ana kadar çaresiz durumda, çünkü erişebileceğini sandığı fonlar kurudu. Blondie bir altın avcısı ve o çok daha iyisini hak ediyor."

Knox güldü. "Onu sadece parası için isteyen kadınların sayısının çokluğuna şaşıracaksın. Marshal hazır olduğunda bu işi halledecek. O zamana kadar onu güvende tutacağız."

Onunla tartışmayacaktı. Ne de olsa patron oydu. O sadece burada çalışıyordu.

Saat geç olmuştu ve işinin bittiğini öğrendikten sonra, onun eve gelmesini bekleyerek oturup örgü örüyordu. Ona nerede olduğunu sormayacaktı, çünkü

yalan söyleyeceğine dair tuhaf bir hisse kapılmıştı. Onun eski koruyucu ailelerinden birine gittiğini biliyor olmasına rağmen.

Pete Carmichael hasta ve sapkın biriydi. Aklını onunla bozmasına izin vermeyecekti. Onun "bakımı" altında kaldığı süre boyunca vücudunda asla unutamayacağı izler kalmıştı. Gerçi gerçek bir insan Pete Carmichael ile ilgili hiçbir şeyi "bakım" olarak nitelendirmezdi. Onların genç olmalarını seviyordu. Onun yaptıklarının yanına kâr kaldığına ve hakkında yapılan şikayetlerin sayısına inanamıyordu. Yüzlerce şikayet olduğunu biliyordu.

Knox ile çalışmanın avantajlarından biri, parmağının ucuyla birçok dosyaya erişebilmesiydi. Ava, uzun zaman önce Pete Carmichael'ın dosyasına erişmişti, ama bu onu hasta edecek kadar uzun bir süreydi. Knox'un gerekli olanı yapmasına neden olan, işinden bir iz bırakmış mıydı acaba? Pete Carmichael çocukları evlatlık vermeyi bırakmamıştı, ancak sayıları azalmaya başlamıştı.

Tüm bu saçmalıkları zihninden silip attı. Artık düşüncelerinde yerleri yoktu. Knox sayesinde Carmichael gitmişti.

"Aç mısın?" dedi Ava, Knox'un yanından geçerek ve her küçük şeyi hissetmemeye çalışarak.

Uzun zamandır erkekler onun için sadece karşı cins olmuştu. Baş belası, yararlarından çok zarar veren insanlar. Onun deneyimi böyleydi. Tanıştığı erkekler sadece iki şeyle ilgileniyordu: seks ve başkalarına zarar vermek. Knox'la tanışana kadar hiç şefkat görme şansına sahip olmamıştı. Knox acımasızdı, potansiyel bir canavardı, bir katildi, ama şefkatliydi.

O zaman kafasının karıştığını anladı. Büyürken etrafında olan tüm insanlardan, kendini en güvende hissettiği kişi Knox'tu. Ama onu korkunç bir durumda gören tek kişi oydu ve onu kurtarmakta tereddüt etmedi.

"Açlıktan ölüyorum."

Koridordan geçip yemek odasından geçerek doğrudan mutfığa yöneldi. Arada sırada, istediği her yemeği pişirecek bir aşçı tutardı, ama bu nadiren olurdu.

O, onun aşçısı, temizlikçisi ve asistanı olmayı seçmişti. Hayatında yapmak istediği başka bir şey yoktu ve şu anda, hayatını Knox'a adamak, şimdiye kadar verdiği en iyi karardı.

Knox arkasına uzandı ve o, onun ne kadar yakın olduğunu fark etti. Bir adım geri atsa bile, ona bir şekilde dokunacaktı. Onun acıkacağını bildiği için, daha önce hazırladığı hamburgerleri aldı. Ona dokunmamak için dikkatlice yana doğru adım atarak, yemeğini hazırlamaya başladı.

Knox genellikle sağlıklı beslenirdi. Ancak, az önce yaptığı gibi bir yolculuktan sonra, genellikle yağ ve karbonhidrat yüklü şeyler yedi ve Knox'a bunları sunmaktan büyük mutluluk duyardı. Hamburgerleri ızgaraya koydu, hızlıca biraz soğan dilimledi ve onu da kızartmaya başladı. Patates kızartmalarını kısmen pişirmişti ve yağ ısındıktan sonra ikinci kez kızartmaya başladı. Burgerleri çevirdi ve az pişmiş burger pişiren türden biri değildi. Tamamen pişirip üzerine bolca peynir koydu ve tabağını hazırladı. Bir tarafta süzölmüş patates kızartması, diğer tarafta kalın peynirli, bol soğanlı ve birkaç parça marul ve domatesli burger ekmeği vardı.

Knox birayla birlikte çoktan gitmişti ve kadın yemeğini ona götürdü. Daha önce pek çok kez olduğu gibi, adam yemek yerken yanında oturdu. Adam ona rastgele sorular sordu, hepsi de cevaplaması kolay sorulardı.

Ona bakmayı, onun yanında olmayı seviyordu. Bu işi yapabilecek birçok kadın olduğunu biliyordu, ama bu Ava için bir iş değildi. O bu işi seviyordu.

Gerçek şu ki, Knox'a ilk tanıştıkları anda aşık olmuştu ve yıllar geçtikçe bu duygusu daha da güçlenmişti.

İKİNCİ BÖLÜM

"Gitmek istiyorsan, söyle yeter," dedi Knox.

Marshal içini çekti ve ofisinin ana katında volta atmaya başladı. Ava tek kelime etmiyor, bunun yerine örgüsünü örüyordu. Son iki gündür aynı döngü içindeydiler.

Bu Cuma günü bir hayır etkinliği vardı. Büyük bir etkinlikti ve Marshal'ın karısı da orada olacaktı. Marshal'ın karısının bir sevgilisi ya da başka biri olması ihtimali vardı ve eğer karısını öldürmek istemiyorsa, bu, karısının onu öldürmek için adam tuttuğunu ortaya çıkaracak, herkesin gözü önünde bir ayrılık yaratmak için mükemmel bir fırsattı. Etrafta polisler olacaktı ve tek yapması gereken bir telefon görüşmesi yapmaktı, doğru kişiler oraya gelecekti.

"Peki ya orada beni öldürecek adamlar varsa?" diye sordu Marshal.

"Bu yüzden Ava ve ben orada olacağız," dedi Knox. "Seni korumak benim en büyük önceliğim ve Ava kolumda çok güzel görünebilir."

Kanepeye doğru bakınca, Ava'nın yeşil gözlerinin kendisine dikildiğini gördü. Ava tek kelime etmedi ve Knox onu kızdırmış olabileceğini düşündü. Bazen Ava'nın aklından geçenleri gerçekten anlayamıyordu. Ava örgü iğnelerini çalıştırmaya başladı ve Knox, Marshal odada dolaşmaya devam ederken iğnelerin sesini dinledi. Bu onun kararıydı.

Dönüşünden bu yana geçen birkaç gün boyunca Marshal evinden adımını atmamıştı. Knox, Marshal'ı korumak için para almaya devam etmekten çok memnundu, ama bu iş sonsuz bir görev gibi gelmeye başlamıştı. Adam karar vermeyi reddettikçe daha da korkmaya başlıyordu.

"Bu kadını gerçekten bu kadar çok mu seviyorsun?" diye sordu Ava, aniden konuşmaya başladı.

"Ne?"

"Karın olduğunu iddia eden, sana defalarca suikast düzenleyen bu kadını seviyor musun? Senin fonlarına erişmeye çalışıyor.

. Burada aşk falan yok, ama sen sanki bu zor bir karar gibi davranıyorsun."

"Onu sevmiyorum, tamam mı? Sevmiyorum," dedi Marshal. "O zaman sorun ne?"

"Onun beni öldürmeye kalkışabileceğini düşünmemiştim, ama bu birçok kez oldu. Biraz

... gergin hissettiğim için beni affet." Marshal parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Ben bir iş adamıyım. Bütün bunların filmlerde veya özel askeri taktiklerde kaldığını sanıyordum."

Knox gülmekten kendini alamadı. "Seni güvende tutacağız. Bana borçlu olan insanlar var. Onu ifşa etmek için ihtiyacın olan her şeye sahipsin, gerisini biz hallederiz."

Marshal'ın evinden gitmesini istiyordu. Eve döndüğü ve hamburgerini yediği gece, Ava ile bir bağ hissetmişti ve Marshal içeri girmeden önce onunla konuşmak üzereydi. Son birkaç gündür, her yalnız kaldığında, Marshal'ın sızlanan tavırlarıyla onların alanına girip ortamı mahvetmesi çok uzun sürmüyordu. Adamdan rahatsız olmaya başlamıştı.

"Tamam, haklısın. Kötü cadıyla yüzleşme ya da ölme zamanı geldi ve ben burada yaşamaya devam etmek istemiyorum." Marshal başını salladı. "Ben yaparım."

"Gidip gerekli hazırlıkları yapacağım," dedi Ava, ayağa kalkarak.

"Benim geldiğimi kimseye söyleme," dedi Marshal. "Böylece ona büyük bir sürpriz yapabiliriz. Kaçma fırsatı bulmasını istemiyorum."

"Sen bizim artı birimiz olacaksın," dedi Ava. Ona baktı ve odadan çıktı.

"O korkutucu," dedi Marshal. "Beni pek sevdiğini sanmıyorum." Marshal, Ava'nın örgüsünün bırakıldığı yere oturdu.

Biraz gergin görünüyordu, ama Knox zaten kontrol etmişti ve hayatında uyuşturucu kullanımı geçmişi yoktu.

Ava'nın örgüsünü eline aldı ve iğneleri yanlışlıkla çıkarmamaya dikkat ederek sardı. Ava aylarca üzerinde çalıştığı bir şeyi bitirmek üzereyken bunu daha önce de yapmıştı. Hayatında hiç bu kadar kötü hissetmemişti.

Örgüyü kaldırdıktan sonra, Marshal arkalarına yaslanırken o da sehpaye oturdu. "Bu sorunu yaşıyor musun?"

"Hayır."

"Hayır, tabii ki yok. Sen ve Ava'nın arasında garip bir enerji var ve biliyor musun, o bana gerçek adımla hitap etmeyi reddediyor," dedi ve sonra kahkahayı patlattı. "Ben Blondie'nin kocasıyım. Eminim şimdi bunu şaka olarak yapıyor, değil mi?"

"Ne tuhaf enerjisi?" diye sordu Knox.

Marshal iç geçirdi. "Hadi ama. İkinizin birbirinizin etrafında dans ettiğinizi görmüyor musun?"

Knox dedikodu seven biri değildi. Açık kapıya doğru baktı, Ava'nın orada durduğunu görmeyi bekliyordu, ama ondan hiçbir iz yoktu.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Ayağa kalktı ve Marshal'dan uzaklaşarak ellerini ceplerine soktu.

"Bakın, ikinizin tuhaf bir arkadaşlığı olduğunu anlıyorum, bu harika bir şey ve ben de bunu tamamen anlıyorum, ama açıkça ikinizin arasında bir şeyler dönüyor. Herkes bunu görebilir veya hissedebilir."

Knox ona baktı ve Marshal bir kez daha abartılı bir şekilde iç geçirdi.

"Sen onu hep izliyorsun," dedi Marshal. "Nerede olursa olsun, bahçede birbirimizden 15 metre uzakta olsak bile, o aniden ortaya çıksa bile. Onu hissedebiliyorsun. Orada olduğunu biliyorsun."

"Çevremdeki şeylerin farkındayım."

"Ava bir mobilya parçası değil." Marshal omuz silktili. "Tek söylediğim, ikinizin arasında gerginlik bıçakla kesilebilecek kadar yoğun ve bu patlayıcı olacak. Çok tatlı bir çift olacaksınız."

"Bana ilişki tavsiyesi verecek en uygun kişi olduğunuzu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Muhtemelen hayır, çünkü karım beni öldürmeye niyetli." Sandalyeye geri yaslandı. "Onun seviyesine inmek istemediğim için ben bir ezik mi oluyorum?"

"Hayır," dedi Knox.

"Eminim bu beni zayıflatıyordur."

"Bu seni, sorunlarını çözmek için ölüme başvurmak istemeyen bir adam yapar." Omuz silkti. "Bazıları öyle, bazıları değil."

"Sen yapıyorsun, değil mi?"

"Ben işimi yapıyorum," dedi Knox.

"Onu ölü görmekten mutlu olsaydım her şey çok daha kolay olurdu." Marshal omuz silkti. "Ama onu parmaklıklar arkasına atmak en ideal yol gibi görünüyor. En azından o zaman benim servetimi harcamadığımı bileceğim. Bana güven Knox, seni paran ve ona sağladığın yaşam tarzı için değil, sen olduğun için isteyen bir kadın bul."

Ava odaya girdi. "Cuma günü için her şey ayarlandı."

Yarın gece zor geçecekti. Ava geriye doğru yüzerken tavana baktı. Knox'un ısıtılmalı bir odada açık havuz vardı. Bütün bina camla kaplıydı, bu da onun şimdi olduğu gibi birçok gece yüzüp yıldızları seyredebilmesini sağlıyordu. Kurbağalama yüzebilirdi, ama bunun neresi eğlenceliydi ki?

Perşembe gecesi idi ve yarın, giyinip süslenip Knox'un koluna takılmak zorundaydı, ki bu her zaman çok eğlenceliydi. Onun eşlikçisi olmayı sevdiği ve nefret ettiği zamanlar vardı. Doğası gereği içine kapanık bir tipti. Hayatını onun evinde geçirmek, hayallerinin gerçekleşmesiydi. Giyinip süslenip onun koluna takılmak, eğlenceli olsa da, onu hayallerinden uzaklaştırıp, lanet olası tehlikeli bir ortama sokuyordu.

Dünya sadece güneş ışığı ve güllerle dolu değildi. Burası, nadir ışık parçacıklarıyla dolu karanlık bir cehennem çukuruydu. Knox, aynı anda hem cehennem hem de cennet olabilen erkeklerden biriydi.

"Geç saatlere kadar ayaktasın."

Sıçrayarak suyun altına düştü ve birkaç saniye içinde kendini toparlayabildi. Knox ile ilk tanıştıkları zamanlarda yüzme bilmiyordu. Havuzun kenarında oturur, boğulma korkusuyla suya girmekten çekinirdi. Knox ona yüzmeyi öğretti. Ona karşı çok sabırlıydı.

"Bir şeye mi ihtiyacın var?" diye sordu Knox'a bakarak. O, sadece bir mayo giymiş olarak odaya girmişti, mükemmel vücudu herkesin görebileceği şekilde ortadaydı. Ona bakarken dudaklarını yalamadan edemedi.

"Hayır, ihtiyacım olan bir şey yok. Sadece gece yüzmek için gelmiştim."

"Gitmemi ister misin?"

Bu onu güldürdü. "Neden bunu isteyeyim ki?"

Omuz silkti. "Bu senin havuzun. Mahremiyet istiyorsan, istediğin her şeye sahip olabilirsin."

Bu da onu güldürdü ve bu onun niyeti değildi.

Knox havuzun kenarına oturdu ve yavaşça suya girdi.

"Aklında bir şey mi var?" diye sordu. "Hayır, yok."

"Emin misin?"

O ona yaklaşırken kız başını salladı. "Yarın gece için her şey ayarlandı. Tek yapmamız gereken Marshal'ı gözetlemek, o zaman onu ifşa edebileceği bir fırsat çıkacaktır."

"Sana anahtarı verdi mi?"

"Evet." Ava, Marshal'ın yaratacağı dikkat dağınıklığını kullanarak bir dizüstü bilgisayarı alıp tüm verileri yükleyecek ve tüm partinin görmesini sağlayacaktı.

Bu, karısını ifşa etmenin ve umarım adamın ıstırabına son vermenin bir yoluydu. O anda, ona artık Blondie'nin kocası olarak değil, gerçek adıyla hitap ettiğini fark etti.

"Siktir," dedi.

Knox başını geriye attı. "O adamdan hoşlanmaya başladığını biliyordum."

"Mesele onu sevmek değil."

"Neden kimseyi gerçek adıyla çağırmayı reddediyorsun?" diye sordu Knox.

Ellerini suyun üzerinde gezdirerek kendini yüzdürdü. Knox, kurdurduğu havuzu çok seviyordu. Bir ucu, gerçek bir yüzme havuzu gibi daha derindi. Ona, daha zor hedefleri ele almak için antrenman yapmasına yardımcı olduğunu söylemişti. Bu havuzu sevdiği için yargılamayacaktı. Ancak bu, ikisi de havuzun derin ucunda oldukları için, yüzdürmek zorunda olduğu anlamına geliyordu.

"Çok basit. İnsanlarla fazla samimi olmayı sevmiyorum. Onlara bir şey olursa, isimlerini tanımak istemiyorum. Bu, onları güvenli bir mesafede tutmama yardımcı oluyor."

"Mantıklı."

Neden dudakları birdenbire bu kadar güzel ve çekici görünmeye başlamıştı? Bu adama bu kadar yakın hissetmeye başlamasından nefret ediyordu. O onun patronuydu. Onu bu kadar keskin bir şekilde fark etmemeliydi, ama durum tam da böyleydi.

Biraz daha yaklaştı.

"Seni endişelendiren başka bir şey var mı?" diye sordu. "Hayır."

"Yarınki partinin olası tehlikeleri hakkında konuşmak istemiyor musun?"

Risklerin farkındaydı. Blondie'nin karısı bazı kiralık katiller tutmuş olabilir. Bu yüzden Knox ve o oraya gideceklerdi, Marshal'ı hayatta tutmak için.

"Yapmamız gereken şeyi değiştirmeyecek. Marshal hayatını geri kazanmalı ve onu neredeyse öldürdüğü için bedelini ödemeli. Neden onu öldürmek için kiralık katil tutmuyor, anlamıyorum."

"Bazı insanlar bunu yapabilecek cesarete sahiptir, bazıları ise sahip değildir." "Sen yapar mıydın? Eğer o senden isteseydi?"

"Ve doğru fiyatı ödediyse. O iyi bir insan değil, Ava," dedi.

"Biliyorum." Knox'a baktı, o da onun okuyamadığı birkaç kişiden biriydi.

Marshal iyi bir adamdı. Yanlış yerlerde aşk arıyordu, çünkü birinin kurtarıcısı olmak istiyordu. Bu yüzden üç kez evlenmişti. Bu, servetini elde etmek için onu öldürmeye çalışan tek karısıydı.

Yıllar boyunca farklı yüzlerde açęözlülük, açlık ve öfke görmüştü. Knox'u okuyamazdı. Onun nihai amacının ne olduğunu veya ne istediğini bilmiyordu. O sadece bir adamdı, hepsi bu. Bilememek hoştu, ama aynı zamanda korkutucuydu da.

Knox onun için bir muammaydı. Onun neler yapabileceğini biliyordu, ama aynı zamanda ona asla zarar vermeyeceğini de biliyordu. Onu tam olarak tanımadığı halde bunu nasıl bildiğini bilmiyordu. Bu, içinden gelen bir duyguydu, bu durumdan kurtulmasına yardım eden, güvenmeye başladığı aynı duyguydu.

"Sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim," dedi Knox.

Ve o, hiç şüphe duymadan ona inandı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Partide iki ödöl avcısı vardı.

Knox, kolunda en güzel kadın olmasına rağmen dikkatinin dağılmasına izin vermedi. Ava muhteşem görünüyordu. Sarı saçları kıvrılmıştı, saçlarını açık bırakmıştı ve saçları tüm vücudunu çerçevesiyordu gibiydi. Saçlarının bu kadar uzun olduğunu bilmiyordu. Bazen taktığı gözlükleri yoktu, yerine kontakt lens taktığını düşündüğü bir şey vardı. Her bir kıvrımını ortaya çıkaran kırmızı elbise erkeklerin gözlerini üzerine çekiyordu.

Knox, Ava'nın kıvrımlarını seviyordu. Ava kendini aç bırakmayı reddediyordu ve Knox, kemikleri üzerinde biraz et olan kadınları seven bir adamdı. Ayrıca, Ava'nın hayatında yiyecekten mahrum kaldığı dönemler olduğunu da biliyordu. Ava'nın buzdolabı ve dondurucusu her zaman dolu olmalıydı ve yiyecekler azaldığında her zaman biraz sinirlenirdi. Knox, bunun Ava'nın gençken yiyecek stoğu tutmak zorunda kaldığı deneyimleriyle daha çok ilgili olduğunu biliyordu.

Erkekler, balo salonundan geçerken başlarını çevirip onlara bakıyordu. Tüm parti zenginlik kokuyordu.

Bu, ödöl avcılarını durdurmadı ve Marshal da hayatının tehlikede olduğunu hissetti. Çok kıpır kıpırdı. Marshal gergin olduğunda böyle davranırdı. Bazıları ona uyuşturucu kullanıyor gibi gelebilir. Kullanmıyordu, sadece gergin olduğunda vücudunu kontrol edemiyordu.

Ancak Ava her zaman kontrolü elinde tutuyordu. Başını biraz daha yukarı kaldırmış, ona bakan erkekleri görmezden geliyormuş gibi davranıyordu.

Knox bundan hoşlanmamıştı. Onu rakip olarak gören ve ona bakan her erkeğe sert bir bakış atıyordu. Ona yaklaşmaya çalışan herkesi öldürecekti. Sahiplenici bir şekilde elini onun sırtına koydu ve herkese onun kendisine ait olduğunu belli etti. Bu kadını asla bırakmayacaktı.

"Blondie'yi görüyorum," dedi Ava, ona yaklaşarak.

Vanilya ve bal kokuyordu, çok tatlı bir kombinasyondur, ama onu kaya gibi sertleştiren bir kombinasyondur. şimdi kafasını kaybetmenin sırası değildi. Odaklanmalıydı.

Odanın diğer tarafına baktı ve elbette Marshal'ın karısını gördü. Marshal ikisine doğru döndü ve geçen bir garsonun tepsisinden bir kadeh şarap çaldı.

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Yani, tüm servetimi sana bırakabilirim Knox ve seninle yaşayabilirim. Evinizi tamamen yeniden dekore edebilirim ve senin dünyana biraz renk katabilirim."

"Hayatını mahvetmesine izin mi vereceksin?"

diye sordu Knox. "şu anda güvende olduğumu söyle," dedi Marshal.

Ava uzanıp Marshal'ın elinden şarap kadehini aldı. "şu anda güvendesin çünkü Knox seni korumak için burada. Sence bu iş bitti mi? O, Knox'a devretmek istediğin parayı istiyor. Onu elde edene kadar durmayacak ve şu anda, onu durdurmak için hiçbir şey yapmadığın için buna hakkı olduğunu düşünüyor. Dışarıda aşağılık ve acımasız erkekler olduğu gibi, aynı derecede aşağılık ve acımasız kadınlar da var. Onun eylemlerinin cezasız kalmasına izin verme. Seni öldürerek paçayı sıyrabileceğini düşünüyor. Onun kazanmasına izin verme, bu bir emirdir." Marshal'ın ona verdiği USB belleği kaldırdı. "Bunu şimdi bitireceğiz."

Ava Knox'a baktı ve Knox başını salladı.

"Gidip olay çıkarma zamanı," dedi Knox.

Marshal'ın evde takılması, para olmasa bile onun için sorun değildi. Konuşması hoş bir adam olmuştu. Ayrıca, Marshal onun yokluğunda Ava'ya göz kulak olmaktan büyük mutluluk duyuyordu. Bu, bazı iş seyahatlerinin tek dezavantajıydı; Ava'yı her zaman yanında götüremezdi. Ava'nın başının çaresine bakabileceğini biliyordu ve kimse Ava'yı durdurmaya çalışmayacaktı.

Ellerini Marshal'ın omuzlarına koyarak, gizli polise hazır olması için işaret vermişti. Oyunların başlamasının zamanı gelmişti.

Marshal karısını görmüştü, ama karısı onu görmemişti. Knox, Marshal'ı kalabalığın içinden geçirdiğinde, adamın karısının ne kadar gergin olduğunu gördü. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Beklenildiği gibi, kolunda bir sevgilisi vardı. Patricia, Marshal'la tanıştığı andan itibaren onu aldatıyordu ve her zaman daha büyük bir yemek bileti arıyordu.

"Marshal? Aman Tanrım, seni görmek ne güzel."

Yaklaşmak istedi ama Knox öne çıktı. Patricia onu tanıdı ve gözlerindeki öfkeyi gördü.

Ava çoktan sihrini kullanmaya başlamıştı, arkalarındaki ekranda Marshal'ın sakladığı kanıtlar gösteriliyordu.

"Çok para kazanacağım. Tek yapman gereken onu öldürmek. Marshal lanet olası bir ezik ve parasını hak etmiyor. Onu öldür, ödülünü alacaksın."

Patricia'nın sesi hoparlörden yüksek ve net bir şekilde duyuldu. "Beni öldürmek için adam tutmuşsun."

Patricia'nın yüzü solmuştu. "Bu da ne?"

Paniklemiş görünüyordu. Korkmuştu.

Marshal onu geri çekilmesine izin vermedi.

"Evlendiğim kadının nasıl biri olduğunu gerçekten bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu Marshal. "İnan bana, biliyordum, ama en azından birkaç yıl evli kaldıktan sonra boşanmak için bekleyecektim. Senin kıvranışını izlemek eğlenceli olur diye düşündüm. Evlilik öncesi anlaşma imzaladın bebeğim ve benim ölümüm durumunda tüm param, birlikte çalıştığım hayır kurumlarına gidecek. Bir kuruş bile alamayacaktın."

Patricia kendini Marshal'a attı, ama Knox onu belinden yakaladı. "Beni işe almaya çalıştığında, bunun senin düşündüğün gibi bitmeyeceğini sana söylemiştim."

Polis geldi ve basın, gecenin skandalı ortaya çıkarken fotoğraflar çekiyordu. Marshal, polisle konuştu. Knox ortadan kayboldu ve onu bulacağını bildiği gibi, Ava kimsenin onu aramaya cesaret edemeyeceği karanlık bir köşedeydi.

"İyi iş çıkardın," dedi.

"Biliyorum." Ona gülümsedi. "Yüzünü göremedim." Dudaklarını büzerek somurtarak dedi.

Gülmekten kendini alamadı, sonra ceketinin cebinden cep telefonunu çıkardı ve ona uzattı. Ava kaşlarını çatı ve sonra güldü, çünkü o, Ava'nın görmek isteyeceğini bildiği gibi, her şeyi kaydetmişti.

Ava, tüm odanın görebilmesi için video kanıtını yüklediği anda, adam onun omzunun üzerinden baktı.

"Sihirli," dedi Ava.

"Buradan çıkmak ister misin?" diye sordu Knox.

"Evet, isterim."

Elini kadının sırtına koydu ve ön kapıdan değil, arka kapıdan çıktılar. Otoparkın arkasında park etmişlerdi ve Marshal onlara seslendiğinde onun arabasına doğru gidiyorlardı. Knox dişlerini sıktı ve ikisi de Marshal'a dönüp baktılar.

"Teşekkür ederim," dedi Marshal. "İkinize de, bunu yapmamı sağladığınız için. Ben... Ben onun her şeyi almasına izin vermeye, ya da her şeyi aldığını düşünmesine izin vermeye oldukça istekliydim." Güldü.

"Ölürsen her şeyin hayır kurumlarına gitmesi için gerçekten her şeyi değiştirdin mi?" diye sordu Ava.

"Tabii ki. Hayır kurumlarına bağış yapmak benim için çok önemli ve eğer ben burada olup hak ettiklerini aldıklarından emin olamazsam, yasal olarak bağlayıcı olmasını sağlayacağım."

Ava USB belleği kaldırdı. "Bu senin için."

Onu Marshal'a verdi ve Knox, Ava'nın ona sarılmasını görünce şok oldu. "Yeni kazandığın özgürlüğün tadını çıkar."

"Teşekkür ederim." Mareşal da ona sarıldı. Knox, sarılacağını tahmin etmeliydi, ama karşı koymadı ve bunu engelleyecek zamanı da olmadı.

Marshal kollarıyla onu sardı. "Teşekkür ederim."

Sırtını okşadı. "Evet, evet, sorun değil. Her şey yolunda." Sırtına hafifçe vurdu ve geri çekildi.

Marshal güldü. "Gitmene izin vereceğim, ama teşekkür ederim, ve benden bir şeye ihtiyacın olursa, lütfen çekinmeden sor." İkisini birbirine baktı, sonra partiye doğru döndü ve içeri girdi.

"Açlıktan ölüyorum," dedi Ava, ön yolcu koltuğuna tırmanırken.

"Hamburger?"

"Eve gidip ben mi pişireceğim?" "Hayır. İyi bir yer biliyorum," dedi Knox.

"Ben de varım." Eve gitmek isteselerdi sorun olmazdı, ama açtı ve ne kadar çabuk bir şeyler yiyebilirlerse o kadar mutlu olacaktı.

Knox otoparktan çıktı ve oradan uzaklaşarak kaçışlarını gerçekleştirdiler. Ellerini uyluklarına koydu ve Knox'a bakmaktan kendini alamadı. Giydiği smokin muhteşem görünüyordu. Vücuduna ikinci bir deri gibi yapışmıştı, ama dar ya da rahatsız görünmüyordu. Her zamanki gibi, kontrolü elinde tutan bir adamdı.

"Bu gece iyi iş çıkardın," dedi Knox.

"Hadi ama. Ben sadece bir video yükledim. Gerisini Marshal yaptı." Yine de onun övgüsünden hoşlanmıştı.

"Kendini küçümseme. Bu iş zor, inan bana, biliyorum. Her şey ters gidebilirdi."

"Ama gitmedi."

"Övgü kabul etmen için kışına bir şaplak atmam mı gerekiyor?" diye sordu.

Gülmekten kendini alamadı. "Belki."

Knox ona doğru baktı ve Ava, makyajının yeterince kalın olduğunu umdu, böylece onun kızardığını göremezdi. Böyle bir şey söylediğine bile inanamıyordu. Onun kışına vurmasını

kıçına şaplak atmasını istemiyordu. Knox kıçına yaklaşırsa bile, haftalarca yürüyemeyecek hale gelirdi.

Dışarıya bakmaya çalıştı, ama saat geç olmuştu, hava kararmıştı ve gerçekten güzel bir manzara da yoktu. Knox'un en sevdiği yemek mekanlarından birine geldiklerinde midesi bulandı. Burası Burger Heaven'dı. Burada istediğiniz her türlü hamburgeri bulabilirdiniz. Knox, burayı ebeveynlerinin mirasının son kalanıyla açan iki kız kardeş olan Linda ve Beverly'yi tanıyordu ve burası o zamandan beri güvenli bir liman olmuştu. Ava burayı çok seviyordu. Onu kurtardığı gece, onu buraya getirmişti.

Linda ve Beverly, her zaman istediğiniz iki teyze gibiydi. İkisi de evli değildi ve çocukları yoktu.

İçeri girdiler ve her zamanki gibi restoran kalabalıktı. Küçük bir masa bulabildiler. Tasarımcı kıyafetleri giymiş olsalar da kimse onlara ikinci kez bakmadı.

Linda masaya gelip ikisine de bir bakış attı. "İkiniz de aç mısınız? O lüks akşam yemekleri açlığı tam olarak gidermiyor."

Ava gülmekten kendini alamadı. "Her zamankinden alayım lütfen Linda," dedi.

"Ben de aynısından alayım."

Linda siparişlerini yazdı ve Ava ona sarılmasından çok hoşlandı. Knox'un saçları dağınıktı ve ikisi yalnız kalmıştı.

"Biliyorsun, kimse saçımı karıştırıp paçayı kurtaramaz," dedi Knox, parmaklarını saçlarında gezdirerek.

"Linda sıradan biri değil ve o kadına bir şey yaparsan, ben de dahil olmak üzere tüm eyalet sana karşı dönecekmiş gibi hissediyorum." O saçlarını parmaklarıyla taramaya devam ettiği için masanın üzerinden uzandı. "Dur." Parmaklarını saçlarında gezdirerek, tam onun istediği gibi yaptı. "Gördün mü, saçlarını bozmaya devam etmene gerek yok."

Ona gülümsedi ve saçlarına dokunduğunun farkına vardı. Bunda cinsel bir anlam yoktu, kesinlikle yoktu, ama en azından ona göre samimi bir hareketti.

Kendine gel, Ava. Sen sadece işini yapıyorsun ve işini yapmakta kesinlikle yanlış bir şey yok.

Knox her zamanki gibi okunaksızdı.

Derin bir nefes aldı ve menüyü uzattı, her ne kadar ezbere biliyor olsa da. Hamburgerler menünün yıldızlarıydı, ama yan yemekler de en az onlar kadar lezzetliydi. Dolgulu patates kabukları, acı biber ve peynirli patates kızartması, makarna ve peynir. Çok lezzetli yemekler vardı.

"Bütün gece menüye bakacak mısın?" diye sordu Knox.

Ava menüyü bıraktı ve masanın karşısına baktı. "Ne hakkında konuşmak istersin?"

"Her şey."

Ona baktı ve kendine hiçbir şey söylemeyeceğine söz verdi, ama şimdi sormak için gerçekten iyi bir zaman gibi görünüyordu. "Pete Carmichael'ı neden öldürdüğünü bana söylemek ister misin?"

Knox sandalyesine yaslandı. Kadının sorusu onu hiç etkilememişti. Yaptığı şey umurunda değildi.

"Nedenini bilmek mi istiyorsun?"

Ava başını salladı. "O sana zarar verdi."

"Hepsi bu mu?" diye sordu Ava.

Knox ellerini masanın üzerine koydu ve ona yaklaştı. "Seni bulduğumda, seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağımı söylemiştim. Sana zarar veren herkes benim kara listemde, bu da hepsinin öleceği anlamına geliyor, Ava."

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

"O listedeki insanlar iyi insanlar değil. Sen çok şanssızdın, ama ben bunu düzelteceğim. Anladın mı?"

Kız başını salladı. Knox'un yaptığı gibi, hiç kimse onu güvende hissettirmek için çaba göstermemişti.

"Pete'in kullandığı doktor da halledildi," dedi Knox. "Güven bana, o ölmeyi hak etmişti."

Ava midesinin altüst olduğunu hissetti, ama sinirden değil. Knox'un onun için bunu yapacağına inanamıyordu. Kimse onu bu kadar önemsememişti, ama o bunu yapıyordu ve Ava onu bunun için çok seviyordu.

Linda yemekleri uzun süre bekletmedi ve ona gülümseyerek teşekkür etti.

Şu anda, kelimeler yetersiz kalıyordu, çünkü onu güvende tutan bir adama ne söyleyebilirdi ki? Onu korumak için elinden gelen her şeyi yapan bir adama?

Söylenecek söz yoktu.

Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. O her şeydi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İki Hafta Sonra

"Eldiveni vurmanı istiyorum," Knox avucunu tokatladı ve Ava'yı bekledi.

"Bu aptalca."

"Bir dahaki sefere biri sana vurmaya kalkışırsa, sen de ona vur." Ellerinizi uzattı.

Ava'nın gözü morarmıştı. Knox işleriyle uğraşmak zorunda olduğu için Ava tek başına markete gitmiş ve gözü morarmış olarak dönmüştü. Knox, Ava'ya zarar veren pisliği öldürmeye kararlıydı. Ancak bu, masum bir hataydı ve Knox, emin olmak için marketin bilgisayar sistemine girmişti. Ava, kendi işine bakarak koridorda yürüyordu ki, iki yaşından büyük olmayan bir bebek, alışveriş arabasından emziğini attı. Ava aynı anda eğildi, iki yaşındaki çocuk bacaklarını ileri geri sallarken tekme attı. Ava, bakmadığı için gözüne tekme yedi. Çocuğun annesi çok utanmıştı. Alışveriş boyunca kadın Ava'nın yanında kaldı, hatta market alışverişini ödemek istedi.

Ava'nın dikkat eksikliğini gördükten sonra, ona bazı teknikler öğretmekte ısrar etti. Ava, öğrenmek istemediği için zor bir öğrenci olduğunu kanıtlıyordu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi

Ava. "O mor gözün aksini söylüyor."

"Bu tamamen bir kazaydı. İnan bana, bu morlukta bir sorun yok."

"Sana söyledim, antrenman yapacaksın ve bu kesin. Benim için çalışıyorsun, her gün iki saat antrenman yapacaksın ve seninle tartışmayacağım."

Ava ellerini beline koydu. Şort ve bol bir tişört giyiyordu. Onunla tartışmak için bir neden bulmaya çalıştığını anlayabilirdi. Hiçbir şey yoktu.

"Bunu yapacağız."

"Dövüşmeyi öğrenmeme gerek yok."

"Öğrenmen gerekiyor. Benimle dövüşmeyi öğrenmezsen, öğrenmekten başka seçeneğin kalmayana kadar seni gıdıklayacağım."

"Cesaret edemezsin." Ona öfkeyle baktı, ama Knox onun şüphe duyduğunu gördü. Birkaç saniye içinde Knox onu yere yatırdı ve gıdıkladı.

Ondan kaçmasının imkanı yoktu. Onun gücüne karşı koyamazdı ve o, kız yalvarsa da gıdıklamaya devam etti.

"Dur, lütfen dur," dedi ve gülmeye devam etti.

Devam ederse, kızın altına işeme ihtimali olduğunu biliyordu, ama durmayacaktı.

"Ne duymam gerektiğini biliyorsun," dedi. Gıdıklamayı yavaşlatmıştı, ama bir şeyi kanıtlaması gerekiyorsa, tam da bunu yapacaktı.

O, ona yakın olmasına rağmen gıdıklamaya devam etti ve sonra duymak istediği o sihirli kelimeleri duydu.

"Tamam, tamam, teslim oluyorum ve dövüşmeyi öğreneceğim."

Knox onu gıdıklamayı bıraktı ve ellerini kızın başının iki yanına koydu. Nasıl başardıklarını tam olarak bilmiyordu, ama kızın açılmış bacaklarının arasında duruyordu. Kız da onun vücudunun arasında, yerde sıkışıp kalmıştı. Knox ona baktı ve kızın dudaklarını yaladığını gördü. İleriye doğru eğilip ona karşı hissettiği çekiciliğe kapılmak çok kolay olurdu. Bu, geçmedikleri bir sınırdı. Ava hala onun asistanıydı. Bu sınırı aşmak tehlikeli olurdu.

Yoksa değil mi?

Marshal'ı düşünmeden edemedi. Aralarındaki enerji. Ava kıpırdamadı. Nefes almayı mı kesmişti? Emin değildi, ama Knox, vücudu aralarındaki mesafeyi kapatmak için çığlık atsa da geri çekildi. Aslında daha büyük bir mesafe yarattı ve ellerini kaldırdı.

"Vur bana," dedi.

Ava, onun istediği gibi, tam da istediği gibi, yumruklarını vurarak, Ava'nın vuruşunu bekledi. Ava güçlüydü, ama daha güçlü olmak için çok çalışması gerekiyordu. Ona, bu hissi alışması için yumruklarını vurmasını söyledi.

ve Ava'nın tam da istediği gibi yumruk atmasını bekledi. Ava güçlüydü, ama daha da güçlenmek için çok çalışması gerekiyordu. Ona yumruklarına vurmasını söyledi, böylece bu hissi alışması için.

Sonra, tackle çalışması yaptılar. Bunun kötü bir fikir olacağını biliyordu. Ava'ya yakın olmak kolay olmayacaktı. Penisini sertleşmeden tutmak için tüm iradesini kullanıyordu. O kontrolün ustasıydı. Kimse ona ne yapacağını söyleyemezdi.

Ancak Ava, onun istediği gibi ona saldırdı ve o da kollarını ona doladı, onu kendine doğru çekerek kıcının kıvrımının penisine yaslanmasını sağladı. Bu çok iyi hissettiriyordu, ama derin bir nefes aldı ve sertleşmeyi reddetti.

Ava ona karşı kıvrıldı. Gerçekten biraz daha mı yaklaştı? Bu onun kafasını karıştırıyordu. Onu geri itip aralarında bir boşluk bırakmaktan başka bir şey yapamadı.

"İyi ders oldu," dedi. "Yarın da aynı şeyi çalışacağız."

Ona bakmadan, spor salonundan çıkıp yatak odasına doğru yola koyuldu. Doğruca banyosuna gitti, suyu soğuk ayarladı ve buz gibi suyun altına girdi. Sakinleşmesi gerekiyordu.

O kontrol, Ava'nın kıvrılmalarıyla paramparça olmuştu. Penisi taş gibi sertleşmişti ve parmağını penisinin etrafına dolayarak, tabandan uca doğru ve tekrar aşağı doğru çalışmaya başlamaktan başka seçeneği yoktu.

Dişlerini sıkarak, Ava'yı önünde hayal ederek penisini okşarken inledi. Ava'nın güzel, dolgun dudakları açılıyor, penisini ağzına almak için yalvarıyordu ve o da bunu ona vermekten çok mutluydu. Sadece hayal gücü bile onu doruğa çıkarmaya yetmişti ve inleyerek boşaldı, tohumlarını düşün giderine döktü.

Aklını başına toplaması gerekiyordu. Ava onun kontrolünü kaybetmesini istemiyordu. Hayatı boyunca kontrolünü kaybetmiş insanlarla çevriliydi ve o, güvenemeyeceği bir başka kişi olmayacaktı.

Ava yasaktı. Bunu unutmamayı umuyordu.

Knox kendini savunma derslerine ilk başladığında, Ava onlardan nefret etmişti. Kendini savunmayı öğrenmek istemiyordu. Marketteki olay tamamen bir kazaydı.

Aynaya baktı ve morlukların bir kısmı çoktan solmaya başlamıştı, artık eskisi kadar kötü görünmüyordu. Küçük çocuk ne yaptığını fark ettiğinde çok üzülmüştü. Annesi de üzgündü. Ava umursamadı. Yüzüne vurulmaktan hoşlanmamıştı, ama olan olmuştu ve bunun için ağlamanın bir anlamı yoktu.

Ancak Knox'un onu o mindere yapıştırdığı şekilde, bunu düşünmeden edemiyordu. Yapması gereken tüm işleri düşünmeye çalıştı. Onun asistanı olmak her zaman kolay değildi. Evet, evinin bakımını üstlenecek personel tutabileceğini söylemişti, ama o bunu yapmaktan hoşlanıyordu. Bu işi yapacak personel olsaydı, burası artık onun evi gibi gelmezdi. Her şey Knox'a aitti, ama o burada yaşıyor ve evin bakımını üstleniyordu. Çılgın kafasında bu mantıklı geliyordu.

Yatakta döndü ve battaniyeyi üzerinden attı. Çok sıcak hissediyordu ve gözlerini kapattı.

Her zaman açık tuttuğu bir gece lambası vardı. Evet, geçmiş berbat bir durumdaydı ve karanlıktan korkmasının bunun bir parçası olduğunu kabul ediyordu. Karanlık, çocukları korkutmak için çok kolay bir araçtı.

Elini alnına koydu, çünkü gerçek şu ki, şu anda karanlıkla başa çıkmak çok daha kolay olurdu. Karanlık ... onu tahrik etmiyordu, oysa tam da bunu hissediyordu ve bu onu korkutuyordu.

Çok şey yaşamış olmasına rağmen, Ava hala bakireydi. Birlikte yaşadığı bazı kızlar onun kadar şanslı değildi. Erkekler diğer kızlara ilgi duyuyordu. Ava, kimsenin istemediği çirkin bir çocuk olarak görülüyordu. O da bundan memnundu. Peter Carmichael onu neredeyse öldürdükten sonra, vücudunda oldukça şok edici izler kalmıştı ve bu da bazı erkeklerin ona zarar vermesini engelliyordu.

Knox sıradan bir erkek değildi. Sanki onu yatakta, bacaklarının arasında hissedebiliyordu. Korku hissetmemiştir. Orada yatarken, ona bakarken, ona bir şey yapması, onu öpmesi ya da herhangi bir şey yapması için bağıırıyormuş gibi hissetti. Ava neden bu kadar... muhtaç hissettiğini bilmiyordu. Patronuna karşı bu tür duygular beslemesi yanlıştı, ama elinde değildi. Bir homurtu çıkardı, çünkü şu anda uyuyamıyordu ve vücudu sakinleşmeyi reddediyordu.

Yatak odasından çıkıp, mutfığa doğru inerken sessiz değildi. Bir çift çorap, şort ve kolsuz bir yelek giymiştir ve doğruca buzdolabına gitti. Ev çok sessizdi. Karanlığı sevmese de, geceyi seviyordu. Sessizliğin, huzur hissetmesine yardımcı olan bir yanı vardı.

Dondurucudan çikolatalı fudge dondurmasını ve bir kaşık aldı ve dondurmayı yemeye başladığında suç mahallini terk etme zahmetine bile girmede. Dondurma çok yumuşaktı ve bu yumuşaklığı sağlamak için bir sürü kimyasal kullanıldığını biliyordu. Ama umurunda değildi. Ev yapımı dondurma için yaptığı hileler ne olursa olsun, dondurma her zaman o kadar sertleşiyordu ki, gizlice yemek neredeyse imkansızdı. Bu şekilde, dondurmanın erimesini beklemeden tadını çıkarabiliyordu.

"Sıra sende," dedi Knox.

Tabii ki, onun haberi olmadan bu evde hareket edemeyeceğini bilmeliydi.

"Dondurma," dedi.

"Uyuyamadın mı?"

Kafasını salladı.

Neden bu adam şu anda ona daha fazla işkence etmek zorundaydı? O... çıplaktı. Tamam, bir eşofman altı giyyordu, ama lanet olası bir gömlek giymemiştir. O pantolon onu düzgün bir şekilde örtmeyecek kadar büyük görünmüyordu. Hayatı nasıl bu hale gelmişti? Eşofman altı ne zaman bu kadar seksi olmuştu?

Knox yaklaştı ve kendi kaşığını aldı. Artık çok yakındaydı ve Ava nefes alırken onun misk kokusunun tadını çıkardı. Kokunun ne kadar güzel olduğunu düşünmemeye çalıştı.

Ava, soğukla dikkatini dağıtmak umuduyla büyük bir kaşık dondurma aldı. O kadar yakındı ki, kollarınız neredeyse birbirine değiyordu ve Ava, onun yoğun dövmeli koluna baktı.

Onu çekinmeden dokunabilmek nasıl bir şey olurdu? Sonuçlarından korkmadan onu pebilmek? İzlediği tüm romantik filmlerde çiftlerin birbirlerine çekildiklerini düşündü. Çok kolay görünüyordu. Bunu mahvetmeye niyeti yoktu. Biraz mesafe yaratmak için hafifçe yana doğru bir adım attı. Bu iyi hissettirmede ve uzun sürmedi. Knox bir saniye içinde yanına geldi.

Aklını mı kaçırıyordu? Ava ne yapacağını, ne düşüneceğini bilmiyordu. "Neden uyanıksın?" diye sordu, dikkatini başka yere çekmeye çalışarak. "Uyuyamadım."

Nedenini bilmek istedi. "Kötü rüyalar mı gördün?" "Hayır."

Knox ona bakarken, dudaklarını yaladı ve ona doğru baktı. Dudaklarına mı bakıyordu? Onu öpmek mi istiyordu? Kafasında neler dönüyordu?

Ne yapacağını düşünürken alt dudağını ısırđı. Aklı bir türlü çalışmıyordu. Midesi sürekli ağrıyordu. Neden bazı insanlar için bu kadar kolaydı?

"Neden uyanıksın?"

Ava ne olduğunu anlamadı ve sonra Knox aniden arkasına geçti. İki elini de Ava'nın iki yanına koyarak onu tezgah ve kendi vücudu arasında sıkıştırdı. Dudaklarını Ava'nın boynuna mı koydu?

"Bugün matta ne kadar iyi hissettiğini düşünmeden edemedim," dedi. "Seni sikkemek istemem yanış mı, Ava?" diye sordu.

Bu onu şaşkına çevirdi ve hızla arkasını döndü. Ne diyeceğini bilmiyordu, ama şu anda, onun mavi gözlerine bakarken ve vücudu bu kadar yakinken, bu onun beklediğı fırsattı.

Ona tokat atmak istediğı şey değildi. Bunun yerine, kollarını onun boynuna doladı, vücutlarını birbirine bastırdı, sonra bir süredir yapmak istediğı cesur adımı attı ve onu öptü. Ava daha önce hiç başka bir erkeğı isteyerek öpmemişti. Onun için bu, ilk gerçek öpücüğüydü.

İlk başta Knox ona dokunmadı. Ava, kendisinde olduğunu bile bilmediğı bir tutkuyla onu öperken, Knox'un elleri tezgahın üzerinde kaldı. Ava, Knox'un adını inleyerek vücudunu ona bastırdı ve Knox ona dokundu. Bir elini beline doladı, diğeri eliyle yüzünü kavradı.

Sonunda ona dokundu ve elleri, pürüzlü olmasına rağmen, vücudunda nazikçe hissedildi. Durmasını istemedi ve öpücüğü ele geçirdi. Onu tezgaha bastırdı ve o, onun merkezine doğru sallanırken, sert penisinin çıkıntısını hissetti.

Tutku işte buydu. Filmler bunu çok yanlış anlatıyordu. Bu duyguyu nasıl tasvir edeceklerini bilmiyorlardı. Çikolatadan çok daha iyiydi. Seksin çikolatadan çok daha iyi olması mümkün müydü? Ava bunun durmasını istemiyordu.

Vücudunu ona sıkıca bastırırken boynunun arkasını kavradı, dokunuşunun sıcaklığını hissetti ve sonra onun hırsız alarmı çalınca durmaktan başka çareleri kalmadı.

BÖLÜM BEŞ

"Bana sorabilirsin, biliyorsun," dedi Marshal.

Ava, birlikte kaldığı adama döndü. Adam, havuz başında günün son güneş ışınlarının tadını çıkarmaları için ısrar ettiği için güneş gözlüklerini indirdi. Onunla tartışacak hali yoktu, bu yüzden tam da öyle yaptılar. Adama baktı ve kaşlarını çatı.

"Knox'tan haber var mı?"

"Duymadığımı biliyorum," dedi. "Güven bana, Knox tehdidi hallettikten sonra ortaya çıkacaktır."

Güneş gözlüklerini tekrar taktı ve şezlonga uzandı. Knox onu güvenli bir eve götürmekte ısrar etmişti. O, Knox'un onun bilmediği, ıssız bir yerde ya da dağlarda saklı başka bir yeri olduğunu düşünmüştü. Ama Knox onu Marshal'ın evine getirmişti.

Burası güvenli bir yer değildi, en azından ona göre. Kabusun ta kendisi gibiydi. Knox onu terk ettiğinden beri Marshal evden çıkmamıştı. Patronuna onu terk etmemesi için yalvarmıştı. Sorun çıkarmayacaktı, ama Marshal yüzünü avuçlayıp burada kalacağını söylemişti. Soracak zamanı yoktu, zaten sormayacaktı da. Bu doğrudan bir emirdi ve onun başka seçeneği yoktu.

"Seninle Knox'un birbirinize baktığınızı gördüm, bu ilişkinizin bir sonraki aşamaya geçtiği anlamına mı geliyor?" diye sordu Marshal.

"Sen hep böyle misin?" diye sordu Ava.

"Nasıl?"

"Dostça mı? Biraz müdahaleci mi?"

Omuz silkti. "Bazıları öyle düşünebilir. Ben kendimi... yardımcı biri olarak görüyorum."

"Boşanman nasıl gidiyor?" diye sordu Ava.

"Oh, çok iyi gidiyor. Karının seni öldürmek için komplo kurup, cinayeti işlemesi için adam tutmasının boşanma sürecine yardımcı olacağını kim düşünürdü?" Hafifçe gülümsedi ve

arkasına yaslandı. "Sonunda huzur buldum, ayrıca boşanmanın nasıl gittiğini tam olarak bilmiyorum, sadece avukatlarım her şeyi hallediyor ve benim endişelenmeme gerek yok." Diye iç geçirdi.

Ava saatine baktı ve saatin dördü geçtiğini gördü. Cep telefonu sessiz kalmaya devam ediyordu. Onu daha çok çıldırtan şeyin Marshal ile vakit geçirmek mi yoksa Knox'un sessizliği mi olduğunu tam olarak bilmiyordu. Onu rahatsız etmeyecekti. Evine giren kişiyi halletmişti, ama bu onu yeterince endişelendirmişti ki onu oradan uzaklaştırmıştı. Marshal'ın malikanesinde olduğuna inanamıyordu.

Son iki gün içinde, karısına yakın olan herkesi evinden uzaklaştırdığını öğrenmişti. Karısının işe aldığı herkes kovulmuştu. Evi biraz ıssızdı. Ava, onun için temizlik yapmaya başlamıştı, çünkü bütün gün havuz başında oturmak hiç de eğlenceli değildi.

On dakika sonra, izin isteyip uzun bahçe yolundan mutfağa gitti. Gözlüklerini saçlarına takıp akşam yemeği hazırlamaya başladı. Aşçıyı da kovmuştu, ama bu sorun değildi. Uzun zaman önce kendi kendine yemek yapmayı öğrenmişti.

Elbette, Marshal'ın yalnız olduğunu hissetmişti. O ve Knox'a kapıyı açtığı anda, ikisine de kollarını açmış ve onları kocaman kucaklamıştı. Onları özlemiş gibi hissediyordu. Knox, o ödül avcısını kimin gönderdiğine dair herhangi bir şüphesi varsa, Marshal'ın bu kadar misafirperver olmasıyla bu şüpheler tamamen ortadan kalkmıştı.

Duvarlardaki tüm resimler kaldırılmıştı ve Marshal onları yerine koymaya çalışıyordu. Ancak, sanat eserleri Marshal'ın tutkulu olduğu bir konu değildi.

"Akşam yemeğinde ne var?" diye sordu Marshal, mutfağa girerken.

O biraz huzur ve sessizlik bulmaya çalışıyordu, ama Marshal onu takip etmeye kararlıydı.

"Baharatlı marine edilmiş tavuk ve makarna salatası."

Makarna salatasını önceden hazırlamıştı ve şu anda buzdolabında, sulu ve lezzetli hale gelmişti. Izgara tavası açıktı ve tavuk pirzoları, onun hazırladığı baharatlı bir sosla kaplanmıştı.

. O baharatlı şeyleri severdi. Marshal bununla bir sorunu yok gibiydi. Onlar onu bıraktığından beri, dışarıdan yemek sipariş ederek hayatta kalmaya çalışıyordu.

Knox'un ne kadar süreceği bağlı olarak, Marshal'ın kendi başının çaresine bakabilmesi için ona yemek hazırlamak istiyordu. Onu bu halde görmekten nefret ediyordu. Izgara tavası ısındığında, tavukları üzerine koydu ve geri çekildi.

"Kulağa hoş geliyor," dedi Marshal. "Biliyor musun, seninle ve Knox'la yaşamaya başlamadan önce, kendimi vejeteryan olduğuna ikna etmiştim."

Bu, onu kaşlarını çatmasına neden oldu. "Vejetaryen olduğundan hiç bahsetmemiştin."

"Sorun yaratmak istemedim."

Gözlerini devirdi. "Sorun olmazdı." "Tavuğu istemiyor musun?" diye sordu.

"Aslında, evet," dedi Marshal. "Eşim beni vejeteryan olmaya ikna etti. Senin evindeyken biraz asi davranıyordum."

Bu onu güldürdü. "Orası Knox'un evi."

"Onun öyle düşündüğünü sanmıyorum. Sanırım o da orayı senin evin olarak görüyor."

Ava Marshal'a baktı ve o ellerini havaya kaldırdı. "Biliyorum, biliyorum, ilişkiniz hakkında konuşmamı istemiyorsun."

"Bizim bir ilişkimiz yok."

"Lütfen, aranızda bir şey var." Marshal gözlerini devirdi. "Tabii, kesin bir tanım yok, ama aranızda bir şey var." Sevimli bir kahkaha attı. "Ona karşı bir şey hissetmediğini bana ikna etmeye mi çalışacaksın?"

Ona susmasını söylemek dilinin ucundaydı, ama bunun yerine makarna salatasını servis etmeye başladı. Knox'a olan hisleri hakkında Marshal ile konuşmayacaktı. Bu olmayacaktı.

Bu tamamen büyük bir hataydı. O burada olmamalıydı ve Knox'un evinde tek başına gayet iyi yaşayabilirdi. Ancak,

cep telefonunun çalmamış olması hoşuna gitmemiştir. Knox, iyi olduğunu haber vermek için aramamıştır.

"Ona karşı hislerim var ve eğer bir şey söylersen, çocuk sahibi olamayacak hale gelene kadar hayalarına tekme atarım." Çatalını ona doğru uzattı. "Anladın mı?"

Marshal gülümsedi ve ellerini kaldırdı. "Yani ona karşı hislerin mi var?"

Kız başını salladı.

"Ona aşık olduğunu söyleyebilir misin?"

Ona baktı.

"Bu, sessiz kalmam gereken anlardan biri mi, yoksa eğlencesine hayalarımı tekmeleyecek misin?" diye sordu Marshal.

Kız başını salladı.

Marshal güldü. "Gördün mü, sen ve ben zaten aynı fikirdeyiz. Sen yakışıklı çocuğa aşıksın ve eminim o da sana aşık."

"Bu konuyu hiç konuşmadık."

"Ya ben çöpçatanlık yapmaya çalışırsam?" diye sordu. "Bu çok eğlenceli olabilir."

"Hayır."

"Hadi ama. Yardımcı olabilirim."

Ava ona baktı. Onun şu anki ilişkisi ve bunun onun için gerçekten işe yaramadığı hakkında kötü bir şey söylemeyecekti. Bunu gündeme getirmek çok acımasızca olurdu. Bunun yerine, ona gülümsedi.

"Bana nasıl yardım edebilirsin?" diye sordu.

"Ben bir erkeğim, belki ona yakınlaşman için teknikler hakkında konuşabiliriz?"

Bunu düşündüğüne bile inanamıyordu. Hayatı bu hale gelmişti. Ve bu berbat bir durumdu.

"Sanmıyorum," dedi Ava.

"Kaybedecek neyin var ki? Ben buradayım. Ben bir arkadaşım, bu duygularını harekete geçirmek istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu. "Hadi ama, bu aramızda kalacak."

Derin bir nefes aldı ve tavuğu çevirdi. Pirzolaların bir tarafında güzel ızgara izleri vardı.

Bu kadar cazip geldiğine inanamıyordu. Bu hiç ona göre bir şey değildi. Ama Marshal'a baktı ve bu cazibe geçmiyordu. Tam gaz devam ediyordu.

"Peki, Knox nasıl tepki verirdi sence... ben bir öpücük başlatırsam?"

Knox cep telefonuna ve mesajlara göz attı. Bob bir ödül avcısıydı ve pek de iyi bir avcı değildi. Genellikle şartlı tahliyeyi ihlal eden kadınların peşine düşerdi. Bulup hemen hapse geri götürebileceği kolay hedefler. Bu, kiralık bir suikastçıyı öldürme işini üstlenecek türden bir adam değildi. Bu iş onun kapasitesinin çok ötesindeydi.

Cep telefonunda, yirmi bin dolarlık bir banka havalesi dışında hiçbir şey yoktu. Knox'un anladığı kadarıyla, bu onu öldürmek için teklif edilen para miktarıydı. Bu fiyat etiketi onu çok kızdırmıştı, çünkü kendisinin çok daha değerli olduğunu düşünüyordu. Bob, ormanda onu avlamaya çalışırken ölmüştü. Kolay bir mücadeleleydi.

Knox kendini biraz kötü hissetti. Bu küçük sorun dışında Bob iyi bir adamdı. Bu onun karakterine aykırıydı, ama adamın banka kayıtlarına baktığında, küçük bir kumar sorunu olduğunu gördü ve bu, onun ödül avcılığıyla tam olarak karşılanamıyordu. Ne yazık ki, hesabı bulamadı, ancak bir teknoloji dehası vardı ve bu konuyu hızlı bir şekilde çözebilmesi için gerekli tüm ayrıntıları ona gönderdi. Ava'dan daha fazla uzak kalmak istemiyordu ve bu iş zaten tahmin edilenden daha uzun sürmüştü.

Bob'un cesediyle ilgilendikten sonra Knox yoluna devam etti ve ıssız bir yerde bulunan kulübesine doğru yola çıktı. Burası

avlanmaya, dünyadan uzaklaşmaya geldiği yerdı. Ava'yı henüz buraya getirmedığı bir yerdı. Buraya nadiren gelirdi, ama huzur bulabildiği tek yerdı.

Cep telefonu çekiyordu ve çoğu zaman telefonu yanında getirmiyordu, bu yüzden tamamen izinden kayboluyordu. Verandasına oturup cep telefonuna baktı. Ava'yı aramak kolay olurdu, ama o eve gelip gelemeyeceğini sorardı ve şu anda buna hazır değildi. Öpüşükleri geceden beri kimse evlerine saldırmamıştı, ancak davetsiz misafirin bu kadar yaklaşmış olması hoşuna gitmemişti. Çiti tırmanıp elektrik akımından kaçabilmiş olması, evin izlendiğini gösteriyordu. Bu durumdan hoşlanmamıştı. Bunun, Marshal ile olan ilişkilerinin bir geri tepmesi olduğunu hissediyordu.

Patricia'nın tutuklanmasını yürüten polislerle zaten konuşmuştu ve avukatları dışında kimseyle görüşme imkânı yoktu. Avukatlarını da kontrol etti ve hiçbirinin tetikçilerle temasa geçmediğini veya şüpheli fonlar ayırmadığını gördü. Bu da olayı bir başka tetikçiye yönlendirdi, özellikle de nakit fonun çok düşük olduğu görölüyordu. O, ortadan kaldırılması gereken iyi bir hedefti.

Ava'nın numarasını bırakarak Marshal'ın evine gitti ve onu aramak için düğmeye bastı. Cep telefonunu kulağına dayadı ve bekledi. Marshal üç kez çaldıktan sonra telefonu açtı.

"Selam dostum, ne haber?" diye sordu Marshal. "Biliyor musun, az önce seni düşünüyordum. Aramızda derin ve anlamlı bir bağ olup olmadığını merak etmeye başladım."

Knox diğer eliyle şakağını ovuşturdu. "Ava nasıl?"

"Bu derin, anlamlı bağ hakkında daha fazla şey duymak istemiyor musun? Yani, cep telefonumu tutuyordum ve Knox'un arayıp aramayacağını merak ediyordum, ve sonra, bir saniye içinde, senin adın belirdi."

"Bir saniye mi?" diye sordu

Knox. "Evet, o konuda."

"Marshal?"

"Tamam, son bir saattir telefonuma bakıyordum, ama bu da sayılır. Belki zihin gücümle seni kontrol edebilirim. Son bir saattir

"Hayır," dedi Knox.

"Kahretsin. Beni düşünmenin utanılacak bir şey olmadığını biliyorsun.

Biz arkadaşız. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Bu doğrudu. Marshal arkadaşlık alanına girmişti. Ava'yı onun için güvende tutacağını düşündüğü tek kişi oydu. Bu berbat bir durumdu, ama olması gereken buydu.

"Evet, biliyorum, o nasıl?"

"İyi. Nasıl olduğunu bilirsin, burada olmaktan pek memnun değil galiba. Ama merak etme, film izleyip eğleniyoruz."

"Sen ve Ava eğleniyor musunuz?"

"Evet, sen ve ben en iyi arkadaşız gibi, Ava da benim güçlerime karşı koyamaz bence. Bu doğal bir yetenek."

Marshal'ın gülümsediğini hayal edebiliyordu.

"Onunla konuşmak ister misin?" diye sordu

Marshal. Her şeyden çok bunu istiyordu.

"Onu bağla," dedi.

Hareket sesi duydu, ardından onun yumuşak sesi geldi. "Knox?"

"Merhaba bebeğim," dedi.

"Neden benim numaramı değil de Marshal'ın numarasını aradın?" diye sordu Ava. "Uyuyor musun bilemedim. Saat geç oldu."

"Dondurma yiyoruz," dedi Ava.

Onu en son dondurma yerken gördüğü anı düşündü. O öpücükle bitmişti. Sonunda onu kendine yakın hissedebildiği öpücük, ve lanet olsun, çok iyi hissettirmişti. Hayal edebileceğinden daha iyi hissettirmişti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Ava.

"Sadece oturup bekliyorum."

"Neyi bekliyorsun?"

"Kötü bir şeyin olmasını."

"Bu sana hiç benzemiyor."

"Haklısın, ben değilim, ama ben de öyle olmaya yaklaştım. Bir pislik bana yirmi bin dolar ödül koyduğunu biliyor musun?" diye sordu Knox.

"Hepsi bu mu?"

"Evet, bir ödül avcısıydı, ama yine de bu çok düşük bir miktar. Hakarete uğradım."

"Sence Blondie'nin karısı sorumlu mu?"

"Hayır, gerekli tüm kontrolleri yaptım ve bu o değil."

"Peki ya onunla ilişkili başka biri?" diye sordu Ava. "Marshal ölürse çok para kazanacak biri olabilir mi?"

Bu da bir ihtimaldi. "Aslında ben de benzer düşüncelerim vardı."

Bu, özel hesabı, yirmi bin doları ve Blondie'nin karısı, namı diğer Patricia tutuklandıktan ve Marshal'ın serveti üzerindeki tüm kontrolü ortadan kalktıktan sonra neden şimdi ortaya çıktığını açıklardı.

"Sana yardım edebilirim," dedi Ava.

"Marshal'ın yanında kalmak ve beladan uzak durmak bana yardım ediyor," dedi.

"Seni özledim."

Adam gülümsedi. "Marshal sana bunu söylemeni mi söyledi?" "Hayır," dedi Ava.

"Seni özlüyorum."

Onun kalktığını ve uzaklaştığını duydu. Arka planda Marshal'ın şikayet ettiğini duydu, ama sonra sessizlik oldu.

"Senin için geri dönmeni istiyorum, tamam mı?"

"Senin için geri geleceğim, Ava. Güven bana, o öpücükle bitmeyecek."

"Söz veriyor
musun?"

"Garanti
ediyorum."

Sessizlik oldu ve ikisi de tam olarak ne söyleyeceklerini diye bilmiyorlardı.

"Marshal kapıyı yumrukluyor, cep telefonunu geri istiyor. İnsanları öldürmeyi bitirdiğinde görüşürüz," dedi Ava.

Ona onu sevdiğini söylemeye çok yakındı, ama son anda kendini durdurdu. Şimdi uygun zaman değildi.

"Merhaba," dedi Marshal, Ava'ya hislerini anlatma konusundaki kısa düşüncelerinden onu kopararak.

"Ona iyi bak. Anladın mı?" diye sordu Knox.

"Evet, ona bakmak için elimden geleni yapıyorum. Bana güvenebilirsin. Söz veriyorum."

Bunun üzerine Knox telefonu kapattı ve cep telefonunu cebine geri koydu.

Gece çok sessizdi. Av kulübesini bu yüzden seviyordu. Hafif bir esinti vardı, ama sorun yaratacak kadar değildi. Sadece ağaçların yapraklarını hışırdatacak kadar. Uzakta bir baykuşun ötüşünü duydu.

Doğa.

Sakinlik

Kontrol altında, her şeyi yapmaya ve her türlü sorunu yaratmaya hazır.

Sevdiği şey buydu. Doğa güzeldi, ama aynı zamanda ölümcüldü. Bitkiler hayat veriyordu ve aynı ölçüde hayat alıyordu. Hayvanlar da aynıydı. Bu yüzden avlanmayı, doğaya dönmeyi, becerilerini geliştirmeyi seviyordu. Bu, yaptığı işte en iyi olmasını sağlayan şeydi.

Cep telefonunun sesiyle, onu cebinden çıkardı ve bulması gereken küçük bir kırıntı vardı.

ALTINCI BÖLÜM

Ava pantolonunu kaldırdı, bacaklarını hizaladı, birbirine bastırdı ve ütü masasının üzerine yerleştirdi. Marshal aşağıda, antrenörlerinden biriyle kardiyo egzersizi yapmakta ısrarcıydı ve Ava bundan uzak durdu.

Marshal onu da katılmaya davet etmişti ve Ava aptalca kabul etmişti, ama bir daha asla. Vücudu iki gün boyunca acı çekmişti ve Marshal ne kadar iyi hissettiğini sorarken, vücudu ona "*Neden? Neden bana bunu yaptın?*" diye bağıırıyordu.

Kardiyo egzersizi onun için artık söz konusu değildi. Yürümekten hoşlanıyordu, ama bu tür egzersizler ona göre değildi. Bunun yerine çamaşır yıkamayı tercih etti. Geçen hafta birikmiş çamaşırları yıkadı ve odasında kurulan ütü masasına taşıdı. Bacaklarını ütülerken, Ava yatak odasının kapısının çalındığını duydu.

Marshal, ona dışarı çıkıp mülkünü seyredebilmesini sağılayan küçük ve hoş bir verandası olan bir oda vermişti. Saat geç olmuştu ve hava kararmıştı.

Yine kapı çalındığında, Ava ütüyü bıraktı, odanın karşısına geçti ve camda bir yüz belirdiğinde geri sıçrayarak elini kalbine koydu. İlk başta omurgasından bir korku geçti, ama camın arkasından ona bakanın Knox olduğunu görünce bu duygu yerini heyecana bıraktı. Eğer yatak odasının penceresine tırmanıyorsa, bu Marshal'dan kaçtığı anlamına geliyordu. Pencereye koştu ve mandalı açtı.

"Knox," dedi.

Ve başka bir şey söylemesine gerek kalmadı, çünkü saniyeler içinde Knox onu kollarına çekti ve Ava, boynuna sarılmak için kollarını uzattıktan sonra, uyanık olduğunu ve bunun bir rüya olmadığını kendine ikna etmek için kendini çimdiklemekten kendini alamadı. Acı vardı ve bunun gerçek olduğunu biliyordu.

Yüzünü onun boynuna bastırdı, kokusunu içine çekerek, durmak istemedi. O gerçektir. Her şey gerçektir.

Sonra, ellerini kalçasının kıvrımlarına götürdüğünde biraz geri çekildi. Mavi gözlerine bakarken, kendini o noktaya yapışmış gibi hissetti ve sonra dudakları dudaklarına değdi. Bu öpücük, onun evindeki mutfakta olan öpücük gibi, aynı derecede büyüleydi.

Filmler bu duyguyu aktarmayı bilmiyordu. Bu duygu onu tüketti. Ateş ve tutkuydu, ve ikisi arasındaki her şeydi. Uylukları arasında anında bir sıcaklık hissetti.

İkisi de konuşmadı, ama Knox kapıyı tekmeledi ve yatak odasına doğru ilerlediler. Kız, Knox'un ceketini itti ve Knox onu yatağa götürürken hiçbir kelimeye gerek kalmadı. Kız, onu ne kadar özlediğini haykırıyordu, ama bunu sözlerle ifade etmedi.

Knox öpüşmeyi ilk bırakan oldu ve dudaklarını vücudunda gezdirmeye başladı. Bunu yaparken, gömleğini düğme düğme açtı. Bu gömleği sevmesine rağmen, ona gömleğini yırtıp atmasını söyleme isteği çok güçlüydü, ama bunu kendine sakladı ve bekledi. Gömlek açıldı ve sanki bir ömür sürmüştü gibi geldi.

Sonra dudakları çıplak tenine değdi. Kız kendini kaldırdı ve gömleği çıkarmaya yardım etti, gömleği vücudundan itti. Giydikleri sütyen çıkarmak çok daha kolaydı, Knox arkasına uzanıp kopçayı hemen açtı.

Bu, bir erkeğin önünde ilk kez çıplak kalıştıydı.

Knox geri çekildi ve kız, onun giydiği ceketini çoktan çıkarmıştı. Şimdi, onun gömleğini çıkarıp yere atmasını ve ellerini ona dokunmak için uzatmasını izliyordu. Ellerini kızın yanlarına koydu ve bu, ona bile çok erotik geldi, durmasını istemiyordu.

Alt dudağını ısırarak sesini bastırmaya çalıştı, çünkü en son istediği şey, Marshal'ın saldırıya uğradığını düşünerek odaya koşmasıydı. Koruyucu rolünü oldukça ciddiye alıyordu.

Knox boynunu öptü, sonra dudaklarını vücudunda aşağı doğru kaydırmaya başladı, göğüslerine doğru ilerleyerek onları ağzına aldı. Her bir meme ucunu ağzına alıp emdikten sonra diğerine geçti.

şok dalgaları halinde zevk dalgaları gönderdi.

Knox'un adını inleyerek söyledi. Zevk bir üst seviyeye çıkmıştı. Çok iyi geliyordu ve sonra vücudunu öpmeye başladı. Pantolonunu çıkarmak uzun sürmedi ve o da kalktı, pantolonunun aşağı çekilmesini izledi. Külotu da kot pantolonun yanına yere düştü ve Knox bacaklarını açtı.

Yüzü inanılmaz derecede sıcak hissediyordu ve ona ne yaptığını sormak üzereydi, ama o, yüzünü vücuduna bastırarak bu soruyu onun yerine cevapladı ve o zevkten çığlık attı. Çok iyi hissettiriyordu, hatta iyiden de öteydi. Dili klitorisinde dans ediyordu ve onu yatağa sabit tutmak için elini karnına bastırdı.

Kız onun merhametine kalmıştı. Kontrolü elinde tutan oydu ama klitorisini ağzına aldığı anda, kız onunla birlikte olmak dışında başka kimseyi istemiyordu. O, kızın vücudunun efendisiydi ve kız, onun durmasını istemeden ona karşı kıvranıyordu.

Knox vücuduna karşı homurdandı, dili klitorisini ileri geri yaladı ve sonra klitorisine gidip sıkıca emdi.

Kız onun adını inledi... bağırdı. Sesler odada yankılandı, çünkü kız zevki bastıramıyordu.

Zirveye ulaşmaya başladığını hissetti ve bunun durmasını istemedi, ama sonunda herkesin bahsettiği zevki, herkesin yaşamak istediği yolculuğu tatmak istedi.

Knox onu doruğa ulaştırdı, sonunda orgazmı hissetti ve onun gücünü anladı. Çığlık attı ve zevk bir sonraki seviyeye geçse bile, onu durduramıyormuş gibi hissetti.

Yoğunluğu sarhoş ediciydi. Bunu daha da iyi yapan şeyin, her şeyden çok sevdiği adam Knox ile birlikte olması olduğundan hiç şüphesi yoktu. Bu aptalca bir küçük aşk değildi. Onu tüketen tam anlamıyla gerçek duygulardı. Daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu.

Knox onu kızdırmayı bıraktı ve geri çekildi. Hâlâ zevkin pençesindeydi ve Knox hareket ederken dudaklarını ısırarak onu izledi.

Yataktan kalktı ve geri kalan kıyafetlerini çıkarmaya başladı.

Gözlerini ondan ayırmıyordu ve adam siyah boxerını çıkarırken, onun penisinin dolgunluğuna hayran kalmaktan kendini alamadı. Uzun ve kalındı ve bunun acı vereceğini biliyordu. Acı vermemesini umuyordu, ama onun bakireliği hakkında hiç konuşmamışlardı ve şimdi de bu konuyu açmayacaktı.

Knox yatağa geri süründü ve kız başını yastığa dayayana kadar geri çekildi ve bacaklarını açtı. Kalbi hızla atıyordu. İçinde heyecan yükseldiğini hissetti.

Knox ona baktı ve sonra penisinin amının dudakları arasında kayarken hafifçe dokunduğunu hissetti. Dudaklarını ısırarak ona baktı ve o da onu öptü. Aynı anda, ileri doğru bastırırken penisinin sert çıkıntısını hissetti. Beyninin bir kısmı ona bakire olduğunu söylemesi gerektiğini söylerken, diğer kısmı bunu sır olarak saklamasını söylüyordu.

Onun bilmesine gerek yoktu.

Knox, Ava'yı küvetteki sihirli baloncukların içine koyarken ona sert bir bakış attı. Ava ona baktı ve Knox onun küçük gülümsemesini gördü.

"Söyle gitsin," dedi Ava.

"Neden bir şey söylemedin?" diye sordu.

Kızgın ve biraz da mutluydu, ama çoğunlukla kızgındı. Kız, bekaretiyle ilgili ona hiçbir şey söylememişti ve şimdi o biliyordu. O, kızın ilk erkeğiydi. Evet, bu konuda mutluydu, ama aynı zamanda hazırlıklı da değildi, bu yüzden kız çığlık attığında, ilk başta ne olduğunu anlamadı.

"Bana katılacak mısın?" diye sordu Ava.

"Hayır, her şeyi halledeceğim. Ben geri dönene kadar burada ve o suda kalacaksın. Anladın mı?"

"Knox, kızma."

Buna cevap bile vermedi, banyodan çıkıp az önce yaptıklarının izlerinin bulunduğu yatağa gitti. Onun bekaretini almıştı. Bu düşünceler

kafasının içinde dönüp duruyordu ve bir türlü durduramıyordu. Ava'nın ilki olmuştu.

Yataktan çarşafı çıkarıp toplarken, yatak odasının kapısı açıldı ve Knox her zaman yanında tuttuğu silaha uzandı. Onun Marshal olduğunu fark eder etmez durdu.

"Knox, dostum, Ava'yı kontrol etmek için gelmişim. Bekle, Ava nerede?"

"Banyoda. Oraya giremezsin." Kapıyı kapattığı için şükretti.

"Ne zaman geldin dostum? Kardiyo yapıyordum."

"Yaklaşık bir saat önce geldim," dedi. Tam olarak zamanı takip etmiyordu.

Marshal ona baktı, sonra yatak çarşafına, sonra tekrar ona. "Tek kelime bile etmedin."

"Neler oluyor?" diye sordu Marshal.

"Endişelenecek bir şey yok. Çamaşır odan var mı?"

"Tabii ki. Ava benim çamaşırlarımı yıkıyor, ama benim de bir tane var ve nerede olduğunu biliyorum."

"Ava sana göstermeden önce bilmiyordun, değil mi?" diye sordu Knox.

"Bilmeme gerek yoktu. Her şeyi halledecek insanlar vardı, sonra karım geldi... pardon, eski karım... ve, şey, biraz kaotik oldu, ama şimdi hiç endişelenmiyorum. Ava çok yardımcı oldu. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum."

"Onu tutmuyorsun."

"Böyle bir ima mı yaptım?" diye sordu

Marshal. Knox, Marshal'a baktı.

"Tamam, peki, peki, onu alabilir miyim diye sormak istiyorum. Ne düşündüğümü biliyor musun?"

"Kesinlikle olmaz."

"Harika, çünkü bu, sana düşündüğüm her şeyi anlatabileceğim anlamına geliyor. Bence bu, sen ve Ava'nın kalıcı olarak benimle birlikte yaşamaya başlamanız gerektiği anlamına geliyor. Sizler bana göz kulak olabilir ve çektiğim kadınları kontrol edebilirsiniz, çünkü kabul edelim ki, bu konuda çok kötüyüm." Gergin bir kahkaha attı. "Kimin dostum, kimin düşmanım olduğunu bilmiyorum, ama sen ve Ava her zaman arkamda duruyorsunuz."

Marshal onları çamaşır odasına götürdü ve Knox, Ava'nın buraya yardım ettiğini biliyordu. Dağınıklığı sevmezdi. Her şey düzgünce düzenlenmişti. Deterjanlar bile boylarına göre sıralanmıştı.

Ava'nın zorlandığı tek şey, alfabetik sıraya göre mi, yoksa boyuna göre, en uzundan en küçüğe doğru mu düzenleyecekti. Bu, Knox'u gülümsetti, çünkü inanılmaz derecede sevimliydi.

"Panik yapıyorsun."

"Evet, öyle. Ava'yı dansa götürecektim, ama o benim yeniden flört etmeye başlamam için henüz çok erken olduğunu düşünüyor." Diye iç geçirdi.

"Hâlâ boşanma sürecindesin," dedi Knox.

"Doğru. Her birinin arasında biraz zaman geçmesi lazım."

Knox çarşafı çamaşır makinesine koydu.

"Neden Ava'nın çarşafını yıkıyorsun? Banyoya giremememin sebebi onu öldürdüğün için mi?"

"Kapa çenenin," dedi Knox. "Ava'ya asla zarar vermem, bunu çok iyi biliyorsun." Bu adamın kafasına bir tokat atma isteği çok güçlüydü, ama kendini durdurdu. "Çarşafı neden yıkadığımız seni ilgilendirmez. Şimdi Ava'nın yanına gideceğim. Başka bir kesinti olmayacak, değil mi?"

"Hayır, hiçbir, sıfır, nada, hiçbir şey." Bir gülümseme daha vardı.

Knox, adamın mahremiyetin ne anlama geldiğini bile bilmediğinden şüpheleniyordu, ama yine de elini sıktı, onu kucakladı ve sırtına bir şaplak attı.

"İyi sohbetti."

Yukarı çıktı ve Ava'yı tam bıraktığı yerde buldu.

On

a. "Marshal'ın yatak odasına girdiğini mi duydum?"

"Evet, duydun."

Ava inledi. "Ne yaptı?"

"Bizi süresiz olarak taşınmak istiyor."

"Kendi başının çaresine bakmayı bilmediğini düşünüyorum ve

bunu yapmak için eşlerini kullandığını düşünüyorum." Omuz silkti. "Söyleyeceklerim bu kadar. Evin yarısındaki odaların yerini bilmediğini biliyor muydun?"

Knox güldü, pantolonunu indirdi ve banyoya girip onun arkasına geçti. Ava öne doğru kayarak ona yer açtı. Onun bakire olması onu çok memnun etmişti.

"Bu beni şaşırtmadı."

"Onun evini keşfetmek zorundaydım ve onu gezdiren de bendim, dürüst olmak gerekirse biraz üzücüydü."

Omuzlarını ovmaya başladı. "Ama başardın mı?" diye sordu.

"Tabii ki. Kolaydı, hatta nereye gideceğini bilsin diye ona bir harita bile çizdim."

Bu onu güldürdü. "Sen her zaman kontrolü elinde tutuyorsun."

Kız ona yaslandı ve o da ellerini kızın karnına koydu. Prezervatif kullanmamıştı. Ava onu tamamen kendinden geçirmişti ve o da sadece içinden geldiği gibi davranmıştı. Kız hamile kalmış olabilirdi. Tek seferde yeterdi.

Knox hiç baba olmayı düşünmemişti. O bir katildi. Bu onun işiydi. Para için insanları öldürüyordu. Bu işte de iyiydi ve bu, aileye, ilişkilere veya babalığa zaman ayırmasına pek izin vermiyordu.

Ava'nın hamile olduğu düşüncesi kafasını doldurdu ve onun bebeğini taşıması fikri hoşuna gitti. O harika bir anne olacaktı

harika bir anne olurdu. O, bu role uygun olmayan birçok anne ile tanışmıştı.

"Sorununu çözdün mü?" diye sordu Ava.

"Hayır, henüz değil. Hâlâ üzerinde çalışıyorum."

"Hâlâ başka bir ödül avcısı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet, banka hesabı kapatıldı, ama adamım fonlar üzerinde çalışıyor. Günümüzde her zaman dijital bir iz vardır. Her zaman bir şeyi başka bir şeyle bağlayan bir şey vardır. Adamım bunu benim için bulmak zorunda."

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye sordu Ava.

"Patricia, Marshal'ın servetinin bir kısmını teklif etti, küçük bir yüzde bile çok para eder. Adam zengin."

"Bilemiyorum," dedi ve sesinde hafif bir alaycılık duydu.

"Sanırım benim peşimde, çünkü Marshal'ı güvende tutan bendim ve onu ifşa eden de bendim, bu yüzden para kalmazdı. Marshal şimdi ölseydi, çok fazla suçlama ve benzeri şeyler olurdu." Karnını okşadı ve hala onun hamile olduğunu aklından çıkaramıyordu. "Neden bana bakire olduğunu söylemedin?"

"Konu açılmadı," dedi Ava. "Ve bu, rastgele bir sohbette atabileceğin bir konu değil. Kızgın mısın?"

"Artık değil. Sana asla zarar vermeyeceğime söz verdim," dedi.

"Ve hala bana zarar vermedin." Ava banyoda döndü. "Merak etme. Hiçbir acım yok." Elini onun yanağına koydu ve ona gülümseyerek baktı. "Ancak, Marshal'ı gözetim altında tutmamız gerektiğini düşünüyorum."

YEDİNCİ BÖLÜM

Ava, ertesi sabah uyandığında Knox'un gitmiş olacağını düşünmüştü. İşten ayrılıp eve dönüp enerji topladıktan sonra tekrar ayrılması nadir bir durumdu. Onu özlemiş miydi acaba?

Kahvaltı tepsisini kollarında tutarken, Marshal çoktan kalkmış ve tepsiyi doldurmak için kahve makinesini neredeyse kırıyordu. Ona yavaş yavaş kendi başının çaresine bakmayı öğretiyordu. Yavaş bir süreçti, ama vazgeçmeyi reddediyordu.

"Bana bakmaya devam etmek zorunda değilsin," dedi Knox.

"Zaten uyanık olduğumu bilmeliydim."

"Tuvalete gittim, dişlerimi fırçaladım ama duş almadım."

Dün gece uzun bir banyo yaptıkları için, duş almaya gerek yoktu.

"Gidip kahvaltı hazırladım ve o bana binlerce soru sordu. Uzun süre kalacak mısın diye sordu. Sana gitmemeni rica etmemi istedi. Eve gitmeye hazırsan gidebiliriz, ama Marshal'ı da yanımızda götürsek iyi olur diye düşündüm."

Knox güldü. "Ona bağlandın mı?"

"Ona bağlandım mı bilmiyorum, ama onu geride bırakmak istemiyorum. Çok çaresiz görünüyor ve onu bir tür kral gibi gören ilk kadına rastladığında, yine başladığı yere geri döneceğini biliyorum. Bağımsız olmayı öğrenmesi gerekiyor. Yoksa sence çok mu endişeleniyorum?"

"Ondan hoşlanıyorsun ve endişelenmen çok normal." Omuz silkti. "Durum bu."

"Doğru." Tepsiyi Knox'un önüne koydu. Onun sevdiğini bildiği çeşitli meyveler hazırlamıştı, ama aynı zamanda güzel, büyük bir yığın krep, şurup ve pastırma da vardı. Knox pastırmayı severdi. Bir bardak taze meyve suyu aldı.

Dün gece bu yatakta birlikte yatmışlardı. Seks yapmamışlardı. Knox onu kollarında tutmuştu ve bu çok tatlı, çok... büyüleydi. Bu düşünceleri bir kenara itti, çünkü şu anda aklını başına toplaması gerekiyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Knox, kreplerden bir ısırık alarak.

"İyiyim." "Ağrın var mı?"

Yüzü kızarmaya başladı. Kafasını salladı. "Hayır, ağrım yok. Bana böyle sorular sormana gerek yok." Ellerini yüzüne götürmek istedi, ama bu dürtüye direndi.

"Şimdi ne yapacağımızı bilmiyorum," dedi Knox.

"Ne yapmak istiyorsun?" İlişkilerini mi kastetti? Onun geçmek istemediği bir sınırı mı aşmışlardı? Ondan kurtulmak mı istiyordu?

"Seninle sevişmek istiyorum, Ava. İçine girerken gözlerine bakmak ve gözlerinde en ufak bir acı bile görmek istemiyorum."

"Oh," dedi. Bu kulağa eğlenceli geliyordu. "Hiçbir acım yok. Ağrım yok."

Onunla tekrar seks yapmak istiyordu.

"Merhaba millet," dedi Marshal odaya girerken. "Bugün yine muhteşem bir gün ve hava tahminlerini kontrol ettim, çok sıcak olacak." Hafifçe üfledi. "Şimdiden ne kadar sıcak olduğunu hissedebiliyorum. Bu yüzden, daha sonra küçük bir barbekü yapıp havuzda kamp kurabiliriz diye düşündüm. Ne dersiniz?"

Ava Knox'a baktı. Ne diyeceğini bilmiyordu.

ne
diye "Kahvaltımın tadını çıkarıyorum."

ceği
ni "Biliyorum. Ava harika krep yapar, değil mi?

bilm
iyor
du.

yemeyeceksin?" diye sordu Marshal, yaklaşarak.

O, kreplerden birine uzandı ve Knox, tereyağı bıçağının düz kısmıyla ona vurdu. "Onlar senin kreplerin değil. Onlar benim."

"Vay canına, sen ve Ava tamamen aynısınız. Tek farkı, o beni krep çevirme aletiyle vurdu ve sonra onu yıkamak zorunda kaldığı için bana kızgın bir bakış attı." Marshal iç geçirdi. "Her neyse, uçümüzün en iyi arkadaşlar olarak

birlikte takılabileceğimizi düşündüm. Muhtemelen uzun süre kalmayacağını biliyorum, ama hayal kurmak serbest, değil mi?"

Marshal yalnızdı. Ava bunu anlıyordu. Kendisi hakkında hiçbir şey bilmeyen insanlarla çevriliydi. Bu üzücüydü.

Para miras kalmıştı, ama aynı zamanda yatırım yapmada da iyiydi ve bir servet kazanmıştı. Ava, Marshal'ın da çalıştığını biliyordu, bu onun yetkin olduğu birkaç şeyden biriydi, ama asla ofise gitmesi gerekmiyordu. Onu ofisinde, yemek odasında, hatta havuzunda, kulağında küçük bir kulaklıkla emirler verirken görmüştü. İş hayatında istediğini elde etmede uzmandı. Özel hayatında ise berbat bir durumdaydı ve Ava'nın tek istediği ona bakmaktı.

"Havuzda size katılmaya ne dersiniz?" diye sordu

Knox. "Havuz partisi. Sangria'yı hazırlayayım."

"Alkol yok," dedi Knox.

"Alkol yok, bir damla bile mi?" diye sordu Marshal.

"Bir damla bile yok."

Yüzünü buruşturdu ve Ava gülmemeye çalıştı. Gülmemeye çalıştı ama çok sevimliydi.

"Tamam, tamam, buzlu alkolsüz içecekler olsun. Aşağıda görüşürüz."

Marshal onları yalnız bıraktı.

"Sanırım Marshal ile biraz vakit geçirdikten sonra seks yapmamız gerekecek," dedi Ava.

"Öyle yapacağız." Knox yemek tepsisini kenara çekti, sonra uzanıp Ava'yı boynundan tutup kendine çekti. Birkaç saniye içinde dudakları Ava'nın dudaklarına değdi ve Ava tüm düşüncelerini kaybetti. Zaten düşünmesi gereken bir şey de yoktu.

Onun dokunuşu her şeydi — onu tutuşu, kendine çekişi, vücudunun tepki verdiğini hissetti ve durması imkansızdı.

"Bu gece benim olacaksın," dedi.

Bu bir söz gibi geliyordu ve kız onun bu sözünü tutmasını umuyordu.

"Karımın baş belası olduğu için özür dilerim," dedi Marshal. "Eski karım."

"Evet, eski karım. Buna alışmam gerekecek." Güldü. "Beni öldürmeye çalıştığını düşünürsek, bunu düzeltmenin benim için kolay olacağını düşünürsün." Yine güldü.

Ava, öğle yemeğini hazırlamak için eve girmişti. Sabahın çoğunu havuzda geçirmişlerdi. Ava biraz yüzmüş, Knox ise kendini kontrol etmek ve onun peşinden dalmamak için elinden geleni yapmıştı, ama aslında tam da bunu yapmak istiyordu.

Onunla yüzmek istemiyordu. Hayır, o mayoyu çıkarmak, bacaklarını beline dolamak ve onu orada, içini doldurarak almak istiyordu.

Bunun yerine, güneş ışınlarının tadını çıkararak, arkadaşının geri dönmesini bekledi. Güneşte oturup dinlenmekle tanınan bir adam değildi. Evine yakın bir tehdit varken ve onu ortadan kaldırması gerektiğinde değil.

Ava çok cazip biriydi.

"O sana aşık," dedi Marshal.

Knox diğer adama dönüp baktı. Marshal güldü. "Bu kadar şok olmuş gibi bakma. Her şeyi bilmiyorum olabilirim, ama bunu biliyorum."

"Üç kez evlendin."

"Aynen öyle, bu da beni bir uzman yapıyor. Evlendiğim üç kadını sevdiğimi hiçbir zaman iddia etmedim. Ev işlerini yürütme ve benim yapmak istemediğim tüm işleri halletme konusunda yetkin görünüyorlardı. Personelle uğraşmak, çamaşır yıkamak, hatta yemeğimi pişirmek bile istemiyordum. Bunların hepsinin felaketle sonuçlanacağını nereden bilebilirdim? Anna hariç, o gerçekten çok tatlı bir kız. Paramın yarısını almaya çalışmadı ve dürüst olmak gerekirse, beni aldattı çünkü ben de biraz

önce onu aldatmak." O yüzünü buruşturdu. "Beni sevmeye çalıştı, ama benim bir erkeğin vücudunda bir bebek olduğumu söyledi."

Knox kaşlarını çatı. "Birini nasıl aldatırsın ki?"

"Hayır demedim ve kadın üstüme çıktı, penisim sertleşmişti ama ben sertleşmesini istememiştim." Marshal omuz silkti. "Sözcüklerin anlamı üzerinde tartışıyoruz. Neyse, Anna bana sadık kalacağına söz vermişti ama ben onu zorladım, zorladım ve sonra o beni aldattı, biz de boşandık. En azından beni soyup soğana çevirmeye çalışmadı." Parmaklarını şıklattı. "Tek istediği, kendi işine biraz yatırım ve rehberlik, ayrıca kır eviydi. O evden nefret ediyordum, bu yüzden ondan kurtulmak için iyi bir yoldu. İş sağlam. Bir makyaj markası var ve çok güzel. Muhtemelen yaptığım en iyi yatırımlardan biri."

Marshal'ın ne kadar çok konuştuğunun farkında değildi. Ava'nın onu ne kadar süre daha yanlarında tutacaklarını sorup durmasına şaşmamalı.

"Sence beni sevebilecek biri var mı? Ya da bakıma muhtaç bir erkeğin karnındaki bebeği sevebilecek biri?" diye sordu Marshal ve dudaklarını bükerek somurtmaya başladı.

"Eminim herkes için bir kadın vardır," dedi.

"Haklı olmalısın. Sen doğuştan bir katilsin ve Ava sana aşık." Marshal güldü. Daha fazla konuşmak istercesine ağzını açtı ve adamın cep telefonu çaldı.

Knox, o anda cep telefonunun çalmasını hiç bu kadar çok sevmemişti.

"Görev çağırıyor. Para kendi kendine kazanılmaz." Marshal cevap verirken çoktan uzaklaşmaya başlamıştı.

Knox havuz başında kalmayacaktı, bu yüzden içeri girip Ava'yı bir tencereden suyu boşaltırken buldu. Arkasına geçti ve patatesleri süzöldüğünü gördü.

"Marshal'a eşlik ettiğini sanıyordum?" diye sordu Ava. "O çalışıyor." Ellerini Ava'nın kalçalarına koydu. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Pelvisini kığına bastırdı. Penisi çoktan sertleşmişti."

"Hayır," dedi Ava, biraz nefes nefese. "Bu ne demek?"

"Bu, sen ve ben biraz eğleneceğiz demek." Dudaklarını Ava'nın boynuna bastırdı. "Eğlenmek istemiyor musun?"

"Ne kadar süreceğini bilmiyoruz."

Knox elini kadının uyluğuna koydu ve kostümünün kumaşının altına kaydurmaya başladı.

"Mutfaktan çıkmamıza bile gerek yok."

Kadın tencereyi yere bıraktı ve tezgahın kenarını kavradı.

"Bütün işi ben yaparım. Sen sadece keyfini çıkar."

O, çok yumuşak bir inilti çıkardı. Adam elini kadının amına bastırdı ve tek parmağını kadının amının arasına kaydırды. Kadın sıırılsıklamdı. Adam aşağı kaydı ve parmağını kadının içine eklemlerine kadar bastırdı. Kadın hala çok dardı. Adam parmağını çıkardı, tekrar içeri bastırdı, sonra ikinci parmağını da ekledi.

"Bu amcığın ne kadar iyi hissettirdiğini başka hiçbir erkeğin bilmemesini seviyorum," dedi. Dudakları kadının boynunda dans etti. "Bu amcık bana ait, değil mi Ava?"

"Evet."

Penisi çok sertti.

Adam kadının ellerinden birini tutup arkasına götürdü, böylece kadın onun penisine dokunabilirdi. "Hissediyor musun? Bana ne yaptığını hissediyor musun?"

Kadın inledi.

Elini bıraktı ve o, avucunun içinde göğsünü okşarken, kız onun penisini tutmaya devam etti. Kız bir çığlık attı ve sesi çok tahrik ediciydi. Onunla sahtecilik yapamazdı. Her şey doğaldı.

"Sana bunu yapmak istediğimi defalarca düşündüğümü biliyor musun?" diye sordu. Dudaklarını kadının boynuna değdirdi ve köprücük kemiğini ısırды.

"Öyle mi?"

"Evet, amcığın hayal ettiğim kadar tatlı mı diye merak ediyordum. Tahmin et ne oldu, hayal ettiğimden bile daha iyi."

Parmaklarını amından çıkardı, geri çekti ve klitorisini ileri geri okşamaya başladı. Kız inledi.

Klitorisinin iki yanına iki parmağını koyarak, ona tam olarak istediği noktaya ulaşması için doğru miktarda baskı uygulamak isteyerek nazikçe masaj yaptı. Tek parmağını klitorisinin üzerinde kaydırarak, ileri geri hareket etti, acele etmeden, orgazmını daha da yükseğe çıkardı.

Adam kadının boynunu ısırınca kadın ona doğru sallandı ve adamın penisini daha sıkı kavradı.

"Knox, lütfen," dedi.

"Geldiğini söyle." "Lütfen, gelmek istiyorum."

"O zaman gel, bebeğim, benim için gel."

Onun adı, zevk dolu bir çığlıkla dudaklarından döküldü ve havayı doldurdu. Büyülü bir sesiydi. Mükemmellik.

Onu o sınıra itti, ona sıkıca sarıldı, kendi heyecanını kontrol altında tuttu.

Tahrikini kontrol etmek için yeterli zaman yoktu, ama beklemekten çok mutluydu.

BÖLÜM SEKİZ

Marshal film maratonu yapmakta ısrar etmişti.

İş görüşmesini bitirdiğinden beri yalnız kalmayı reddediyordu. Ava bununla bir sorunu yoktu. Pijama partisi yapmayı ısrarla istedi ve Knox'a bir eşofman altı bile ödünç verdi. Kanepede kıvrılmışlardı. Ava Knox'un kollarına sarılmıştı, Marshal ise diğer ucundaydı.

Marshal'ın seçtiği romantik filmleri izliyorlardı ve şu ana kadar üç film onu ağlatmıştı. Kıcı uyuşmuştu ve bu bahaneyle gidip patlamış mısır yapmaya başladı. Marshal'ı yatmaya nasıl ikna edeceğini düşünmeye çalışıyordu, böylece Knox'la seks yapabileceklerdi. Tek düşünebildiği şey buydu. Seks. Bolca seks.

Patatesleri soyarken onu orgazma ulaştırmıştı. Bu nasıl olmuştu? Knox'un uyarılmasına yardım etmeyi öneremedi, Marshal mutfığa girmişti. Ne yaptıklarını bilse de, adam bunu belli etmedi.

Marshal'ı severdi. İyi bir adamdı, bazen biraz sığdı ve parasıyla konuşurdu, ama şu anda pek iyi bir adam değildi. Ona onu rahat bırakmasını söylemek istedi, ama kaba davranmak istemedi.

"Bu eğlenceli, değil mi?" diye sordu Marshal.

Ava ona baktı, gerçekten baktı ve yüzündeki geniş gülümsemeyi gördü. Marshal bunu kasten yapmıyordu. Film maratonunun tadını çıkarıyordu ve mutlu görünüyordu.

Son birkaç gün içinde odalarda ona rastladığında, orada durup hiçbir şeye bakmadan, kendi düşüncelerinde kaybolmuş gibi görüldüğünü biliyordu. Marshal çok zengindi ve istediği her şeye sahip olabilirdi, ama ironik olan, güvenebileceği kimsesi yoktu. Elbette, parmağını şıklatmasıyla evi tanımadığı insanlarla doldurabilirdi, ama o bunu istemiyordu. Herkes partiye gelirdi, ama bu onların seni koruyacağı anlamına gelmezdi.

"Evet, bu harika."

"Daha önce hiç film gecesi yapmamıştım. En azından, filmleri benim seçtiğim bir film gecesi." Marshal gülümsedi.

"Ailenize ne oldu?" diye sordu Ava.

Marshal omuz silkti. "Trafik kazası, sanırım. Tam emin değilim. Onların küçük servetini miras aldığımı ve işlerinin kötü gittiğini biliyorum. Tek yapabileceğim, onu yeniden kurmaya çalışmaktı." Yine omuz silkti.

"Ailenle yakın değildin mi?"

"Hayır, oğullarından çok kendi hayatlarıyla ilgileniyorlardı. Benden tek istedikleri, onları rahat bırakmam ve büyümemdi. Ya sen?"

"Ben ailemi tanımadım," dedi Ava. "Ben koruyucu aile sisteminde büyüdüm."

"Kahretsin, üzüldüm."

"Önemli değil. Bugün bulunduğum yerden memnunum." "Knox'u bu şekilde mi tanıdın?"

Kafasını salladı. "Hayır, Knox beni çok kötü bir durumdan kurtardı." Knox'un onu bir sonraki kurbanı yapmak isteyen seri tecavüzcü ve katili öldürdüğünü ona söylemenin bir anlamı yoktu.

"Knox iyi bir adam."

"Öyle."

"Bakın, ikinizin kaçıp birlikte yaramazlık yapmak istediğinizi biliyorum, ama sizi seviyorum ve sizinle vakit geçirmeyi seviyorum. Bu çok eğlenceli ve yakında yatacağım, söz veriyorum." Ona göz kırptı ve birkaç şişe bira aldı. "İster misin?"

Kız başını salladı. İçki içmiyordu ve Knox'la tanıştığı gecedan beri içmemişti. Bir parçası tam da bunu yapmak istese de, Knox'u uzaklaştırıp bencil davranmayacaktı.

"İçeride görüşürüz."

Patlamış mısır hazırdı ve Ava onu mikrodalgadan çıkardı, poşeti açtı ve buhar dalgası yükselirken kokusunun tadını çıkardı. Patlamış mısır hazır olduğunda, bir soda aldı ve onlara katıldı.

Marshal kanepenin diğerk ucuna oturdu. Knox'a sokuldu ve iki erkek popcorn'u paylaştı. Knox'un popcorn yeme sırası geldiğinde, kaseden biraz çaldı.

Film oynarken bile, Ava filmi izliyordu ama filmden çok Knox'u fark ediyordu. Filmlerle veya televizyonla hiç ilgilenmemiştir. Ava'ya göre, çok fazla yalan satıyorlardı.

Dakikalar yavaşça geçiyor gibiydi. Bir dakika.

İki dakika.

Film bir ömür boyu sürmüş gibi geldi ve sonunda, hiç bitmeyecek sandığı anda, süslü harflerle yazılmış "Son" kelimesi ekrana geldi ve Marshal yüksek sesle esnedi.

"Vay canına, bu çok sıkıcıydı," dedi Marshal. "Tamam, ben yorgun düştüm ve sanırım yatma vaktim geldi, tam da oraya gidiyorum. Sabah görüşürüz, siz iki çılgın aşk kuşları."

Eğilip yanağına bir öpücük kondurarak onu şaşırttı, sonra Knox'un omzuna hafifçe vurdu.

"Sence tüm bunlar ne anlama geliyor?" diye sordu kız. "O yalnız."

"Sence ona birini bulmamız mı lazım?"

"Bence Marshal'ın güvenebileceği ve ona destek olacak insanlar bulması gerekiyor."

"Doğru, ama bence biz o insanlarız," dedi Ava.

"O zaman biz öyleyiz." Knox, Ava'nın omuzlarını ovuşturdu.

"Onu öldürmek için sözleşme imzaladığın halde onu hayatta bıraktığın için garip hissediyor musun?"

"Onu öldürmek için kiraladım. Patricia teklif etti, ama ben yapmayacaktım. Yukarı çıkmak ister misin?"

"Evet, istiyorum."

Uzaktan kumandayı alıp televizyonu kapattı. Bir şeyi bırakmak onun doğasına aykırıydı ve Knox, o

Yastıkları ve minderleri düzeltti, boş bira şişelerini, soda kutusunu ve boş popcorn kaselerini topladı.

"Bunun sabaha kadar bekleyebileceğini biliyorsun," dedi Knox, arkasına yaklaşarak. Elini kalçasına koydu ve kadın mutfağa giderken durdu.

"Biliyorum, ama o zaman sabah yapmak zorunda kalırım ve bunun beni deli edeceğini biliyorsun."

Knox güldü ve onu mutfağa kadar takip etti. Tabii ki, bulaşıkları yıkamak zorundaydı, ama onları kaldırmak için o kadar da çaresiz değildi. O iş bekleyebilirdi.

Bulaşıkları kurutucuya, şişeleri ve tenekeleri geri dönüşüm kutusuna koyduktan sonra Knox'a döndü. Knox, onun tam olarak anlayamadığı, biraz çılgın bir ifadeyle ona bakıyordu, ama sonra ona doğru koşarak kontrolü ele aldı. Kaçıp saklanabileceği hiçbir yer yoktu, zaten kaçmak da istemiyordu. Knox onu kaldırıp omzuna attı ve Knox onu mutfaktan uzaklaştırmaya başladığında bile gülmekten kendini alamadı.

"Knox, ben yürüeyilirim, biliyorsun."

"Bunu biliyorum, ama tahmin et ne oldu?" dedi ve kışına hafifçe vurdu. "Seni yürüme istemiyorum."

Onu yatak odasına kadar taşıdı. Yatağa yaklaştıklarında onu yere indirdi, ama sonra yüzünü avuçladı ve Ava başını geriye eğdi.

Dudaklarını ele geçirdiği anda, Ava tüm düşüncelerini kaybetti, onun hissettirdiklerine kapıldı.

Adam, Ava'nın tişörtünün altını tutup başının üzerinden çekerek yere attı. Ava, adamı çıplak görmek istediği için onun tişörtüne saldırdı.

Knox, sütyenini çıkarmakta ustaydı ve ikisi de çıplak kaldıkları anda, boynunun arkasını kavradı ve onu kendine çekerek vücutlarını birbirine yapıştırdı. Onun vücudunu hissetmenin zevkine kapılan Ava, gözlerini kapatmaktan kendini alamadı.

Parmak uçlarıyla kadının sırtının kıvrımlarını okşadı ve öpüşmeyi bırakarak dudaklarını kadının omzuna doğru kaydırды, boynuna doğru ilerledi. Kadının nabzına ulaştığı anda, kadın nefesini tutamadı. Zevk vücudunu sardı. Önemli olan tek şey ikisiydi.

Knox ellerini aşağıya doğru kaydırды ve kız, onun eşofmanının bağcığıyla oynamaya başladığını hissetti. Marshal bunun bir pijama partisi olması konusunda ısrar etmişti. Kız alt dudağını ısırды ve onun homurdandığını duydu. Göğüs uçları sertleşti. Pantolon sonunda yere düştü ve Knox'un külotuna hiç sabrı kalmamış gibi görünüyordu. Onu vücudundan koparıp attı ve o bunu yaparken kız küçük bir çığlık attı.

Knox'un kontrolü ele alması çok iyi geliyordu.

Bunu istiyordu, arzuluyordu ve Knox onu yatağa bastırдыğında, Knox'un istediğı her şeyi ona vermekten fazlasıyla istekliydi.

Film gecesi boyunca Knox tek bir filme bile dikkatini vermedi. Filmlerle ilgili hiçbir soruya cevap veremeyecekti. Ava'nın yanında olması, vücudunun vücuduna değdiğini hissetmesi, tüm düşüncelerini zihninden silip süpürdü.

Tek düşünebildiğı Ava'ydı. Yumuşak vücudunun ona değdiğ i hissi. Ona dokunma arzusu çok güçlüydü. Sonunda bunu ifade edebilene kadar, bu kadar kontrol sahibi olduğunu fark etmemişti. Göğüslerini avuçlamak, ona dokunmak, onunla oynamak ve onu kızdırmak, onu tamamen kendine ait yapmak çok kolay olurdu.

Bunun yerine, oturup bir sahneden diğerine geçen ekranları izledi, ta ki geceyi bitirme zamanı gelene kadar.

Marshal çok mutluydu ve tüm olasılıklara rağmen, bu adamı gerçekten sevmiş gibi görünüyordu. Onu öldürmediğı için hayal kırıklığına bile uğramamıştı. O, nadir bulunan, sadece iyi görünen insanlardandı. Elbette, bazen pislik gibi davrandığı anlar da olmuştu, ama bu onun doğasıydı.

Marshal'ı aklından çıkaran adam, tamamen çıplak olan Ava'yı yatağa iterek ona odaklandı.

Dudaklarını ele geçirdiğinde, dudaklarına biraz takıntılı olduğunu itiraf etmekten kendini alamadı. Dudakları çok çekici ve baştan çıkarıcıydı ve dilini ağzında gezdirirken durmak istemedi. Ava ona kendini açtı ve o da dilini içine daldırarak Ava'nın diliyle dans etti. Ava inledi ve o da bu iniltiyi yuttu.

Aralarına uzanarak, eşofman altını tutmak için çektiği bağı gevşetti ve şimdi onu çıkarmak istedi, bu yüzden vücudundan çıkarmaya başladı, onu tekmeleyerek kenara attı ve boxer şortuna da aynısını yaptı. Penisi çok sertleşmişti.

Vücudunu öpmeye başladı. Onun lezzetli göğüslerine ulaştı, onları birbirine bastırdı ve sırayla her bir meme ucunu emdi, sonra dilini her bir ucun üzerinde gezdirdi. İleri geri hareket ederek göğüslerini okşadı, sonra onları bırakıp dilini karnına kaydırdı.

Dizlerini kavrayarak bacaklarını açtı, sonra yüzünü amına bastırdı. İnlemesi odada yankılandı ve klitorisini okşamaya dayanamadı. Klitorisini ileri geri hareket ettirdi, sonra klitorisini ağzına aldı ve emişini sıkılaştırdı. Kız sırtını kavisledi ve bir eliyle onu okşadı, bir göğsüne gidip eliyle göğsünü masaj yaptı. Vücudunda ilerleyerek diğer göğsüne geçti ve avucunda ağırlığını hissederek onu güzelce sıktı.

Klitorisini bırakarak, dilini kadının girişine doğru indirdi.

Onun küçük bakiresi olduğuna inanamıyordu ve dilini derinlemesine sokarak onu sikmeye başladı. Çok dardı.

Diğer eliyle, dilini kullanarak sırayla parmağını onun içine soktu ve amının titremesini hissetti. Artık dayanamıyordu. Ava'yı diliyle orgazma ulaştırmak niyetindeydi, ama şimdi onun boşalırken sikini sürmesini hissetmek istiyordu.

Sikini onun merkezine koydu ve içinde, santim santim kaymaya başladı ve kız nefesini tutarak arkaya doğru eğildi. Aşağıya bakıp, sikinin onun içinde kayboluşunu izlemekten kendini alamadı.

Knox hızla gözlerine baktı ve acı çekmediğinden emin oldu. Onun iyi olduğundan emin olduğu anda, sikini onun içine daha da derine itmeye başladı.

Kız onun neredeyse tamamını içine aldığında, Knox kızın kalçalarını kavradı ve son birkaç santimetre için onu penisinin üzerine çekti, sonra durakladı, bekledi ve kızın gözlerine baktı.

Kadının bir elini, sonra diğer elini tuttu, parmaklarını birbirine kenetledi ve ellerini yatağa bastırdı. Onu sikmek çok kolay olurdu, ama sadece üstüne çıkıp onu sikmekle ilgilenmiyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet."

Dudaklarını çok nazikçe öptü. Yavaşça, tatlı zamanını geçirerek amından çıkmaya başladı ve sonra aynı yavaşlıkla onu doldurdu. Kalçalarını ileri geri sallayarak, amının her santimini sikini emdiğini hissetti. Sıkıydı. Onun küçük bakiresi. Onunla bunu hisseden tek erkek olduğunu bilmek onu çılgına çevirdi. Onu elinde tutmak istedi.

Ava'da her zaman özel bir şey vardı. O, onun öldüremeyeceği, bırakamayacağı bir kadındı. Ne o zaman, ne şimdi, ne de hiçbir zaman.

Ava, ona aptalca şeyler yaptırıyordu, mesela onu döllemek, hamile bırakmak gibi. Onunla yapmak istediği o kadar çok şey vardı ki, ama yine de onun içinde sallanarak onu acıtır, iniltiriyordu.

Hızını değiştirdi, derinlemesine girerek, onun tüm uzunluğunu almasını sağladı. Sonra, neredeyse tüm penisi çıkıncaya kadar geri çekildi, sadece ucu kaldı ve onun gözlerine baktı.

Ava inledi. "Lütfen."

Ona hayır diyemedi. Onun içine girerek, birkaç kez sertçe onu sikti, sonra yavaşlayarak tekrar onunla sevişmeye başladı.

Zamanını aldı, amını çalıştırdı, neyi sevip neyi sevmediğine alıştı. Knox, kendini tutamayacağını biliyordu.

. Kendini daha fazla tutamayacaktı.

Onun içine girerek, onu bırakıp geri çekildi, böylece bacakları beline dolandı, ama o yatakta uzandı. Aralarına uzandı. Klitorisini okşarken o çok tahrik olmuştu ve o, onun nubunu okşarken vücudunun tepki verdiğini hissetti. Amcığı onun uzunluğu etrafında sıkılaştı ve o nefes nefese kaldı, sırtını kavisleyerek pelvisini ona doğru itti.

"Durma," dedi.

Durmaya niyeti yoktu. Bir erkeğin kontrol edebileceği kadar kontrol vardı ve Ava söz konusu olduğunda, onunki neredeyse tükenmişti.

Onun amını doruğa ulaştırarak, onu uçurumun kenarına getirdi ve onun parçalanışını izledi. Kendini ona teslim eden o çok güzeldi. Onun güveni onu hayrete düşürdü. O güveni asla bozmak istemiyordu ve başka seçeneği olmadığını biliyordu, yakında ayrılmak ve kendisine yönelik tehdidi ortadan kaldırmak zorundaydı.

Bu düşünceleri kafasından atıp sadece ona odaklanarak onu orgazma ulaştırdı, sonra ellerini tekrar tuttu, onları yatağa itti ve vücudunu çalıştırdı.

İçine girip durmak istemedi. Derinlere girip onu çalıştırırken, kendi orgazmının başladığını hissetti. Bu sefer durmadı ve son bir kez içine girip parçalanırken, onu dalga dalga spermle doldururken, gözlerine bakıp dilek tuttu. Knox çok uzun zamandır hiçbir şey dilememiştir, ama Ava'ya bakarken, onun hamile kalmasını diledi. Onunla bir hayat diledi ve bunun sona ermesini istemedi.

Ona uğruna savaşmaya değer bir hayat sunmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Ona sırtını dönmeyecekti.

Ava onundu.

BÖLÜM DOKUZ

Ava, birlikte geçirecekleri zamanın kısa olduğunu biliyordu. Uyandığında Knox'un gitmiş olmasını bekliyordu, ama o hala yataktaydı ve Ava sevinçten çığlık atmak istedi. O, hiçbir şey için çığlık atan bir kadın değildi.

Aşağıya koştu ve doğruca mutfağa gitti. Marshal ortalıkta yoktu, o da hemen ocağa koşup krep yapmaya başladı. Çikolatalı krep canı çekmişti ve Knox'un en sevdiği krep olduğunu biliyordu.

Dün gece farklı bir şey vardı. Sadece ikinci kez seks yapmışlardı, ama yine de farklıydı. Nedenini tam olarak anlayamıyordu. Gözlerine bakış şekli. Bunun romantik filmlerden mi kaynaklandığını, yoksa sadece umutlu düşünceden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Knox'a uzun zaman önce aşık olmuştu. Son birkaç yıldır, Knox gelip gidiyordu ve başka kadınları olup olmadığını merak ediyordu. Knox onları eve hiç getirmede, onlardan hiç bahsetmedi. Bu bir gizemdi. Knox'un bekâr yaşadığına bir an bile inanmadı.

"Önemli değil," dedi, parmaklarını alnına bastırıp dışarı doğru iterek. "Tabii ki önemli değil."

"Neyin önemi yok?" diye sordu Marshal, mutfağa girerken.

Ava dönüp diğer adamın iş kıyafeti giydiğini gördü. "Takım elbise mi?"

"Avukatla görüşmem gerek." Omuz silkti. "İş ve boşanma."

"Temiz bir boşanma olması gerekmez mi?"

"Öyle düşünürsün ama bu senin için yasa ve para peşinde koşan kadınlar için geçerli."

"Hey, ben bir kadını ve şu anda burada duruyorum."

Marshal iç geçirdi. "Tamam, tüm kadınlar değil, ama galiba onları çekiyorum ve onlar berbat. Her neyse, Knox ve sen evi kendinize kalacak

" Sana göz kırptı. "Ben yokken ikinizin eğlenceli şeyler bulacağından eminim."

"Kes şunu, her şey seksle ilgili değil."

"İnan bana, her şeyin seksle ilgili *olduğunu* duydum ve beni hayal kırıklığına uğratmaya bile kalkışma."

"Tüm evliliklerin böyle mi başladı? Her şey seksle mi ilgiliydi?"

Marshal'ın yüzü buruştu. "Hayır, bilmek istiyorsan, hepsi alışveriş çılgınlığıyla ilgiliydi."

"Üzgünüm."

"Özür dileme. Hayat böyle. Peki, senin lezzetli kreplerinden bir iki tane alabilir miyim?"

Ona evliliklerini anlattıktan sonra, kadın kendi deneyimlerinden onun zor zamanlar geçirdiğini anladı ve hamuru hazırlamaya başladı. Dondurma kepçesi ile yeterince büyük parçalar kaşıkla aldı ve sonra krepler için ölçü kaşığı kullandı. Çok güzel görünüyorlardı. Ona dört tane yaptı, tabağa koydu ve üzerine biraz akçaağaç şurubu döktü.

"Bunların nasıl sağlıksız olabileceğini anlamıyorum?" "Şeker, tereyağında pişirilmiş, çikolata parçacıkları ve akçaağaç şurubu." "Hayır, akçaağaç şurubu sağlıklıdır."

"Tadı güzel olan her şey sağlıksız kabul edilir."

"Buna katılıyorum. Brokoli bu kadar lezzetli olamaz," dedi Marshal.

Gülmekten kendini alamadı.

O Knox ve kendisi için daha fazla hazırlarken, o kreplerini bitirdi. Marshal cep telefonunu çıkardı. "Ben geldim, sonra görüşürüz." Ona göz kırptı. "Eğlenin, sizi çılgın aşk kuşları." Ve beşinci krepini de alıp gitti.

Kadın şikayet etmedi. Marshal iyi biriydi. Onu Blondie'nin kocası olarak adlandırmak çok saçmaydı. Aslında adamı seviyordu.

Knox kapıda belirlediğinde, kız portakal suyu döküyordu.

"Marshal gidiyor mu?"

"Avukatıyla iş ve boşanma meselesi hakkında görüşecekmiş. Merak etme, ona yemek verdim. Bunların hepsini yatağa götürecektim."

"Ve şimdi, burada yiyebilirim." Yaklaşarak kolunu beline doladı. Diğer eliyle bir krep aldı, bastırarak düzleştirdi ve sonra onun için küçük bir kaseye döktüğü ılık akçaağaç şurubuna batırdı.

Bir ısırık aldı, ikinci kez daldırdı ve sonra krepini ona uzattı. O da bir ısırık aldı ve hafifçe inledi. Tadı gerçekten güzeldi, ama çikolata içeren her şeyin tadı her zaman çok güzeldi.

"Sonunda baş başa kaldık."

Ava, Knox onu geriye doğru çekince direnmedi. Yemek odasına girerken ona güveniyordu. Masa hazırlanmamıştı ve yaklaştıkça Knox onu döndürdü ve ellerini masanın üzerine koydu.

"Senin yerinde olsam, bırakmazdım."

Ona hakim olan ses tonunu çok sevdi.

Bir elbise, bir çift külot ve ona uyan bir sütyen giymişti. Knox elbisesini beline kadar sıyırdı, ama elleri külotu dokunduğunda hafifçe homurdandı. Bu sefer onu vücudundan yırtıp çıkarmadı. Külotu uyluklarından aşağı doğru itti ve kız külottan çıktı. "Bence gelecekte ikimiz yalnız kaldığımızda, bunları giymene izin verilmemeli."

"Giymemeliyim mi?"

"Hayır, onlar korkunç şeyler."

O, avucunu kalçalarının arasına bastırırken, kız kıkırdamaya vakit bulamadı ve gözlerini kapattı. O, parmağını kızın yarıklarına sürerken, kız alt dudağını ısırды. O, kızın klitorisini okşadı ve sonra aşağıya, kızın amına doğru ilerledi. O, bir değil iki parmağını kızın içine kaydırduğında, kız küçük bir çığlık attı. O,

parmaklarını uzatmaya başladı ve zevk vücudunu sararken ellerini yumruk yaptı.

Knox yaklaştı ve dudakları kulağına değdi. "Amcığının benim için ne kadar sıkı olduğunu seviyorum, Ava. Söyle bana, bebeğim, sikimi istiyor musun?"

"Evet," dedi, hiç tereddüt etmeden.

"O zaman bunu hak etmelisin, bebeğim. Çığlıklarını duymam gerek." Parmaklarını amından çekip klitorisine doğru kaydırđı.

Klitorisini okşamaya başladığında durmasını istemedi. Aynı zamanda, onu içinde hissetmek istiyordu. Klitorisini okşarken, geri dönüşü olmayan bir noktaya gelene kadar onu gittikçe daha da yükseğe çıkarırken, şikayet etmek için zaman yoktu. Çok yakındı, ama Ava kendini nasıl tutacağını ya da orgazmını nasıl uzatacağını bilmiyordu. Hızlı ve sert bir şekilde orgazm oldu, onun adını inleyerek, durmasını istemedi.

Devam etmesini istese de, Ava bunun kesinlikle mümkün olmadığını biliyordu, çünkü çok çabuk boşalmıştı. Parmaklarını amından çekti ve elbisesini beline kadar yukarı çekti.

Elbise biraz ağırdı ve Ava, elbisenin eteğini tutup başının üzerinden çekip yere düşmesine izin vermekten başka seçeneğı yoktu. Knox onu masaya doğru itti ve Ava, onun istediğı pozisyona geçti, bacaklarını onun için açtı ve bir sonraki talimatını bekledi.

Knox parmaklarını kıcının kıvrımlarında gezdirirken, Ava gözlerini kapatmaktan kendini alamadı. Hafif bir inilti duyuldu ve Ava omzunun üzerinden Knox'un ona baktığını gördü.

"Güzel bir kıcın var."

Knox avuçlarıyla kıcını sıktığında Ava nefesini tuttu, sonra kıcını hafifçe salladı.

Kıçıyla oynamayı bıraktı, sonra içine girmeye başladığında sert penisinin baskısını hissetti. Knox büyük ve genişti ve

o, penisinin santim santim içeri girdiğini hissederken dişlerini dudağına geçirmekten başka seçeneğı yoktu. Bu açıdan, çok farklı hissediyordu.

Onun durmasını istemiyordu, ama aynı zamanda devam etmesini de istemiyordu, ama amcığı onun penisini daha fazla içine aldı. O, kalçalarını kavradığında kendi isteğıyle gözlerini kapattı ve son santimi içine bastırırken homurdandı. Ağız boynundaydı ve acı yoktu. Onu doldururken sadece muazzam bir zevk vardı.

"Bu tatlı amcığın içinde sonsuza kadar kalabilirim," dedi. O da onun orada kalmasından çok memnundu.

O, kadının boynunu okşamaya devam etti ve onu daha önce hiç olmadığı kadar yüksek bir noktaya çıkardı. Sınırına ulaştığını hissettiğinde, kadından çıkmaya başladı.

Knox ilk başta yavaştı, ama sonra kendine özgü bir hız kazandı ve ikisini de zirveye doğru daha da yükseğe çıkardı.

Knox ellerini ondan uzak tutamıyordu. Ava, reddedemediğı ve reddetmek de istemediğı kişisel uyuşturucusu gibiydi. Ona bağımlıydı.

Ava'nın dudaklarından çıkan her inilti, Knox'un daha fazlasını duymak için can atmasına neden oluyordu. Ellerin altında Ava'nın vücudunu hissetmek. Onunla deneyimlemek istediğı o kadar çok şey vardı ki. O kadar çok arzuluyordu ki.

Yemek odası ilk sefer değildi. Öğle yemeğinde mutfakta, sonra havuz başında, oturma odasında ve dayanamadığı için Marshal'ın ofisinde de onu aldı.

Onu her becerdiğinde, ona olan arzusunu yavaş yavaş kaybedeceğini umuyordu, ama öyle olmayacağını bilmeliydi. Ava diğer kadınlar gibi değildi. O, onun bağımlılığıydı. Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, o kadar iyi hissediyordu.

Akşam yemeğinden sonra, dün saatlerce oturduklarında olduğu gibi ana oturma odasındaki kanepeye uzandılar. Knox, Ava'yı bacaklarının arasına aldı ve saçının bir tutamını okşarken, aynı zamanda

saatine bakıp saatin gece sekizi biraz geçe olduğunu gördü.

"Ne oldu?" diye sordu Ava.

Onun biraz zihin okuyucu olduğunu bilmeliydi. "Marshal genelde bu kadar geç saatlere kadar dışarıda kalır mı?" diye sordu Knox. "Saat kaç?" diye sordu Ava.

"Sekizi biraz geçiyor."

Ava hala onun bacaklarının arasındaydı ve başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, nadiren evden çıkar. Çoğu zaman işlerini cep telefonuyla ya da kulağına taktığı o aletle halleder."

Knox içinden gelen o his hoşuna gitmedi. "Peki ya avukatı?" diye sordu

Knox. "Hayır, hiç."

Ava dönerek, gözlerini biraz genişleterek baktı. "Ona bir şey olduğunu düşünmüyor musun?"

Ayağa kalktı ve mutfaa idip cep telefonunu aldı. Cevapsız arama olup olmadığını kontrol etti. Hiçbir şey yoktu. Cep telefonunu açıp Marshal'ın numarasını çevirdi ve "arama" düğmesine bastı. Hoparlr açıp bekledi, ama cep telefonu çalmaya devam etti. Sonra sesli mesaja geçti.

"Ya ona bir şey olduysa?" diye sordu Ava.

"Endişelenme, tamam mı? Bırak ben halledeyim. Marshal'a hiçbir şey olmayacak, onu her yerden takip ediyorum." Knox hızlı bir arama yaptı. Adamı korumayı kabul ettiğinde, onun telefonuna GPS yerleştirmişti.

"Parkta," dedi Knox.

"Parkta mı? Sence randevusu mu var?"

Knox i geçirdi. "Gidip bakacağım." "Ben de seninle geliyorum."

"Hayır," dedi Knox. "Bu evden çıkmayacaksın, beni anladın mı?"

"Ne? Ciddi olamazsın."

"Bebeğim, bana yönelik tehdit hala devam ediyor. Kimse burada olduğumu bilmiyor ve kimse seni almaya gelmeyecek. Hayatını tehlikeye atmayacağım. Arkadaşımızla ilgileneceğim ve onu geri getireceğim." Dudaklarına bir öpücük kondurdu. "O zamana kadar burada kal, anladın mı?"

Tartışmak istiyor gibi görünüyordu.

"Bana yardım etmek istediğini anlıyorum ve ben de yardım etmeni istiyorum, ama bana yardım edebilmenin tek yolu burada kalman."

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. Ona söylemek ve tartışmak istediği çok şey olduğunu biliyordu, ama hepsini içinde tuttu.

"Haklısın. Git onu getir. Ben akşam yemeğini hazırlayayım."

"Teşekkür ederim." Onu öptü ve hızla giyinip giysilerini giydi. Marshal'ın evinden ayrılırken, lüks arabalarından birine bindi ve garajdan çıktı, çıkarken kapıyı kapattığından emin oldu.

Marshal hala yerinden kıpırdamamıştı ve Knox, içinden bir şeylerin ters gittiğine dair gelen o rahatsız edici hissi sevmiyordu. Marshal'ın onlara biraz alan tanımasını takdir ediyordu, ama adama bir şey olmasını istemiyordu.

Gaza basarak rekor sürede parka ulaştı. Knox cep telefonunu eline aldı ve Marshal'a götürecek yönü takip etti. Neyle karşılaşacağını bilmiyordu. Marshal'ı fidye için tutan biri. Marshal'ın tehlikede olması.

Bunun yerine, diğer adamı ellerini kucağında, çok kaybolmuş gibi görünen bir şekilde bankta otururken buldu. Bu, beklediği şey değildi.

Etrafına baktı, sonra Marshal'a, doğru kişiye baktığından emin olmak için. Evet, Marshal'dı, tam önündeki yere bakıyordu.

Knox yavaşça ona yaklaştı. Birinin onu oyundan çıkarmak için bomba yerleştirmesi ya da başka bir pislik yapması ilk kez olmuyordu.

"İyi misin?" diye sordu Knox.

Marshal başını kaldırdı. "Burada ne işin var?"

"Saat neredeyse dokuz ve sen nadiren evden çıkarsın. Ava söyledi."

"Vay canına, üç karım ve bir ev dolusu çalışanım olduğunu biliyorsun, ama kimse nerede olduğumu bilmiyordu." Marshal iç geçirdi.

"Ne oluyor?" "Hiçbir şey."

"Bugün avukatla görüşme yoktu, değil mi?"

"Hayır, tabii ki hayır. O adam beni sinirlendiriyor. Paramı alıyor, sanki harika bir iş çıkarıyormuş gibi bana gülümsüyor ve iyi ya da kötü iş çıkarsa yine de parasını alıyor. Lanet olası avukatlar."

"O koltuk boş mu?" diye sordu Knox ve yanındaki boş yeri işaret etti.

"Hayır, bütün gün boş kaldı ve inan bana, çok sayıda insanın gelip gittiğini gördüm, o kadar çok insan ki, tek bir kişi bile durup bana merhaba demedi. Bazıları bankın ucuna oturup konuşmaya devam etti. Köpekler bile beni görmezden geldi. Lanet olası köpekler, ilgi görmek istemeleri gerekmez mi?"

"Bazı köpekler ilgiyi sever, ama yürüyüşe çıkarılırlarsa veya eğitilirler ise, bu tamamen farklı bir durumdur. Ayrıca, sahipleri olan köpeklerden mi bahsediyoruz?" diye sordu Knox.

"Beni teselli etmeye çalışma. Hiçbir fark yok. Ben sevelemem biriyim."

Bu, onun yapmak istediği bir konuşma değildi. Neden bu işin sonu ona geldi? Ava'nın evde kalmasına izin verirken, kendisi gelip bununla konuşmak zorunda kaldı. Hiç mantıklı değildi.

"Sen sevelemem biri değilsin."

Gülümsedi, ama bu zoraki bir gülümsemeydi. "Beni kandırabilirdin. Ailem benimle birlikte olmaya dayanamıyordu. Bana bakması için dadılar tutmuşlardı, lanet olası dadılar. Tek istedikleri benim büyümem, hayatımı düzene sokmamdı ve ben de bunu yapmaya çalıştım. Sonuç ne oldu biliyor musun?"

Knox sessiz kaldı.

"Anne babam yok. Başka bir lanet partideyken öldüler. Katılmaya paraları yetmeyen partilerdi, ama yine de oradaydılar." Başını salladı. "Aile şirketi batmıştı. Çok fazla borç vardı ve bu sorunu çözmek bana kaldı. Ne yaptığımı bile bilmiyordum."

"Ama başardın."

"Konu o değil. Ebeveynler işleri bu şekilde mahvetmemeli. Ebeveynler işlerini yoluna koymalı."

Knox, Marshal'a dönerek baktı. "Biliyorsun, ebeveynler süper kahraman değiller. Evreni bir anda anlayan harika insanlar değiller. Onlar da senin ve benim gibi insanlar. Evrenin sırlarını onlara anlatan sihirli bir değnekleri yok. Eminim ki ebeveyn olan çoğu insan ne yaptığını bilmiyor. Kendi başlarının çaresine bakıyorlar ve *birdenbire* anne ya da baba oluyorlar ve bir insanı nasıl hayatta tutacaklarını, nasıl büyüteceklerini öğrenmeleri gerekiyor. Ebeveynler de insan, Marshal. Hayatı ellerinden geldiğince en iyi şekilde yaşamaya çalışan, sürekli yaptıklarının yanlış olduğu veya çocukken yaşadıklarının yanlış olduğu söylenen insanlar. Şu olmalı, bu olmalı. Sürekli değişiyor, ama neyin değişmediğini biliyor musun?

"Ne?"

"İnsanlar hala insanlarla yatıyor. En istikrarlı, en kontrollü olabilirsin, ama yine de bu iş, dürüst olmak gerekirse, kimsenin iyi ya da kötü olduğunu söylemeye hakkı olduğunu düşünmüyorum."

Knox parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

"Neden bu biraz daha kişisel hale geliyor gibi hissediyorum?" diye sordu Marshal.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Seni ve Ava'yı yalnız bıraktım ve ikimiz de tavşan gibi seviştiğinizi biliyoruz. Birbirinize bakışınıza bakılırsa, sevişmediğiniz mümkün değil. Her neyse, seks bebeklere yol açar ve senin

tüm kariyerin insanları öldürmek ya da onlara bakmaktan ibaret. Baba olma ihtimalinden korkuyor musun?"

Knox güldü, ama sonra Marshal'a baktı, ardından parkın karşısındaki karanlığa doğru göz gezdirdi.

"Henüz hamile olup olmadığını bile bilmiyorum. Bunların hepsi saçmalık olabilir. Sen de bunu biliyorsun."

"Evet, ben de biliyorum, sen de biliyorsun, ama bu paniği durdurmuyor, değil mi?" diye sordu Marshal. "Baba olma ihtimalin var. Olasılık, bıraktığın sperm sayısı kadar."

"Sperm hakkında konuşmayalım."

"Bunun hakkında konuşma zamanı geldiğini duyuyorum," dedi Marshal. "Sen baba olmaktan korkuyorsun, ben yalnız kalmaktan korkuyorum ve evet, kolay olduğu için orada olmadıkları için ailemi suçlamak istedim." Diye iç geçirdi.

"Bu dünyada iyi ve kötü insanlar var, Marshal. Hangisi olmak istediğine karar vermek sana kalmış."

"Tıpkı nasıl bir baba olmak istediğinize karar vermenin size kalmış olması gibi."

Orada olmak ya da olmamak."

Knox güldü. "Ne fark eder ki? Orada olursam, aşırı baskıcı olabilirim. Orada olmazsam, yokum demektir. Kahretsin, ben neye dönüşüyorum böyle?"

"Önemseyen bir adam. Bu, Ava'yı dürüst bir kadın yapıp onunla evleneceğin anlamına mı geliyor? Öyleyse, düğünü ben organize edebilir miyim?"

Marshal'a baktı ve bu adamın, bir müşterisinin, aslında en iyi arkadaşı olduğuna inanamadı.

"Tabii," dedi Knox. "Şimdi, eve geliyor musun, yoksa burada acınası partinde kalacak mısın?"

"Eve gidiyorum."

ONUNCU BÖLÜM

Marshal'ın en sevdiği yemek peynirli etli spagetti idi. Ava bunun neden en sevdiği yemek olduğunu bilmiyordu, ama sık sık ona bu yemeği yapmasını isterdi. Peynir karışımıyla yemeyi severdi. Bazen baharatlı, bazen hafif, ama her zaman lezzetli olmasını isterdi.

Ava buzdolabından krem peynir, Gouda ve Cheddar peyniri aldı, bunların çok iyi olacağını düşündü. Soğan ve sarımsağı doğradıktan sonra, bunları birkaç yemek kaşığı tereyağı ile bir tencereye koydu ve pişirmeye başladı. Soğanları karıştırdı, biraz tuz ve karabiber ekledi ve zihni Knox'a kayd.

Üç yıl çok uzun bir süre değildi, ama sanki bir ömür gibi gelmişti. Ava bir bara gitmişti. Neden gittiğini bile bilmiyordu, ama bir hukuk firmasında uzun bir gün çalışıp, birbiri ardına saçmalıkları dinledikten, ortalığı temizleyip pislik muamelesi gördükten sonra, radikal bir şey yapmaya karar verdi. Alkolün insanlara ne yaptığını gördükten sonra, o şeye dokunmakla hiç ilgilenmemişti. Ama o gün, bir şey onu bara gitmeye çağırdı.

İçkisini aldı ve bugüne kadar bile, adamın ona nasıl ilaç verdiğini bilmiyordu. Barmenin de bu işe karıştığını düşündü. Her halükarda, içkisinden bir yudum aldı ve bir sonraki anda, bir insan dart tahtasına bağlanmıştı ve uyandığında cildine saplanmış gerçek dartlar vardı. Adam sütyenini ve külotunu çıkarmamıştı. Ava neden paniklemediğini bilmiyordu. Ne yaşarsa yaşasın, her zaman hayatta kalmak istemişti.

Kaçıran kişi, onun çığlık atıp merhamet dilemesini bekliyordu. Gerçekte ise, o olduğu yerde donakalmıştı. Çocuk olduğu için, anne babasının onu sevmediği için bu duruma düştüğünü iddia edebilirdi. Pek çok farklı mazeret vardı, ama bir yetişkin olarak suçlayabileceği tek kişi kendisiydi.

Kaçıran kişi, ondan önce gelen kadınlardan bahsetti. Yalvarmayı reddettiği için ona ucube dedi. Ava sessiz kaldı ve kaçınılmaz sonu bekledi. Ava, kaçış yolu olmadığını biliyordu. Onun dünyasında kahraman yoktu. Kurtarıcı yoktu.

Ta ki Knox gelene kadar.

O bodruma daldı ve saldırganı öldürdü. Onu kurtardı. Onun kahramanı oldu. Kimse onun için böyle bir şey yapmamıştı ve onun bir adamı öldürmesine tanık olmasının onu etkilemesi gerektiğini biliyordu, ama etkilemedi. O gece ona aşık olmuştu ve son üç yılda, bu aşk onun mümkün olduğunu düşünmediği bir şekilde yeşerdi.

Şimdi, ayakta durup soğan ve sarımsak dolu tenceresine İtalyan baharatı eklerken, onunla bir gelecek hayal etmekten kendini alamıyordu.

Sosun en iyi kısmı olduğunu bildiği domates konservelerini eline aldığı sırada, Ava bir ses duydu. Bir homurtu gibi geliyordu, yoksa bir hareket miydi? Konserveleri yere koydu ve ocağı kapattı. Evde kimse yoktu. Ne Marshal ne de Knox gelmişti. Bu evde kısa bir süredir yaşıyordu ve hiç garip bir ses duymamıştı.

Kasap bıçağından bir bıçak aldı, sonra ses çıkarmamak için ayakkabılarını çıkardı.

Yine o ses duyuldu. Ayak sesleri. Bıçağı elinden geldiğince sıkı tuttu. Bu sırada midesi bulanmaya başladı.

Cep telefonu üst kattaydı ve Marshal ofisinde sabit telefon bulunduruyordu. Ofisine gitmesi gerekiyordu, ama bunun için merdivenlerden geçmesi gerekiyordu. Ava evde kimse olup olmadığını bilmiyordu. Marshal bir pencereyi açık bırakmışsa, belki bir sokak kedisi girmişti.

Ava yemek odasının kapısına gitti. Koridorun karşısında Marshal'ın ofisi vardı. Onun rahat olduğunu iddia ettiği çirkin sandalyelerden birini bile görebiliyordu, ama ona göre hiç de rahat değildi. Marshal ona o sandalyeye oturup rahatlamasını söylemişti, ama o o sandalyeyi ateşli bir tutkuyla nefret ediyordu. Daha fazla hareket vardı ve Ava yemek odasına bakındı, yerinde olmayan bir şey var mı diye bakmaya çalıştı.

Marshal etrafa rastgele eşyalar bırakmıştı ve dolaplardan birinin üzerinde, üçüncü karısının ısrarla almasını istediği bir ayna gördü. Karısının her odada bir ayna olması gerektiğine dair hikayelerini dinlemek zorunda kalmıştı.

Aslında çoğunu kırmıştı, ama bunu karısının sığlığını hatırlatması için saklamıştı. Marshal, hatırı sayılır hatırlatıcılara ihtiyacı olduğunu, böylece işleri batırıp zehirli bir yılanla evlenmeyeceğini söylemişti. Bütün evi, birlikte olduğu ve hayatını mahveden kadınların hatıralarıyla dolu olmalıydı. Bu üzücüydü.

Sevilecek birini bulamamış olmasının onu üzdüğünü biliyordu. Gerçekte, sevilecek birini değil, ona bakacak birini aradığı hissine kapılmıştı. Yanlış nedenlerle arıyordu. Ona bunu söylemedi.

Aynayı nazikçe eline aldı, kapıya geri döndü ve çömeldi. Knox'un bunu birçok kez yaptığını görmüştü. Kalbi hızla atıyordu ve midesi bulanıyordu, ama aynayı dışarı itti ve merdivenlere doğru yöneltti.

Umarım sadece hayal görüyordur, ya da bir şekilde buraya gelmiş ve burayı kendi evi gibi davranan bir kedi vardır. Neden köpekler hiç böyle yapmaz? O kedi seven biri değildi, ama köpekleri severdi. Belki Knox'a bir köpek alabilirler mi diye sormalıydı. Büyük, sevimli bir köpek.

Lanet olası evde biri vardı.

Ava aynayı yemek odasına geri çekti. Aşağı iniyorlardı. Yemek odasından uzaklaşıp mutfığa geri döndü. Tek bir çıkış vardı, arka kapı. Ona doğru gitti, ama lanet olası arka kapının tek sorunu, ses çıkarmasıydı. Marshal onu tamir ettirmek istediğini söylemişti. Marshal'ın dilinde, nasıl yapılacağını bilmiyordu ve Ava bunu öncelikli bir konu haline getirmemişti.

Bu kapıyı açarsa, onlar bunu anlayacaktı.

"Siktir. Siktir. Siktir. Siktir. Siktir. Siktir," dedi.

Saklanabileceği tek yer kilerdi. Bıçağı elinde tutarak derin bir nefes aldı, sonra kararını verdi ve kapı kolunu çevirdi. Kapıyı açtığı anda, geriye taranmış saçları, şeytani gözleri ve anında sinir bozucu bir sırıtışı olan bir adamla karşı karşıya geldi.

"Merhaba. Söylemeliyim ki, bunu biraz daha zorlaştıracaklarını umuyordum."

Adam onu boğazından yakaladı ve sıkıca tuttu. Ava onu tanımadı.

"Demek Knox'un koruduğu kişi sensin." Diye tısladı. "Ona ulaşmanın bir yolunu bulacağımı bilmeliydi."

"Ne istiyorsun?" diye sordu Ava.

"Oh, çok basit, Knox'un kafasını istiyorum ve bunu elde etmenin mükemmel bir yolunu bulduğumu düşünüyorum."

Ona karşı çıkma şansı olmadı, çünkü adam yumruğunu geri çekip yüzüne indirdi ve her şey karardı.

"Durup birkaç hamburger alabilir miyiz?" diye sordu Marshal.

"Hayır."

"Ama ben açım."

"Bu yüzden Ava sana akşam yemeği hazırlıyor." "Öyle mi?"

"Evet, tabii ki."

Marshal yumruğunu kaldırdı. "Acaba en sevdiğim etli spagetti mi yapıyor? Nasıl servis edeceğini tahmin etmemi seviyor ve heyecanı korumak için peynirleri değiştiriyor."

"Etli spagetti mi?"

"Evet, bayılıyorum, nedenini bilmiyorum, sadece bayılıyorum ve damak tadımı sorgulamıyorum."

Knox arabayı Marshal'ın evinin önüne çekti ve durdu.

"Ne oluyor? Hadi ama, etli spagetti yapmak uzun sürmez ve ben açım."

"Bu kapıyı ben kapattım," dedi

Knox. "Ne?"

"Ava'yı güvende tutmak için ayrılırken bu kapıyı kapattım." Marshal'a döndü. "Sen mi açtın?"

"Hayır. Bir kez kapatıldığında, sadece içeriden açılabilir. Ava açmış olmalı," dedi Marshal.

"Kime? Senin misafirlerin yok ki. Avukatın da gelmiyor." Knox bundan hoşlanmamıştı.

"Yüzünde o ifade var, ama bence bunu bırakmalısın çünkü ortada bir şey yok. Ava iyi, tamam mı? Unutma, hedef olan sensin, Ava ve benim düşmanımız yok."

Knox gaza bastı. Ava'nın kapıyı açması için hiçbir neden yoktu.

"Dostum, dikkatli ol," dedi

Marshal. "Bir şeyler dönüyor."

"Her şey kötü değil, tamam mı? Bazı insanlar kapıları açar ve belki de Ava bizim eve gelmemiz için kapıyı açmıştır."

Knox arabayı park etti ve içeri koştu. Ön kapı kapalıydı.

"Ava!" diye bağırdı ama cevap gelmedi.

Doğruca mutfağa gitti ve oraya vardığında ocağın kapatıldığını gördü. Tencerede soğan, sarımsak ve bazı baharatlar vardı. Et başka bir tavadaydı. Domatesler açılmıştı ama sosun içinde değildi.

Knox botuna uzanıp silahını çıkardı. Ne pahasına olursa olsun, her zaman yanında bir silah taşırdı.

Tezgahın etrafında dolaşırken arka kapıyı ve yerde bir bıçak gördü.

Marshal mutfağa girdi. "Çalışma odasında, ofisimde, oturma odasında, kütüphanede veya oyun odasında değil."

"Biri onu kaçırdı," dedi Knox. "Bunu bilemezsin."

"Yere rastgele bıçaklar bırakır mısın?" diye sordu Knox.

"Hayır, ayrıca ben bu sabah ayrıldım. Bunların hiçbirisiyle ilgim yok. Onu kim kaçırmış olabilir?"

Knox bıçağı aldı, ama soğuktu. Ne umduğunu bilmiyordu, belki Ava'nın tuttuğu yerden ısınmış sapını bulmayı umuyordu. Lanet olasıca umutluydu.

"Güvenlik kameraların," dedi.

"Kahretsin, açık mı kapalı mı bile bilmiyorum," dedi Marshal.

"Ava'yı sana getirdiğimde onları etkinleştirdim. Kahretsin." Doğruca Marshal'ın bilgisayarına gitti, şifreyi kullandı ve güvenlik kameralarını açtı.

Ava'yı kaçıran kişi evi izliyor olmalıydı. Polislerin Marshal'a yerleştirdiği korumalar sadece birkaç gün kalmış, sonra gitmişti. Marshal için herhangi bir tehdit yoktu. Knox, Ava'nın güvende olacağını düşünmüştü.

Bahçe güvenlik kameralarını açtığı anda, gördü. Knox ayrılmadan önce, biri arka bahçenin çitine tırmanmış ve havuzda takılmıştı. O pislik tam oradaydı, ışıklar üzerine parlıyordu, hatta kameraya bakıp el salladı.

"Ne oluyor lan?" diye sordu Marshal.

Knox zamanlayıcıyı hızlandırdı ve Knox ayrıldıktan kısa bir süre sonra ikinci bir adam daha geldi. Ava'nın mutfığa gidip yemek hazırlamaya başladığını izledi. Aynı anda, ikinci adam Marshal'ın açık yatak odası penceresinden içeri girdi.

"Tamam, Ava'nın neden pencerelerimi kapatıp kilitlememi söylediğini anlıyorum. Bunların hiçbirisi bana olmaz."

"Karin sana suikast düzenlerse, bu tür şeyler başına gelir," dedi Knox.

Mutfığa çıktı ve Ava duyduğu sesi anlamaya çalışırken diğer adamın eve yaklaştığını gördü. Knox, Ava'nın yemek odasına girip aynayı bulmasını izledi. Her şeyi gördü ve Ava'nın paniğe kapıldığını anladı.

Dışarısı karanlık olduğu için Ava adamı görmedi ve Knox, Ava'nın adeta adamın kollarına atladığını ve yüzüne yumruk yediğini gördü. Ava'nın tüm vücudu yere düştü. Bıçak, Knox'un bulduğu yere düştü.

Adam maskeli idi ve Ava'yı yerden kaldırıp omzuna attığında bile maskesini çıkarmadı.

Knox'un elleri yumruk haline geldi. İş için sakladığı canavar yavaşça uyanmaya başladı. Kadını kaçırmıştı.

"Ne yapacağız?" diye sordu Marshal. "Onu kimin kaçırdığını hiç bilmiyorum."

"Ben biliyorum," dedi Knox.

Cep telefonunu çıkardı ve adamının cevap vermesini bekledi.

"Ava'nın nerede olduğunu bilmek istiyorum," dedi Knox.

Marshal ona kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun?"

Bir dakikadan az bir sürede adresi aldı. Knox ona teşekkür etti ve ihtiyacı olan parayı hemen gönderdi.

"Üç yıl önce Ava'yı kurtardığımda ve o benim asistanım olmayı teklif ettiğinde, ona bir takip sistemi taktırmasını istedim. Kaçırılması durumunda onu tam olarak nerede bulabileceğimi bilmem için kabul etti. Sistemi az önce etkinleştirdik ve şimdi onu almaya gidiyorum."

"Yani *biz*," dedi Marshal.

Knox durdu ve Marshal'a baktı. "Seni almayacağım."

"Şu anda ciddi olamazsın. Beni götürmekten başka seçeneğin yok."

"Neden öyle düşünüyorsun?" Kimseyle tartışmaya alışık değildi. Bu onun hayatıydı. Yaptığı iş buydu, ama aynı zamanda bu Ava'ydı, rastgele bir kurtarma operasyonu değildi. Bu onun ruhuydu ve daha da kötüsü, Ava onun için ne kadar değerli olduğunu bile bilmiyordu.

"Yardıma ihtiyacın olacak ve ben senin adamınım." "Sen benim adamım değilsin."

"Lanet olsun Knox, bunu tek başına yapmıyorsun. Ben buradayım ve onun kaçırılmasından kendimi sorumlu hissetmediğimi mi sanıyorsun? Beni

beni aramaya geldin."

Suçluluk oyununa girmek istemiyordu. Gerçek  u ki, Ava ka ırılmı tı ve şimdi onu geri getirmek ona d   yordu. Marshal'ı almak büyük bir hata olurdu. Onu bayılttıktan sonra gidip Ava'yı kurtarmak için can atıyordu. Ancak kar ıla tı ı çoğu  d l avcısı onun yalnız  alı tı ını biliyordu. Fazladan bir yardımcının olması yararlı olabilirdi.

"Silah kullanmayı biliyor musun?"

" ey, tam olarak değil. Birkaç silahım var, ama hiç kullanmam gerekmedi."

Knox ellerini beline koydu. Bu büyük bir hata olacaktı. "Bu gece her şey de i ecek."

Marshal'ın garajına doğru yürümeye başladı. Orada büyük bir çanta dolusu silah saklıyordu. Nereye giderse gitsin, her zaman hazırlıklıydı. Marshal emir beklemeden onu takip etti. Çantayı alıp masanın üzerine koydu ve a tı ında Marshal nefesini tuttu.

"Bu benim mi, senin mi?"

"Benim," dedi Knox. "Sana söyleyeceklerimi iyi dinlesen iyi olur, çünkü bu gece beni hayal kırıklığına u ratırsan ve Ava'ya bir şey olursa, seni kendi ellerimle öldürürüm. Anladın mı?"

"Dinliyorum," dedi Marshal. "Ne yapmam gerektiğini söyle."

Marshal'ın onu sakinle tirmesine ihtiya ı vardı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Ava, görüşü biraz bulanık bir şekilde kendine geldi. Gözlerini kapattı, sonra açtı ve tekrar kapattı. Yavaş yavaş görüşü netleşmeye başladı ve netleştikçe etrafına bakındı. Neredeydiler... limanda mı?

Duyduğu ses okyanus muydu? Nefes aldı ve taze bir koku aldı. Tabii, çürümüş bir deniz kulübesinin kokabileceği kadar taze. Birkaç kanca ve balıkçılık malzemesi gibi görünen şeyler gördü.

Hareket etmeye çalıştı, ama bir sandalyeye bağlanmıştı ve ip vücudunu kesiyordu. Sıkıydı. Uzun zamandır bir şeye bağlanmamıştı ve nefesini yavaşlatmaktan başka seçeneği yoktu. Paniklemek ideal olmazdı.

Kulübeye baktığında, baş aşağı asılı birini fark etti. Adam tamamen siyah giyinmişti, sadece maskesi çıkarılmış ve boğazı kesilmişti. Kan yere damlıyordu ve kız, kanın döşeme tahtalarını ıslatıp aşağıdaki okyanusa karıştığını hayal etti.

Aklı hemen köpekbalıklarına gitti. Ya köpekbalıkları ya da timsahlar ya da krokodiller, hatta ahtapotlar, ama sonra izlediği tüm deniz ve su canavarı filmlerini gözden geçirdi.

Bu hiç iyi değildi. Köpekbalığı riski yüzünden değil, ama ahşabı delip geçebilirler miydi? Kahretsin, bu sakın kalmasına yardımcı olmuyordu.

"Ah, uyanmışsın."

Sesin geldiği yöne döndü ve kapı açılmıştı, içeri bir adam girmişti. Tanıdığı biri değildi. Omuzlarına kadar uzanan sarı saçları vardı. Arkadaşı gibi, tamamen siyah giyinmişti, sadece boğazı kesilmemişti ve baş aşağı asılı değildi.

"Kimsin sen?" diye sordu.

Adam güldü. "Knox'un asistanı olduğun halde tanımamana şaşırdım. Söylentilerin yanlış olduğunu düşünüyordum, ama biraz araştırma yaptım ve Knox'a ulaşmanın en iyi yolunun sen olduğunu anladım."

"Eve saldıran adam sen misin?"

"Aslında, hem evet hem hayır. Birkaç adama evi saldırmaları için para verdim, ama ben sadece Knox'u getirmelerini istedim. O adam bana bir servete mal oldu, o küçük baş belası."

Ava ona baktı, ama onu tanıımıyordu. "Büyük bir hata yapıyorsun."

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu adam gülerek. "İnan bana, Knox kiminle uğraştığını bilmiyor."

Ava ona baktı. "Burası senin evin mi?"

Cevap vermedi.

"Dur tahmin edeyim, Knox senin fonunu elinden aldığı için onunla bir sorunun var, değil mi?" Boşlukları doldurmaya başladı. "Blondie'nin karısıyla yatıyordun, değil mi?"

Ona sert bir bakış attı.

"Evet, senin sorunun bu. O altın avcısı kaltağı küçük bir yemek bileti olarak gördün ve Knox, kocasını öldürmeye çalıştığı için onu hapse attırdığı için, biraz intikam almak istiyorsun."

"Kapa lanet çeneni."

Ava, adam ona vururken dişlerini sıktı. Bu sefer açık avuç içi ile tokat attı, ama yine de acıtmıştı. Yüzüne yumruk atılmasından nefret ediyordu. En son dayak yediğinden bu yana uzun zaman geçmişti.

"Konuşmak istemiyor musun?" diye sordu Ava.

Çocukken, karşılık vermezdi. Görünmez olmak için elinden gelen her şeyi yapardı.

Ava, Knox'a zaman tanımak zorunda olduğunu biliyordu. Ona taktığı GPS'i hatırlaması gerekiyordu. En azından ona göre tamamen zararsızdı, ama umarım o aleti çalıştırırsa, bu onun hayatını kurtarırdı. Bu işin sonu iyi bitmeyecekti. Knox'un buraya gelmesi gerekiyordu.

"Ağzın çok bozuk, değil mi?" "Liseyi bıraktım.

Akıllı değilim," dedi Ava.

Knox'un on adım önde olduğunu ona söylemeye niyeti yoktu.

Adam gülmeye başladı. "Haklısın, Knox için çalışmaya karar verdin ve inan bana, bu akıllıca bir hareket değil."

Başını yana eğdi. Adamının onu aşağılaması onu kızdırıyordu. Knox ona aitti. Akıllıca olan şey, çenesini kapalı tutup zamanın geçmesini beklemektir.

"Söylesene, Knox akıllı değilse ve bulunduğu yere bir kadının vajinasına güvenerek gelmediyse, bu seni ne yapar? Çünkü seni hiç duymadım," dedi.

Zihninin derinliklerinde, kendine susması için bağırıyordu. Ava, hayatını kolaylaştırmasıyla tanınan biri değildi. Birkaç kötü karar vermişti. Ancak, bu kararlar aynı zamanda harika sonuçlara da yol açmıştı. Elbette, bir barda uyuşturulmak ve bir tecavüzcü ve seri katil tarafından kaçırılmak, onun en güzel anları değildi. Ancak, bardağın yarısı dolu tarafına bakarsak, bu olmasaydı, Knox ile asla tanışmazdı - hayatını kurtaran tek ve tek adam. Dünyada her şeyden çok sevdiği adam. Hala ona hislerini söylemediği adam, ki bunu pişmanlık duyuyordu.

Adam ona üç kez tokat attı. Dudaklarının acıdığını hissetti ve aşağı bakmasına gerek kalmadan dudaklarının yaralandığını anladı. *Kahretsin.*

"Kendini çok akıllı sanıyorsun. Seni deşip bağırsaklarını balıklara yem ettiğimde Knox ne düşünecek acaba?"

"Devam et, hayatta kalamazsın," dedi kadın. "Beni ldrebilirsin, ama bu sadece kendi hayatını sonlandırmak anlamına gelir."

"Emin misin?" diye sordu adam, yaklaşarak kızın önüne çömeldi.

"Kiminle uğraştığını bilmiyorsun. Sen, bana yemek biletimizi elinden aldığı için, önemsiz bir intikam için beni kaçırdın. Knox gerçek bir tehdit." Kafasını l adama doğru çevirdi. "Sence bu beni korkutacak mı? Çok daha kötüsünü gördüm ve bana zarar vermek isteyen bir adama daha da kötüsünü yaptığını gördüm. Beni yaraladın ve bu zincirler vücudumu kesiyor, bu yüzden daha fazla zarar göreceğimi biliyorum."

Artık ne dediğini bile bilmiyordu. Tek yapabileceği konuşmak ve onun dikkatini dağıtmayı ummaktı.

Knox gelecekti. Bundan emindi. Onun incinmesine asla izin vermezdi. Bu onun Knox'uydu.

Rakibine bakarak, onun sözlerini ciddiye almasını umarak bekledi. Artık önemi yoktu. O ölecekti. Knox onu öldürecekti. O gidip onu yaşamasına izin verse bile, Knox onu bulup öldürecekti, çünkü ona el kaldırmaya cüret etmişti. O ölecekti.

Sadece bunu göreceğ kadar uzun yaşayabilecek mi diye merak ediyordu.

"Plan nedir?" diye sordu Marshal.

Knox, görevdeyken kimsenin kendisine eşlik etmesine alışık değildi. Onu yanına almaması gerektiğini biliyordu, ama dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Isı algılama teknolojisi kullanan dürbünle kontrol ettiğinde, Ava'nın bir sandalyeye bağlı olduğunu gördü. Yanında çömelmiş başka bir ceset daha vardı.

Dürbünü uzaklaştırıp limana baktı. Lanet olası okyanusa gelmeyeli uzun zaman olmuştu. Limanda başka tekne ya da gemi yoktu. Aslında liman çok kötü düzenlenmişti. Ahşap iskele eski görünüyordu ve tahtalar kırılğan görünüyordu. Bu, onun istediği şey değildi. Adamın, tahmin ettiğinden daha da amatör olduğu açıktı.

"O kapıyı çalman gerekiyor," dedi Knox. "Ne?"

"Git o kapıyı çal."

"Şaka yapıyorsun herhalde. Nasıl vurulmayacağımı düşünüyorsun?"

"Yardım etmek istedin. Gelmekte ısrar ettin."

"Evet, yardımcı olmak için, hemen vurulmamak için," dedi Marshal.

"Pizza teslimatı yaptığını söyle."

"Hayatımda hiç pizza teslimatı yapmadım. Kutum bile yok."

Knox silahını Marshal'a doğrulttu. "Orada pizza kutusu olup olmadığını görmek için küçük bir gözetleme deliği yok. Kadınım o lanet yerde ve senin korkakça davranışların yüzünden ölebilir. Söyleneni yap yoksa suratına kurşun sıkarım, anladın mı?"

Marshal yutkundu. "Tamam. Tamam. Berbat bir plan, ama patron sensin."

Knox, Marshal'ın hemen arkasındaydı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Marshal.

"Ben lanet pizzayı oynayacağım." Bu yüzden tek başına çalışıyordu. Onu şaşırtan şey, Marshal'ın ne kadar konuşkan ve gergin olduğuydu. Ava kendini biraz daha tuttu.

Marshal'ın arkasında çömeldi, görüş alanının dışında kaldı.

Marshal kapıyı çaldı. "Pizza teslimatı için geldim. Üç pizza var ve birinde ananas var. İyi bir seçim olduğunu söylemeliyim. Pizzada biraz ananas olmasını çok severim."

"Siktir git, pizza sipariş etmedim."

"Üzgünüm, yapamam, bu pizza çok lezzetli ve paramı alana kadar hiçbir yere gitmiyorum."

Knox, adamın cevap vereceğini mi, yoksa Ava'ya cevap verdireceğini mi biliyordu. Onu yüzünden vurma isteği çok güçlüydü.

Aniden kapı açıldı ve karşısına saldırgan çıktı. Knox tepki gösterdi ve Marshal'ı kenara itti. Düşmanı silahını ateşledi, ama Knox omzuna isabet eden kurşunun acısını görmezden geldi. Saldırganı iterek yere düşürdü. Adamın yüzüne yumruğunu indirdi ve başını kaldırıp Ava'ya baktı.

"Geleceğini biliyordum," dedi.

"Her zaman."

"Veda et," dedi düşmanı ve Knox sandalyenin nerede olduğunu görmemişti, çünkü mandal aniden açıldı ve sandalyeye zincirlenmiş Ava, zeminden aşağıya, aşağıdaki okyanusa düştü.

Knox adamın boğazını yakaladı ve ikisi yerde yuvarlandılar.

"Ava'yı kurtar," dedi Marshal'ı görünce.

Marshal suya baktı, ama bu sefer tereddüt etmedi ve hemen daldı. Knox, Marshal'ın Ava'yı kurtarabileceğini bilmiyordu. Suyun derinliğini bilmiyordu ve Ava sandalyeye zincirlenmişti.

Ayağa kalkarak tekme attı ve adam odanın diğer ucuna uçtu. "Kimsin sen?" diye sordu Knox.

"Adım Dean," dedi, ayağa kalkarak. "Seni hiç duymadım."

"Evet, ama bunun önemi yok. Ben, kötü şöhretli Knox'u öldüren kişi olarak anılacağım." Adama saldırdı, ama Knox çoktan bıçağını çekmiş ve adamın vücudunu kesmişti.

Yüzündeki şok, hayatının aşkı boğuluyor olmasaydı komik olabilirdi.

"Bu benim evim için," dedi Knox. "Bu, kadınıma adam gönderdiğin için." Bıçağını tekrar salladı. "Bu, ödül avcılarıyla dikkatimi dağıtmaya çalıştığın için. Ve bu da Ava için. Yüzündeki morluğu gördüm." Bıçağı adamın gözüne sapladı, sonra geri çekildi ve adamın yere düşmesine izin verdi. Adam çoktan ölmüştü. Kim olduğu hiç önemli değildi.

Yerdeki mandala doğru giderken, tüm binanın gıcırdandığını hissetti. "Ava! Şerif!"

Marshal ve Ava suyu temizlerken, o da suya atlamak üzereydi.

Knox ikisini de görmekten hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Eğilip Ava'yı yakaladı, onu kulübeye çekti, sonra Marshal'a uzandı.

"Yemin ederim bir köpekbalığı hissettim," dedi Marshal.

Knox köpekbalıklarının bu kadar yakına geldiğini bilmiyordu, ama burası çok para akmayan, eski görünümlü bir rıhtımdı.

Marshal kurtulduktan sonra, Ava'ya döndü ve beklemesine bile gerek kalmadı. Ava'yı kollarına aldı, Ava da yüzünü avuçladı ve

onu öptü.

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim! Benim için geleceğini biliyordum. Beni ölmeye terk etmeyeceğini biliyordum." Ona öpücük verdi.

Adam, kadının yanaklarını avuçladı ve ona bakmasını sağladı. "Seni seviyorum," dedi. Kadının gerçeği bilmediği bir an daha geçmesine izin vermeyecekti. Dudaklarındaki gülümseme sonsuza kadar onunla kalacaktı.

"Ben de seni seviyorum," dedi. "Bunun bir daha olmasına izin vermeyelim, tamam mı?"

Kız biraz titriyordu ve adam bunun şoktan olduğunu biliyordu.

"Bakın çocuklar, bu çok dokunaklı ama hala lanet olası bir balık barakasında, iki ölü adamla birlikteyiz ve balıkçılığı ya da filmleri bir daha eskisi gibi göremeyeceğim sanırım. Köpekbalıklarının yemi olabilirdik ve bence buradan gidip o pizzayı yemeliyiz, ne dersiniz?"

Marshal'ın sesindeki titremeyi duydu.

Ayağa kalkarak, kolunu kadının omzuna attı ve Marshal'a döndü. "Bu gece iyi iş çıkardın," dedi Knox, elini uzatarak tokalaşmak için.

Marshal eline baktı, sonra Ava'ya döndü. "Duydun, değil mi? İyi iş çıkardım?"

"Duydum."

"Güzel, güzel. Bu anı sonsuza kadar hatırlayacağım, ama artık buradan gidebilir miyiz?" diye sordu Marshal.

Knox bunu yapmaya fazlasıyla hazırды. Arabadan ihtiyacı olan şeyleri alırken Marshal'a kadını verdi. O her şeye her zaman hazırды. Balıkçı kulübesini benzinle ıslattı, bir kibrit çıkardı ve ateşe verdi. Geri çekilerek Ava'yı kollarına aldı ve kulübenin yanışını izledi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, iyiyim. Yanlış anlama, suya düştüğümde öleceğimi sandım, ama Marshal beni çözdü."

Knox, kaşlarını çatarak Marshal'a baktı. "Onu sen mi çözdün?"

"Yıllarca sıkıldığım için düğüm atmayı ve çözmeyi öğrendim. Uzun süre korsan olmak, kendi tekne olmak istedim. Sonra köpekbalığı filmleri izledim ve karayı sevdiğime karar verdim. Tahmin et ne oldu, hala karayı seviyorum ve yemin ederim orada bir köpekbalığı vardı. Sence onu evcil hayvan olarak mı besliyordu?"

"Hayır," dedi Knox.

"O adam kimdi?" diye sordu Marshal.

"Eski karın tarafından para ödenen ve zenginlik vaat edilen biri," dedi Ava. "Knox onun ekmek parası kaynağını elinden aldığı için ona kızmıştı, bu yüzden Knox'u öldürmek istedi." Omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse, biraz saçmaydı, ama kesinlikle iyi yumruk atıyor."

Knox kadınına daha sıkı sarıldı ve onu bırakmayacağını biliyordu.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Mareşal.

"Şimdi bu kadınla evlenip ona bir sürü çocuk yapacağım," dedi.

"Bunun özel bir an olduğunu düşünüyorum," dedi Marshal. "Size biraz mahremiyet vereceğim."

"Benimle evlenmek mi istiyorsun?" diye sordu kadın.

"Evet, seninle evlenmek ve bir sürü bebek sahibi olmak istiyorum," dedi Knox. "Bu bir daha asla olmayacak."

Ava onun yüzünü avuçladı. "Bundan bahsetme. Senin için çalışmayı kabul ettiğimde bunun bir risk olduğunu biliyordum. Bu yüzden GPS'i kabul ettim, böylece paniği ve saçmalıkları ortadan kaldırdık. Beni almaya geleceğini biliyordum ve o zamana kadar hayatta kalmam gerekiyordu."

"Ee, ne diyorsun?"

"Evet, seninle evleneceğim ve evet, senin çocuklarını doğuracağım."

"Marshal'dan asla kurtulamayacağımızı biliyorsun, değil mi?"

Bu sefer o güldü. "Sorun değil, eminim çocuklarımız Marshal Amca'yı sevecekler."

Epilog

Beş Yıl Sonra

"Sonra ne oldu, Mareşal Amca?" diye sordu Ben, ellerini çırparak.

"Köpekbaliğını yendim ve anneni kurtardım, onu babana götürdüm ve orada birbirlerine aşklarını itiraf ettiler."

Knox, hikayenin bu kadar ayrıntılı hale gelmesine inanamıyordu. Ama yanılmamıştı. Marshal onun arkadaşı, sağdıçı, çocuklarının amcası ve onunla Ava'nın sürekli misafiri idi.

Ava'yı amatör ödül avcısından kurtardıktan sonra, Marshal tek başına kalmayı reddetti. Evini sattı ve Knox ve Ava'nın yanına kalıcı olarak taşındı. İlk başta Knox bunun işe yarayacağından emin değildi. Ancak Marshal kendi hayatını yaşadı ve evlerinin rahatlığında şirketini yönetmeye devam etti. Zaman zaman tatile çıkmak için evden ayrılırdı, ama çoğu zaman hep birlikteydiler.

Marshal'ın yaptıklarını ona anlatan Ava'ydı. Bir aile olmuştu.

Marshal, anne babası ve ailesi ile büyümüş olsa da, gerçek bir ailesi yoktu. Hepsi birbirlerini bulmuş ve bu süreçte birbirlerinin ailesi olmuşlardı. Birlikteydiler.

Marshal, iyi ve kötü günlerinde hep yanlarında olmuştu. Onun ve Ava'nın düğününde. Ava'nın suyu iki kez geldiğinde, ikisini de hastaneye götüren oydu. Ava üçüncü çocuklarına hamileydi ve Marshal'ın doğumda yanında olacağından hiç şüphesi yoktu.

Ben hayranlıkla izliyordu. Küçük kızı Maddie ise tam olarak anlamamıştı.

Ava oturma odasına girdi ve yüzündeki gülümseme Knox'a, koridorda Marshal'ı dinlediğini gösterdi.

"Marshal amca seni katil köpekbaliğından mı kurtardı?" diye sordu Ben.

"Evet, tatlım, aynen öyle oldu," dedi gülerek.

Ben nefesini tuttu. Ama sonra Marshal gibi o da kurabiyelerle ilgilenmeye başladı.

Ava ona doğru yaklaştı ve Knox onu kucağına oturtup bir elini dizine koydu, diğer eliyle de tabağından bir kurabiye çaldı.

Bu onun ailesiydi.

Ava'ya baktı, Ava eğilip onu öptü, sonra Marshal'a baktı, Marshal ona kadehini kaldırdı.

Hayat gerçekten sürprizlerle doluydu.

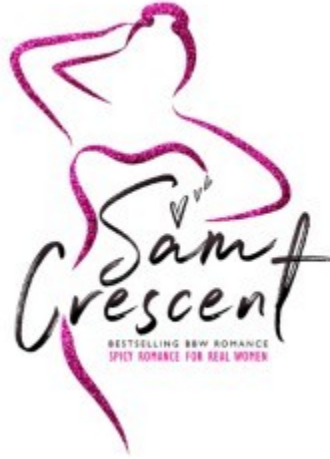
www.samcrescent.com

Facebook Okuyucu

Grupları:

www.facebook.com/groups/466389657105501

www.facebook.com/groups/295030114286077

Sam Crescent'in diğ er kitapları:

www.evernightpublishing.com/sam-crescent

Bu kitabı beğendiyseniz, ş unlar da hoşunuza

gidebilir: [Embracing Nicki, Joyce Palmer](#)

[Stefano, Jade Marshall King's](#)

[Claim, Winter Sloane](#)

EVERNIGHT PUBLISHING ®

www.evernightpublishing.com

Buradan haber b ltenimize  ye

olun:

<https://www.bit.ly/4482Sj9>

BONUS ÖRNEK BÖLÜM

DOORMAT

Sam Crescent

Telif hakkı © 2025

Örnek Bölüm

Paspas.

Liana Marchetti, partinin tam hızıyla devam ettiği büyük malikaneden hızla çıkarken, bu tek kelime kafasında dönüp duruyordu. Bu hakaretlere maruz kaldığına inanamıyordu. Sadece o değil, arkadaşları Mia, Clarissa ve Tatiana da. Hepsi yeni kocalarının kendileri hakkında söylediklerini duymuşlardı ve Liana midesi bulanıyordu.

Toplamda altı aydır evliydi. Bazı arkadaşları daha uzun süredir evliydi. Tatiana en kısa süredir evliydi. Her biri birbirleriyle dayanışma içindeydiler. İtalyan mafyasında büyüüp iyi arkadaşlıklar kurmak nadir bir şeydi, ama Liana arkadaşlarının onu desteklediğini biliyordu. Bu yüzden hiçbir, mafyanın en uygun ve en korkutucu adamlarından biri olan kocası Diego Marchetti olmadan partiden ayrılmasına engel olmadı. Evlenmeye söz verdiği adam.

Babası ona olanları anlattığı anda, isyan etmeye çalışmıştı. Sevmediği bir adamla evlenmek istemiyordu. Aslında, yıllar önce babasının ona, hiçbir koşulda sevmediği bir adamla evlenmeye zorlanmayacağına dair söz verdiğini hatırladı. Ancak bu, babasının tutamadığı birkaç sözden biriydi ve şimdi oturup kocasının arkadaşlarına onunla evli olmanın ne kadar sıkıcı olduğunu anlatmasını dinlemek zorundaydı. O bir "paspas"tı, sıkıcı, donuk bir kadındı ve eve gelmeyi imkansız hale getiriyordu.

Liana, evlilik hayatının kolay olmayacağını biliyordu. Dünyayı keşfedeceğini, mafya hayatından uzaklaşacağını düşünerek büyümüştü.

onun için çok kısıtlayıcı görünen mafya hayatından uzaklaşacağını düşünerek büyümüşü. On yıl önce annesinin ölümünden sonra, babası hiç yeniden evlenmemişti. Kardeşi Luiz'i de evlenmeye zorlamamıştı. Kardeşi ondan on yaş büyüktü.

Her şeyin farklı olacağını düşünmüştü. Ailesi onun için bir evlilik ayarlamıştı, ama onlar birbirlerini bulmuş ve aşık olmuşlardı. Liana kocasını sevmiyordu. İlk başta, erkeklerin kafataslarını ezdiği söylentileri olduğu için ondan çok korkmuştu. Kim böyle biriyle ilişki kurmak isterdi ki?

Seyahat etmek, özgür olmak istiyordu. Babası ona hayallerini bir kenara bırakmasını söylemişti. Diego'ya iyi bir eş olursa, belki onu seyahate götürür diye. O da bu rolü oynadı.

Düğün gecesinde, istemesine rağmen kendini banyoya kilitlemedi. Hayır, omuzlarını dikleştirdi ve ölümle yüzleşmek üzere olduğu gerçeğiyle yüzleşti. Düğün geceleri eğlenceli geçmemişti. Bekaretini kaybetmek acı vericiydi. Diego'ya hakkını vermek gerek, en azından sonunda iyi bir iş çıkardı. Kötü ya da zalim davranmadı. Ancak, utanç verici olan çarşafı göstermekten kendini alamadı. Kahvaltıyı arkadaşlarıyla geçirdi, kanlı çarşafı görmezden gelmeye çalıştı. Arkadaşları ona çok yardımcı oldular. Hepsi birbirlerinin dikkatini dağıtmayı iyi biliyorlardı.

"Beni babamın evine götür," dedi, kendisi ve Diego'nun şoförü Phill'e yaklaşıp.

"Uh, hanımefendi, kontrol etmem gerekecek..."

Onu lanet bir paspas gibi gören bir adamdan izin almaktan bıkmıştı.

"Dedim ki, beni hemen babamın evine götür. Eğer bunu yapmak istemiyorsan ve efendini eve götürmek istiyorsan, burada kalıp yolumdan çekil, ben kendim sürerim!" Phill'i arabaya itti.

Hiç kimseye kötü davranmamış ya da zorlamamıştı. Her zaman nazik ve tatlı bir kız olmuştu. Babası onu Diego'ya satarken bu özelliklerini kullanmıştı. Babası her zaman onun nezaketinin ona annesini hatırlattığını söylerdi.

annesi gibi olduğunu söylerdi. Annesi de, babasıyla evlendikten sonra bile özgür ruhlu biriydi.

Phill ne yapacağını bilmiyordu, ama bir şey açıktı. Eğer kızının tek başına babasının yanına gitmesine izin verirse, Diego onu öldürecek. Sorun şu ki, kız arabayı kullanmayı bilmiyordu. Bu, babasının ona öğretmeyi reddettiği birkaç şeyden biriydi ve nedenini gayet iyi biliyordu. Kalmak istemezdi. Babası, kızının bu hayattan kaçmak için bir neden bulacağından endişeleniyordu ve haklıydı. Kız, kaçmak niyetiyle defalarca arabaya binmişti. Tek istediği buydu: kaçmak ve özgür olmak.

Bunun yerine, babasını dinlemiş ve şimdi onu sıkıcı bir paspas olarak gören domuz gibi bir adamla evliydi. Aslında bu tamamen doğru değildi, çünkü görünüşe göre paspasların üzerinde eğlenceli sloganlar veya komik şeyler yazabilirdi. Ama onunki öyle değildi. O sıkıcıydı.

Phill arabanın kapısını açtı ve o kapıyı tuttu.

"Direksiyona geç ve lanet arabayı çalıştır," dedi.

Birçok sahte oyun biliyordu. Onun, arabaya binmesini istediğini, kapıyı kilitleyeceğini ve Diego'yu almaya gideceğini hissediyordu. Liana arkada oturmayacaktı. Onunla birlikte ön koltukta oturacaktı.

Phill şüpheli görünüyordu ama arabanın etrafından dolaştı. Ne yapması gerektiğini anlamaya çalıştığını açıkça görebiliyordu. Liana onun direksiyona geçmesini ve kontağı çevirmesini bekledi. Ancak o zaman kapıyı çarparak kapattı ve ön koltuğa oturdu.

"Hanımefendi, bu uygun değil."

Phill'e baktı. "Beni babamın evine götür ve yol boyunca onu seni vurması için ikna etmemem için dua et."

Liana asla böyle bir şey yapmazdı. Tek ihtiyacı olan tehdit etmektir ve Phill onunla tartışmadı. Gaz pedalına bastı ve Liana, mümkün olan en kısa sürede araba kullanmayı öğrenip istediği zaman kaçabilmeyi planladığını not aldı.

Phill'e yol tarifi söylemeye gerek yoktu. Parti için Giovanni ve Mia'nın evindeydiler. Yani babasının evine gitmek için kısa bir yolculuk olacaktı. Arabayla en fazla yirmi dakika.

Duyduklarına inanamıyordu.

"Ee, Diego, evlilik hayatı nasıl gidiyor? Hepimiz eşlerimizle ilgili sırlarımızı paylaştık. Hadi, anlat bakalım," dedi Emilo.

"Anlatacak ne var ki? Liana... harika. Evet, tamamen itaatkar, kurallara uyan ve kemik peşinde koşan bir köpek yavrusu gibi olan kadınları seviyorsan, o harika. Dürüst olmak gerekirse, o lanet olası bir paspas ve ne dersem diyeyim, bana katılıyor. Bu harika, çünkü en azından dırdırıyla başımı ağrıtmıyor."

"Paspas mı?"

"Hayır, haklısın. Paspasın da yararları vardır ve çok komik olabilir. Karım bunların hiçbirisi değil ve çok sıkıcı."

Daha fazlasını söylediğinden emindi, ama şimdilik bunun üzerine düşünmeyecekti. Tam yirmi dakika sonra babasının evine vardılar. Liana arabadan indi ve Phill'e gidebileceğini söyledi. Liana onun nereye gideceğinden emindi.

Babasının ana kapısına koşarak gitti ve kapıyı açmak istedi, ama kapı kilitliydi. Babası kapısını asla kilitlemezdi. Elini kapıya vurarak, kapı zilini buldu ve çaldı. Kapı açılana kadar zili çalmaya devam etti. Kapıyı açan, babasının uşağı Pete değil, babası Enzo Valentino'ydu.

"Yalan söyledin!" dedi, babasına öfkeyle bakarak.

Babasına dönüp baktığında gözlerinin buğulanmasından nefret ediyordu.

"Tatlım?"

"Bana, iyi bir kız olursam, onun aptal kurallarına uyup itaat edersem, iyi bir evlilik yapabileceğimi söylemiştin. O benden nefret ediyor. Beni paspas gibi görüyor ve hepsi senin lanet olası hatan."

Çığlık atıp ona vurmak istedi. Bunun yerine, yanından koşarak geçti, topuklu ayakkabılarını çıkarıp bir kenara attı. Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak, iki aydır görmediği eski yatak odasına koştu.

içeri girer girmez kapıyı çarparak kapattı ve kilitledi.

Burası, altı ay önce sevmediği, hiçbir şekilde ilgilenmediği bir adamla evlenmeye zorlanana kadar yirmi bir yıl boyunca onun evi olmuştu.

Yatak odasına bakıp hiçbir şeyin değişmediğini görünce gözyaşları akmaya başladı. Tamamen farklı bir insan gibi hissettiği için bunun onu mutlu mu yoksa üzgün mü yaptığını bilmiyordu.

Diego ofisten çıktı ve koridoru geçerek ilerledi. Liana'nın arkadaşlarının bir araya toplanmış olduğunu gördü, ama karısını göremedi.

Giovanni'nin kaliteli konyağını son yudumunu içtikten sonra, boş bardağı yakındaki bir garsona uzattı ve garson bardağı aldı. Giovanni, Lorenzo ve Emilio da ona katılmak için dışarı çıktıklarında, kadınların olduğu gruba doğru baktı. Bu sadece sonbahar partisi olması gerekiyordu. Nedense Giovanni, Mia'nın mevsim değişikliğini kutlamak istediğini söylemişti.

Bir şekilde evlendikleri dört kadın da arkadaştı. Mafya içinde arkadaş olmamak tamamen duyulmamış bir şey değildi, ama nadirdi. Kadınların çoğu, mafya kraliçesi olarak birbirleri arasında dedikoduları yaymaya çalışıyordu. Onun grubu öyle değildi. Diğer kadınların diğer eşlere karşı güç pozisyonlarını korumaya çalıştıklarını biliyordu.

Karısı ve onun üç arkadaşının hiçbir zaman kontrol edilmediğinin farkındaydı, ama bunu anlamıyordu. Karısı çok uysaldı. Alessi karısına atlamasını söyleseydi, karısı tam olarak ne kadar yükseğe atlayacağını sorardı ya da hemen atlardı.

Alessi, mafya patronu Francesco Colombo'nun şu anki karısıydı. Francesco üç kez evlenmişti. İlk karısı doğum sırasında oğluyla birlikte ölmüştü. İkinci karısı ikizleri doğurduktan sonra onu aldatmıştı. Alessi kindar bir kadındı, ama Francesco'ya iyi bir eştı ve kadınları hizada tutmayı severdi. Şimdiye kadar bu dördüne patronluk taslayamamıştı. Alessi'nin saldırganlığına boyun eğmediler, bu pek mantıklı değildi.

"Bana mı öyle geliyor, yoksa eşlerimiz kızgın mı görünüyor?" diye sordu Giovanni. "Eşim orada değil," dedi Diego.

Sıkılmıştı. İş yerinde uzun bir gün geçirmişti ve gerçekte bu partiye gitmek istemiyordu, ama Liana ısrar etmişti. Seçtiği koyu mavi elbiseyle çok güzel görünüyordu. Uzun sarı saçları bukleler halindeydi ve çok az makyaj yapmıştı. Karısının küçük detaylarını fark etmişti.

Francesco'nun bu evliliğe razı olduğuna inanamıyordu. Evlenme vaktinin geldiğini söylemişti. Diablo'sunun yalnız bir hayat sürmesini istemiyordu. Yaşlandığında yerini alacak varisleri olması için çocuk yapmaya başlaması gerekiyordu. Francesco her zaman geleceği düşünürdü.

Diego, Colombo Mafyası'nın onsuz bugün olduğu gibi olmayacağını biliyordu. Francesco onu iyi ödüllendirdi. Aileye ve davaya sadıktı ve asla kavgadan geri adım atmazdı. Bratva'dan payını almıştı, şehirlerini ele geçirmekle tehdit eden İspanyol Mafyası'nı yok etmişti. Bunun olmasına izin vermezdi.

Arkadaşları eşlerinin beklediği yere doğru yürüdüler ve o beş dakika boyunca Liana hala tuvaletten dönmemişti. Her erkek eşinin yanına gitti. Giovanni Mia'nın yanına gidip ellerini omuzlarına koydu, ama Diego, Mia'nın ellerini ittiğini gördü. Mia'nın kocasına karşı böyle davrandığını hiç görmemişti. Sırada Lorenzo ve Clarissa vardı. Clarissa onun önünden çekildi ve ona yaklaşmasına bile izin vermedi. Tatiana dönüp Emilio'nun yüzüne bir tokat attı. Üç adam da şok olmuştu.

"Liana nerede?" diye sordu.

Üç kadın da ona döndü. Tamam, bu korkutucu ve lanet olasıca yeni bir durumdu.

O, mafyanın en korkutucu adamlarından biri olarak biliniyordu. Adamları dehşete düşürüyor ve altlarına işetiordu. Kendisine yöneltilen kötü bakışlara hazırlıklı değildi.

"Oh, neden gidip paspasa sormuyorsun? Sonuçta, bu Liana'dan çok daha komik, değil mi? Yani, o sıkıcı ve monoton, ve sen ona eve gitmekten nefret ediyorsun. Madem o kadar sıkıcı, neden gidip onu bulmuyorsun? Eminim nerede olduğunu biliyorsundur." Mia ona öfkeyle baktı, sonra tiksinti dolu bir bakışla Giovanni'ye döndü.

Üç kadın da arkalarına döndüler ve birkaç saniye içinde ortadan kayboldular.

"Bunu nasıl duydular?" diye sordu Emilio.

Diego Giovanni'ye döndü ve neredeyse solgunlaşmış arkadaşını izledi. "Siktir!"

"Sen istiyorsun bilmek bana bana bana eşlerimizin eşlerimizin duyduklarını özel özel konuşmamızı duydu?" diye sordu Diego.

Emilio sessiz kalmıştı. Eşleri hakkında pek de hoş olmayan şeyler söylemişlerdi. Hepsi küçük bir itirafta bulunmuştu.

"Evin her odasına kamera yerleştirdim," dedi Giovanni. "Kütüphane dahil."

Brendi içip sohbet ettikleri, ya da en azından eşleri hakkındaki hoşnutsuzluklarını paylaştıkları yer orasıydı.

"Karın buna erişebiliyor mu?" diye sordu Lorenzo.

"Evet. Ofisimde. O da görmüş olmalı..." Durdu ve elini yüzüne koydu.

O anda Liana'nın söylediklerini duymuş olabileceğini fark etti. Arkadaşlarına söylediği gerçeği, Liana'nın sıkıcı olduğunu. Eve gelip onunla birlikte olmak sıkıcıydı. Her zaman gülümserdi, her zaman uysaldı ve... paspas gibiydi. Ne derse desin, o da aynı fikirdeydi. Yedikleri yemekler onun istediği yemeklerdi. O lanet olası bir paspas istemiyordu.

Ancak, arkadaşlarının birbirlerine kötü haberleri verdiklerini gördü.

Emilio, sıkıcı, monoton bir eşle başa çıkmanın en iyi yolunun bir metres edinmek olduğunu söylemişti. Lorenzo, Clarissa'nın yatakta öylece uzandığını ve onun uykuya daldığından emin olduğunu söylemişti. Onun hobilerini eski ve sıkıcı buluyordu. Giovanni, Mia'yı

Çocukça olarak tanımlamıştı. Mevsimleri sevmesi ve onları kutlaması onun sinirlerini bozuyordu. O, Cadılar Bayramı veya Noel'i umursamıyordu. Aptal bir çocukla değil, bir kadınla evlenmek istiyordu.

Hepsi oldukça acımasız şeyler söylemişti. Diego, söylediklerinin ciddi olup olmadığını bile bilmiyordu, ama bunun önemi yoktu. Eşleri onların kötü sözlerini duymuştu.

Birbirlerine baktılar ve Diego'nun Liana'nın babasının evine gitmeye çalışacağını söylemesine gerek bile yoktu. Gidebileceği tek yer orasıydı. Onun ulaşamayacağı tek yer orasıydı. Diego çok kızmıştı. Arkadaşlarına veda etmedi, Phill ana kapıya doğru yürürken o da kapıdan dışarı ıktı.

"Efendim, çok üzgünüm."

"Onu sen mi götürdün?" diye sordu. "Evet, tabii ki ben götürdüm."

"İyi. Beni ona götür." Zaten ön koltuğa oturmuştu. İki kadeh brendi içmişti, bu yüzden sınırın üzerindeyken onun evine gitme riskini göze alamazdı. iğnemekten çekinmediği kurallar vardı, ama alkollü araç kullanmak bunlardan biri değildi.

"Bir şey söyledi mi?" diye sordu Giovanni'nin evinden çıkarken.

"Hayır, efendim. Oldukça üzgündü." Şakaklarını ovuşturdu.

Diego evlenmek istememişti. Bir eşe sahip olmak istediği bir şey değildi, ama elinden bir şey gelmediği için kabullenmişti. Şimdi çok sinirliydi ve Enzo'nun ana kapıda beklediğini görünce hiç şaşırmadı. Kollarını kavuşturmuş ve hiç de mutlu görünmüyordu.

Arabadan inip Phill'e bu gecelik işinin bittiğini ve gidebileceğini söyledi. Karısını burada bırakmayacaktı.

"Enzo," dedi. "Diego."

Merdivenleri çıktı. "Karım burada mı?"

"Karın burada ve kendini yatak odasına kilitlemiş." "Bak, bu bir yanlış anlaşılma."

"Yani, kızımı paspasla karşılaştırıp, paspasın kızımdan daha kullanışlı olduğunu söylemedin mi?"

Tamam, çok saygı duyduğu Enzo Valentino'dan gelen bu sözler pek de hoş gelmemişti. Yüzüne yumruk atılması beklenen bir şeydi. Diego'nun ellerini yumruk yapmaktan başka seçeneği yoktu. Karşılık verme isteği çok güçlüydü, ama bu her zaman böyleydi. Kimse ona vurup da hayatta kalıp bunu anlatamamıştı. Ancak Enzo, mafya içinde saygı duyulan bir adamdı. Onunla bir savaş başlatırsa, Diego mafyanın tamamını parçalayacağını biliyordu. Ayrıca, haksız olan oydu. Kızı hakkında söylediği hakaretler yanlıştı.

"Onunla konuşmam lazım."

"Şu anda yapman gereken şey, boş yatak odalarından birinde uyuyup sakinleşmek. İnan bana, kızım sana konuşma şansı bile vermeden seni öldürmeye çalışacaktır."

Diego gülecekti, ama Enzo çok ciddi görünüyordu.

Ne zaman çenesini kapatıp başka bir gün kavga etmek için beklemesi gerektiğini biliyordu.

Örnek bölümün sonu_

www.evernightpublishing.com/doormat-by-sam-crescent

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM